

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1980 ஜூலை 31.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் சாலை 9 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

இன்சொலால் ஈத்தனிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால் தான்கண் டனத்திவ் வுலகு.

இனிய சொற்களைச் சொல்லி வேண்டுவோர்க்கு வேண்டியதைச் செய்யும் ஆற்றலும், செயல் திறமும் வாய்ந்த மக்கள் தலைவர்கள் தங்களுடைய சொல்லின் ஆற்றலாலேயே இவ்வுலகை எளிதில் இயக்குவர்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் படகுகள்

* வினா எண் 78—திரு. த. வேணுகோபால்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழக மீன்வளர்ச்சிக் கழகத்தின் படகு கட்டும் நிறுவனங்களில் படகுகள் கட்டப்பெற்றும் அவைகள் மீனவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படாமல் இருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், ஒதுக்கப்பட்ட எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) உண்மை அல்ல.

(ஆ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆங்காங்குள்ள படகு கட்டும் நிலையங்களில் நூற்றுக்கணக்கான படகுகள்—பல லட்சம் பெறுமானவை—மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் மதிப்

[1980 ஜூலை 31]

பீட்டுக் குழுவில் சென்றபோது தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படி பல படகுகள் அங்கே தேங்கி இருக்கின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் தனது படகு கட்டும் தளங்களின் மூலம் 30 அடி நீளமுள்ள படகுகள் 92-ம், 32 அடி நீளமுள்ள படகுகள் 115-ம் கட்டி முடிப்ப தற்கான இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இவற்றைத் தவிர 30 அடி நீளமுள்ள விசைப்படகு ஒன்றும், 32 அடி நீளமுள்ள விசைப்படகு இரண்டும் தனியார் மற்றும் கூட்டுறவு படகு கட்டும் தளங்களி லிருந்து வாங்கப்பட்டன.

185 மீனவக் குழுக்களிடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற கடன் விண்ணப்பங்கள் நிதி உதவி அளிக்கும் 8 வணிக வங்கிகளுக்கு அனுப் பப்பட்டன. இந்த வணிக வங்கிகளுக்கு விவசாய நிதி மேம்பாட்டு கழகத்திடமிருந்து, மறு நிதி உதவி கிடைக்கப்பெற்றன. மேற்படி 185 கடன் விண்ணப்பங்களில் 149 கடன் விண்ணப் பங்களுக்கு 9 வங்கிகள் மூலம் நிதியுதவி கிடைக்கப் பெற்றன. மீதி விண்ணப்பங்களில் 29 மீனவக் கடன் விண்ணப்பங்கள் வங்கிகளால் நிராகரிக்கப்பட் ன. மேலும் 7 விண்ணப்பங்களுக்கு வங்கிகளிடமிருந்து நிதி உதவி கிடைக்கப்பெறவில்லை. கடன் உதவி கிடைக்கப்பெற்று 149 மீனவக் குழுக்களுக்கு படகு டெலிவரி ஆர்டர் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. இவற்றில் மீனவக் குழுக்களுக்கு படகு கூடுகள் வந்தவுடன் டெலிவரி செய்யப்படும்.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் ஆங்காங்கே உள்ள படகு கட்டும் நிலையத்தில் எத்தனை படகுகள் தயார் செய்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 30 அடி படகுகள் 81-ம், 32 அடி படகுகள் 69-ம் ஆக மொத்தம் 150 படகுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு தரப்பில் செய்யப்படுகின்ற படகுகள் விலை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் மீனவர்கள் அதை வாங்க முடியவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரமான குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் 30 அடி விசைப்படகு ரஸ்டன் ரூ. 1,20,728.50. அதற்கு அரசு மானியமாக 10 சதவிகிதம் தருகிறது. அது ரூ. 12,072.85.

1980 ஜூலை 31]

ஆகவே, மீனவருக்கு விற்கப்படும் விலை ரூ. 1,08,655.65 ஆகும். அந்த அளவிலே தான் கிட்டத்தட்ட மற்ற கம்பெனிகளின் எஞ்சின் பொறுத்திய படகுகளின் விலை வருகிறது—

எஞ்சின் பெயர்.	மொத்த விலை.	அரசு சதவீதம் மானியம்.	மீனவருக்கு விற்கப்படும் விலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
30 அடி விசைப்படகு			
கிர்லோஸ்கர்	1,17,423.29	11,742.32	1,05,680.97
பிரிமியர் } மாரினர் }	1,14,210.00	11,421.00	1,02,789.00
32 அடி விசைப்படகு			
அசோக் லேலாண்டு	2,04,524.67	20,452.46	1,84,072.21
ரஸ்டன்	1,92,611.46	19,261.14	1,73,350.32
கிர்லோஸ்கர்	1,81,558.13	18,155.81	1,63,402.32

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, 4 படகு கட்டும் கூடங்களிலும் ப்ரொடக்ஷன் கபாசிட்டி 200 ஆக இருக்கிறது. ப்ரொடக்ஷன் கபாசிட்டி 200 ஆக இருக்கிறபோது, நூற்றுச் சொச்சம், தொன்னூற்றுச் சொச்சம், அதிகபட்சமாக 150 தான் ப்ரொடக்ஷன் ஆகியிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி குறைந்த அளவில் உற்பத்திச் செய்வதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. கபாசிட்டி அளவை கூட்ட முடியாமல் இருப்பதற்கான காரணத்தை கண்டறிந்து, நீக்க முடியுமா என்பது யோசிக்கப்படும்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் எத்தனை இடங்களில் படகு கட்டும் வேலை நடக்கிறது? கட்டி முடிக்கப்பட்ட படகு எத்தனை இதுவரையில் இருப்பில் இருக்கிறது? அரசு நிறுவனம் வழங்கும் படகு விலையைவிட தனியார் வழங்கும் படகின் விலை குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் தனியார் விற்பனை செய்யும் படகு விலையைவிட குறைந்த விலைக்கு விற்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மீனவளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பாக 4 இடங்களில் படகு கட்டப்படுகிறது என்று முன்பு குறிப்பிட்டேன். எத்தனை படகுகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன என்ற விவரத்தையும் சொன்னேன். தனியார் படகுக்கும் இந்த படகுக்கும் எந்த அளவுக்கு விலையில் வேறுபாடு இருக்கிறது என்ற விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கப்படும். இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட 210 விசைப்படகுகளில் 20 சதவீதம் திட்டம் மற்றும் இரண்டாவது கட்ட விவசாய மறுநிதி உதவி திட்டங்களின் மூலம் 8 விசைப்படகுகள் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எப். ஏ. ஓ. மற்றும் சி. எம். எப். ஆர். ஐ. நிறுவனங்களுக்கு 4 விசைப்படகுகள் வழங்கப்பட்டன. எஞ்சியுள்ள 49 படகு கூடுகளில் 30 அடி படகு கூடுகள் 7-ம், 32 அடி படகு கூடுகள் 42-ம் பல்வேறு நிலைகளில் படகு கட்டும் தளங்களில் கட்டப்படுகின்றன. இந்தப் படகுகள் அடுத்த கட்ட படகு விநியோகத் திட்டத்தின் மூலம் மீனவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் 4 படகு கட்டும் இடங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல உற்பத்தித் திறனைவிட குறைவாக 79, 80 படகுகள்தான் கட்டப்படுகின்றன. இதைவிட கூடுதலாக முன்பும் இல்லை, பின்பும் இல்லை. அது அரசாங்கத்தின் தவறு அல்ல. டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து கார்ப்பரேஷன் ஆனதால் படகின் விலை 60,000 ரூபாய் 70,000 ரூபாய் ஏறியிருக்கிறது. இந்த கார்ப்பரேஷன் ப்யூர்லி கமர்ஷியல் சென்டர் என்ற முறையில் செயல்படுகிறதே தவிர சமூதாய அபிவிருத்திக்காக இல்லை. விலை அதிகமாக இருப்பதால் மீனவர்கள் படகு கேட்டு அப்லி கேஷன் போடவில்லை. தனியார் துறைகளிலிருந்து, வங்கிகள் மூலம் வாங்கினால் 60,000 ரூபாய் 70,000 ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த கார்ப்பரேஷனை மீண்டும் டிப்பார்ட்மெண்டுக்குக் கொண்டுவர அரசு முயற்சி செய்யுமா? அதோடு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மானியக் கோரிக்கையின்போது இந்த கார்ப்பரேஷனில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு மாற்று வேலை தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை வேறு இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் எங்கிருந்து கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்தார்களோ அங்கேயே அனுப்ப, அதாவது இந்த டிப்பார்ட்மென்டிலேயே மீண்டும் அவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாகவே துறையின் மூலமாக ஒரு செயலை செய்வதைவிட வாரியம் அல்லது கழகத்தின் மூலம் செய்வது

1980 ஜூலை 31]

எளிதாக இருக்கும். அதேநேரத்தில் காலதாமதம் இல்லாமல் விரைவாகவும் செய்ய முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் பலவற்றை நாம் கழகத்தின் மூலமாகச் செய்கிறோம். கடன் வசதி, மற்ற பிற வசதிகளைப் பெறுவது கூட கழகம் என்றால் சுலபமாகக் கிடைக்கிறது. துறையின் மூலம் என்றால், சுற்றாணைகள் மூலம் ஆணை பெறுவதில், சட்டமன்றத்திற்கு வந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில், நிதி பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படும். இந்த காலதாமதத்தை தவிர்க்கவும், நிதி வசதிகளை எளிதில் பெறவும் இப்படிப்பட்ட கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த குறிப்பிட்ட கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தமட்டில் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியமாதிரி குறைபாடுகள் இருந்தால், அந்த குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, அவைகளை நீக்க முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் கார்ப்பரேஷனாக இருப்பதை மீண்டும் துறைக்கு மாற்றுவது என்பது சரியல்ல.

[முற்பகல் 9-10]

இப்போது நானே ஒன்றை எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அதாவது எல்லோரும் இவ்வாறு வற்புறுத்துவதன் காரணமாக ஒரு வல்லுநர் குழுவை அமைத்து மிக விரைவில் அதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அந்தக் குறைபாடுகளை உடனடியாக நீக்குவதற்கும் படகு கட்டும் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதைச் செம்மையாக நடத்துவதற்கும் தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பை இழக்காத அளவுக்குப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். விரைவில் அதுபற்றிய நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இடைப்பாடி நகரில் 'மீன்வளம்' பெருக்குத் திட்டம்

* வினா எண். 79 — திரு. இ. கணேசன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டம் இடைப்பாடி நகரிலுள்ள பெரிய ஏரியில் 'மீன்வளம்' பெருக்கத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) சேலம் மாவட்டம் இடைப்பாடி நகரிலுள்ள பெரிய ஏரியில் 'மீன்வளம்' பெருக்கும் திட்டம் மீளாத துறையின் பரிசீலனையில் தற்போது இல்லை.

(ஆ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. இ. கணேசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது போன்ற ஏரிகளிலே மீன் வளத்தைப் பெருக்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டால் அந்தப் பகுதியில் மீன் பிடிக்கும் ஜாதியினர் சுமார் 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பயன் பெறுவார்கள். ஆகவே அந்த ஏரிகளும் மீன் வளர்க்கும் திட்டத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசு மீன்வளத்துறை பெரிய நீர்த்தேக்கங்களில்தான் மீன் வளர்க்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்தி வருகின்றது. அரசுடமையாக்கப்பட்ட பெரும் நீர்ப் பாசன குளங்களில் மீனளத்துறையின் மூலம் மீன் குஞ்சுகள் விடப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றன. அவைகளில் உள்ள மீன்களை மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றது. அதாவது வருவாய்த் துறை, பொதுப்பணித்துறை, ஊராட்சி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த உள்நாட்டு குளங்களில் உள்ள மீன்களைப் பொறுத்தவரையில் அது மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. அப்படி மீனவர் கூட்டுறவுச்சங்கங்களில் இருந்து யாரும் குத்தகை எடுக்க வரவில்லை என்றால் பொது ஏலத்தில் விடப்படுகின்றது. ஆகவே மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்தான் அவற்றை குத்தகைக்கு எடுத்து அதைப் பயன்படுத்த முன்வரவேண்டும். அவ்வாறு அந்த சங்கங்கள் முயற்சிகளைச் செய்ய முன்வருமேயானால் மீனளத்துறை போதுமான அளவு உதவி செய்ய முன்வரும்.

திரு. தி. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றிய ஏரிகளில் மீன் வளர்க்கின்ற திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசு மீன்வளத் துறையின் மூலமாக அதை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே அவற்றை சரியாக நிர்வகிக்க முடியாத காரணத்தால் மீன்வளத் துறையின் மூலமே அதை எடுத்துக் கொண்டு அந்த ஏற்பாட்டை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவற்றை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற வகையிலேதான் கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இவைகள் எல்லாம் உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அவர்கள் குத்தகைக்கு எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் எடுக்க வராத சமயத்திலேதான் மற்றவர்களுக்குத் தரவேண்டும். ஆகவே மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் அதைக் குத்தகைக்கு எடுக்க முன்வரவேண்டும். அவர்களுக்கு உதவி செய்து ஊக்குவிக்கத்தான் இவ்வாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் அவர்களுக்கு

1980 ஜூலை 31]

குத்தகைக்கு விடவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கென, முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதுதான் நலன் பயப்பதாக அடையும்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவரவர்களே, இடைப் பாடி பகுதியில் மீன் வளர்க்கின்ற திட்டம் புதிதாக எதுவும் இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த காலங்களில் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள குளங்களுக்கு அதிகமான பணம் செலவு செய்யப்பட்டு சிமெண்ட் தரைகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படாமல் வீணே கிடக்கின்றன. ஆகவே மீண்டும் அந்தக் குளங்களை நல்ல முறையில் செப்பணிட்டு அதிலே மீன் வளர்ப்பு திட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய செயற்குறிப்பு என்னிடத்திலே இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விளக்கமாகப் பதில் தரப்படும்.

அருள்மிகு அதிதீஸ்வரர் ஆலயம், வாணியம்பாடி.

*வினா எண். 80— திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) வாணியம்பாடி அருள்மிகு அதிதீஸ்வரர் ஆலயத் திருப்பணி செய்யும் திட்டம் ஏதும் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :

(அ) & (ஆ) வாணியம்பாடி அருள்மிகு அதிதீஸ்வரர் கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்யும் பொருட்டு திருப்பணிக்குழு அமைக்க வேலூர் உதவி ஆணையாளரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தாலே அடுத்த ஆண்டில் நிச்சயமாக திருப்பணி நடைபெற்று விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. வாணியம்பாடி அருள்மிகு அதிதீஸ்வரர் ஆலயம் மட்டுமல்லாமல், மற்ற தமிழக கோவில்கள் அனைத்திலும், திருப்பணி செய்கிற நேரத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் செல்கிற இடம் என்ற கருத்தை மனத்தில்

[1980 ஜூலை 31]

கொண்டு, நல்ல சிற்பக் கலைஞர்களை அழைத்து சிலை செதுக்க வேண்டும். நாம் குடும்பத்தோடு கோவிலுக்கு போகிறபோது, குழந்தைகளுக்கு ஒவ்வொரு சாமியாக காட்டி, விளக்கிக் கொண்டு வரும்போது, 'சாமி என்ன இப்படி இருக்கிறது' என்று கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சாமியைப் பற்றிய விளக்கங்கள் வேண்டாம். உரையாக நிகழ்த்துவதை தவிர்த்து, கேள்வியாக கேட்க முற்படுங்கள்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : ஆகவே சிற்பக் கலைஞர்களைக் கொண்டு, திருப்பணிகள் செய்யும் நேரத்திலாவது, கோவிலில் இருக்கும் சிலைகளுக்கு ஆடைகள் அணிவிக்கும்படியான நடவடிக்கையை அரசு எடுத்துக் கொள்ள முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர். ஆனால் அவர் வாணியம்பாடி தொகுதியில் இருக்கிற ஒரு கோவிலைப் பற்றி வெகு அக்கறையாக கேள்வி கேட்டார். நானும் பதிலைச் சொன்னேன். அதுவுமல்லாமல் அவர் பல்வேறு கருத்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலே சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் வருகிறபோது, தெரிவித்தால் அவர்கள் அதை பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய வாணியம்பாடி தொகுதியிலே உள்ள அந்தக் கோவில் மிகவும் பிரசித்தி வாய்ந்த கோவில் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதிலிருக்கும் பழங்காலச் சின்னங்கள் அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் விரைவாக திருப்பணிக் குழு அமைப்பது மட்டுமல்லாமல், திருப்பணியை பெரிய அளவில் நடத்துவதற்கும் அரசு ஆவன செய்யுமா? அதற்கான மதிப்பீடுகள் ஏதாவது அரசுக்கு வந்திருக்கிறதா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆலயத்தின் ஆண்டு வருமானமே 3855 தான், அந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு அன்றாடம் நிர்வாகச் செலவு, பூஜை, நைவேத்திய செலவுகளை நிர்வகிப்பதே மிக கடினமாக உள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்பியது போல், மிகப் பெரிய அளவில் திருப்பணி செய்வதனால், பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகள் வசூல்

1980 ஜூலை 31]

செய்து மேற்கொள்ள முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து திருப்பணிக் குழு அமைக்கலாம் என்று உதவி ஆணையானருக்கு அனுமதியை அறநிலையத் துறை வழங்கியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரியை சுற்றுலா மையமாக மேம்படுத்தல்.

*வினா எண் 81—திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு செய்தி-அறநிலைய அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கன்னியாகுமரியை சுற்றுலா மையமாக மேம்படுத்த அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : கன்னியாகுமரிக்கு வருகை தரும் குறைந்த வருவாய்ப் பிரிவு பயணிகளுக்கு தங்குமிட வசதிகள் மிகக் குறைவாக உள்ளதால், துயிலக விடுதி ஒன்றினை ரூ. 5.00 இலட்சம் செலவில் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ரூ. 1.00 இலட்சம் செலவில் புதிதாக ஒரு சுற்றுலா அலுவலகம் அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரியை ஒரு சிறந்த உலகச் சுற்றுலா மையமாக மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற உத்தேசத்தில் அரசு, டாக்டர் ஜே. கிருஷ்ணசுவாமி அவர்களை “பெருந்திட்ட அறிக்கை (Master Plan)” ஒன்று தீட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. அவர்களின் திட்ட அறிக்கை கிடைத்த பின் மேல் நடவடிக்கை குறித்த திட்டங்கள் (Schemes) நிறைவேற்ற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி, உள்நாட்டு பயணிகளும் வெளிநாட்டு பயணிகளும் அதிகமான அளவில் வருகிற ஒரு சுற்றுலா பிரதேசம். ஆகவே மத்திய அரசிடம் சொல்லி அங்கே ஒரு விமான தளம் அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அடுத்து, மியூசியம், அக்குவேரியம் போன்றவைகளையும் கன்னியாகுமரியில் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் 10,000 வெளிநாட்டு பயணிகளும் 5 லட்சம் உள் நாட்டு பயணிகளும் கன்னியாகுமரிக்கு வருகிறார்கள் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒட்டி அங்கே பல்வேறு சிறப்பான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அரசு உத்தேசித்துள்ளது. ஆனால் விமான தளம் அமைப்பதைப் பற்றி சொல்ல வருகிறபோது, அருகிலேயே திருவனந்தபுரத்தில்

[1980 ஜூலை 31]

ஒரு விமான தளம் இருக்கிற காரணத்தினாலும், திருநெல்வேலியின் பக்கத்தில் ஒரு விமான தளம் வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கேட்கப்பட்டிருப்பதாலும் கன்னியாகுமரியில் விமான தளம் அமைக்க அனுமதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம்.

[முற்பகல் 9-20]

திரு. ப. நெடுமாதன் : கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவர் சிலை எழுப்புகிற திட்டம் எந்தளவில் உள்ளது? விரைவில் நிறைவேற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தனிக் கேள்வி போட்டால் அதுபற்றிய விவரமான விவரங்கள் இருக்கின்றன, அதைத் தயாரித்துத் தருவதற்கு வசதியாகயிருக்கும்.

திரு. டி. மணி : கன்னியாகுமரியில் சுற்றுலா வாரியம் மூலமாக அரசு புதிதாக கட்டடங்கள் எழுப்புவதற்கு முன்னால் தனியார் பெருவாரியான இடங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்—குறிப்பாக சூரியோதயம் காண்பதற்காகத்தான் அந்தப் பகுதிக்கு ஏராளமான மக்கள் வருகிறார்கள். இன்று சூரியோதயம் பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு தனியார் பெரிய பெரிய கட்டிடங்களை எழுப்பியுள்ளார்கள். ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா? அதோடு கூட அது ஒரு சுற்றுலாப் பகுதியாக இருப்பதால் அங்கே லட்சக்கணக்கான மக்கள் வந்து போகிறார்கள். அந்த இடத்தில் குடிநீருக்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லை. ஆகவே அங்கு குடிநீர் வசதியை செய்து தரமுடியுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : சுற்றுலாத் துறை சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகளுக்குத்தான் பதில் அளிக்கமுடியும். உள்ளாட்சித்துறை சம்பந்தப்பட்ட கேள்விகள் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டால் தகுந்த பதில்கள் பெறமுடியும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பல ஆயிரக்கணக்கான பிரயாணிகள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிற கன்னியாகுமரியில் போதுமான பப்ளிக் லெட்ரீன்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் கடலோரப் பகுதியை அசுத்தப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே போதுமான பப்ளிக் லெட்ரீன்ஸ் கட்டுவதற்கு சுற்றுலாத்துறை நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : நகரியத்தைக் கலந்துகொண்டு அத்தகைய கழிப்பிட வசதிகள் செய்யவேண்டுமென சுற்றுலாத்துறை நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது.

1980 ஜூலை 31]

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத் தின் சார்பாக ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் செலவில் விடுதிகள் கட்டுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் அங்கே சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள மக்கள், வெளிநாட்டுப் பயணிகளிடமிருந்தும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகிற பயணிகளிடமிருந்தும் தனிப்பட்டவர்கள் ஏராளமாக வாடகை வசூலித்து கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று பரவலாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களான எங்களிடம் சொன்னார்கள். ஆகவே அதைப் போக்குகிற வகையில் அதிகமான நிதி ஒதுக்கி தேவையான அளவிற்கு தங்கும் விடுதிகள் அரசு சார்பிலோ அல்லது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பிலோ கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : சுற்றுலாப் பயணிகளிடம் இப்படி அதிகமான வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது என்று குற்றச்சாட்டு வந்ததையொட்டி அந்த நகரியத்தினுடைய தலைவராக இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இது ஏற்கெனவே கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தான் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துத்தான் இதற்கான ஒரு பெரும் திட்ட அறிக்கை, மாஸ்டர் ப்ளான் பெற்று அதையொட்டி பல்வேறு துறைகளும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அங்குள்ள பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து ஒரு மிகச் சிறந்த ஒரு சுற்றுலா துலமாக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : கன்னியாகுமரியில் சுற்றுலா மையம் அமைக்கிற முயற்சி எடுப்பதுபோல் பெரியார் மாவட்டத்திலுள்ள பவானிசாகர் இயற்கைச் சூழ்நிலை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தது. நீங்கள் பெரியார் மாவட்டத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் தமிழ்நாடு பூராவும் பற்றிய கேள்விகள் வரும்.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கலைத் துறையில் ஈடுபாடு உடையவர்கள். அன்னக்கிளி, திசை மாறிய பறவைகள் போன்ற வெற்றிகரமான படங்களை அங்கே எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே நல்ல இயற்கைச் சூழ்நிலை நிறைந்த பகுதி. இயற்கை வளம் கொழிக்கக்கூடியது. அங்கு பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரியார் மாவட்டத்தின் சார்பாக எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு சுற்றுலா மையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே பவானிசாகரில் ஒரு சுற்றுலா மையம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள உத்தேசமாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பவானிசாகர் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி தொகுதி உறுப்பினருடைய கேள்விக்குள்ளே நுழையாமல் அவர் தனியாக அவருடைய தொகுதி பற்றி ஒரு வினாவை இந்த அவையில் வைத்தால் நல்ல முறையில் தக்க விவரங்களோடு நான் பதிலளிக்க வசதியாக இருக்கும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : கன்னியாகுமரி ஆண்டுதோறும் லட்சக்கணக்கில் வெளிநாட்டு, உள்ளாட்டு யாத்திரிகள் வரும் இடமாகும். கன்னியாகுமரி கடற்கரை சென்னை கடற்கரையை விட நீளம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு வருகிற யாத்திரிகர்களுக்கு வசதியாக கிருஷ்ணசாமி கமிட்டியால் கன்னியாகுமரி கடற்கரையை விரிவாக்குவது பற்றியும் அழகுபடுத்துவது பற்றியும் ஏதாவது கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறதா? அதுபற்றிய செயற்குறிப்பு ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடற்கரையை விரிவுபடுத்துவது பற்றி அவர்கள் எந்தப் பொருளில் கேட்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. ஆனால், கடற்கரையை அழகுபடுத்துவது போன்ற எல்லாத்திட்டங்களையும் இணைத்துத்தான் ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்கும்படி அரசு கேட்டிருக்கிறது.

திரு. சு. முத்துகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே கன்னியாகுமரியில் மியூசியம், அக்குவேரியம் அமைக்கப்படுமா என்று கேட்டேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமே. அடுத்து, சென்னையிலே கலை அரங்கம் இருப்பதைப் போல், கன்னியாகுமரியில் கலை அரங்கம் ஒன்றை அமைத்து, சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக நிகழ்ச்சிகள் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று வினவுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அக்குவேரியம் மற்றும் கண்காட்சிக் கூடங்கள் எல்லாம் பல்வேறு துறையினரால் நிறுவப்படவேண்டிய ஒன்று; ஏற்படுத்த வேண்டிய ஒன்று. என்றாலும், இவைகளை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, அவைகளை எல்லாம் ஏற்கிற வகையில் பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க திட்ட நிபுணரிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் தருகின்றபோதுதான் அந்தத் திட்ட அறிக்கையை பார்த்த பிறகுதான், எப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க இயலும்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரியிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகள் நேராக வேளாங்கன்னிக்கு வருகிறார்கள். அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு அங்கே தங்குவதற்கு இட வசதி இல்லை. எனவே, அங்கே அந்தப் பயணிகள் தங்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு சுற்றுலா பயணிகள் விடுதி சட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனியாகக்கேள்வி போட்டால் தகவல் தர முடியும்.

மணலி புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அருகே உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டிடம்.

* வினா எண் 82—திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா.

(அ) திருத்துறைப்பூண்டி ஒன்றியம் மணலி புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அருகில் உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிடம் கட்டும் வேலை முடிந்தது விட்டதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது திறக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) மற்றும் (ஆ): கட்டிட வேலை முடிவடைந்துள்ளது. இந்த புது கட்டிடத்தில் வகுப்புகள் ஆகஸ்டு முதல் வாரத்திலிருந்து நடத்தப் பெற இருக்கின்றன.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மணலியில் உயர்நிலைப்பள்ளி 64ஆம் ஆண்டு முதல் தனியார் கட்டிடத்தில் இருந்து வந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக இருந்தவர் மணலி கந்தசாமி இறக்கின்றபோது, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இறுதித் சடங்கில் கலந்து கொண்டே நேரத்தில் பொது மக்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மணலியில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்ததற்காக அந்த மக்கள் சார்பில் நன்றி சொல்வதோடு, இப்போது கட்டியிருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தில் 4 வகுப்புகளே நடத்தலாம் என்றாலும், மீதியுள்ள வகுப்புகளுக்கு இடமில்லை. மாவட்ட கல்வி அதிகாரியாக இருக்கிறவர் அதை காலி செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதாக அறிகிறேன். அப்படி இருக்கக்கூடிய முறையிலே, பாக்கியுள்ள பகுதியில் துரிதமாக கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது கட்டப்படுகின்ற கட்டிடம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் டிசம்பர் 1978-லே அனுமதிக்கப்பட்டு, பொதுப் பணித் துறையினரால் 1979-80-லே துவங்கப்பட்டது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது நிரந்தர மில்லாத இடத்தில் இருப்பதால், ஆகஸ்ட் 21ஆம் தேதி காலி செய்யவேண்டும். தற்சமயம் உள்ள கட்டிடத்தில் 4 வகுப்புகள் தான் நடத்த முடியும். மீதியுள்ள வகுப்புகளுக்கு இடம் கிடையாது. எனவே, டெம்பரரி ஷெட்டுகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா? அந்த வகையிலே அங்கே வகுப்புகள் துவங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மதிய உணவு விநியோகம்

* வினா எண் 83—திரு பெ. ச. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மதிய உணவை எடுத்துச் செல்ல எத்தனை ஒன்றியங்களில் வேன்கள் உடயோகப்படுத்தப்படுகின்றன?

(ஆ) அவைகள் போதுமானதாக உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) 36

(ஆ) ஆம்.

[முற்பகல் 9:30]

திரு. பெ. ச. திருவேங்கடம் : ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சமுதாயக் கூடங்களில் வான்கள் மூலமாக துவக்கப் பள்ளிகளில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு உணவு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அடிக்கடி வான்கள் பழுதடைந்து மாதக் கணக்கில் பழுது பார்க்காமலே நிறுத்திவிடுகிறார்கள். சைக்கிள்களில் மாட்டு வண்டிகளில் எடுத்துச் செல்வதன் காரணமாக உணவு தரமாக இல்லாமல் குழந்தைகள் உடல் நலம் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைப் பேரக்க அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்?

1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வேன்கள் மூலமாகவும் மதிய உணவு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. நெடுந்தொலைவு காரணமாக கண்டிப்பாக உந்து வண்டிகளைப் பயன்படுத்தித் தீரவேண்டிய இடங்களிலும் இன்றியமையாத் தேவை அளவுக்கு மட்டும் உந்து வண்டிகள் இனி பயன் படுத்தப்படும். இப்புதிய முறையை முழுவதும் செயல்படுத்தியபின் மைய சமையற்கூடங்களில் பெரும் அளவு சிக்கனம் ஏற்படும் என்ற குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதன்படி சைக்கிள்களையும் மாட்டு வண்டிகளையும் தக்க முறையில் பயன்படுத்த நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேன்கள் ரிப்பேர் ஆகி பல நாட்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு வர காலம் ஆகிற காரணத்தால் இவைகளைப் பயன்படுத்துவது நல்லது என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தியிருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட பள்ளிக்கு ஒரு வண்டி என்ற முறை வருகிறபோது வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படுகிறது. எண்ணெய், டீசல் நெருக்கடி ஏற்பட்டு வருகிற சூழ்நிலைகளில் இதுபோன்ற முறைகளை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : பெட்ரோல் வண்டிகள் ஒடுவதால் அதிகச் செலவு அரசுக்கு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் டீசல் வேன்களாக மாற்ற அரசு உத்தேசிக்குமா? விரைவாக இந்தப் பணியை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது இருக்கின்ற வேன்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன என்றால் அவற்றைச் சரி செய்யவும் மற்றக் காரியங்களைச் செய்யவும் அரசு கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இப்போது சொல்வது புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது. புதிய திட்டத்தின் மூலம் வேன்களைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மாட்டு வண்டிகள், சைக்கிள்களைப் பயன்படுத்துவதால் பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவதோடு டீசல், பெட்ரோல் உபயோகத்தையும் குறைக்க வழி ஏற்படும்.

திரு. த. வேணுகோபால் : தற்போது பள்ளிகளுக்கு மதிய உணவு காலம் கடந்து எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. மாட்டு வண்டிகள் மூலம் எடுத்துச் சென்றாலும் அல்லது சைக்கிள் மூலம் எடுத்துச் சென்றாலும் துரிதமாக காலதாமதம் இன்றி வழங்க வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரு பள்ளிக்கு ஒரு வண்டி என்ற வீதத்தில் ஏற்பாடு செய்ய விரும்புகிறோம். அந்தந்த ஊர்களில் இருக்கும் வண்டிகளைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறோம். எங்கிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமோ அங்கே பக்கத்திலிருந்தே எடுத்துக் கொண்டு போகவும் ஏற்பாடு செய்கிற

[1980 ஜூலை 31]

காரணத்தால் தாமதமாகப் போவது தவிர்க்கப்படும். தாமதமாகப் போவதைத் தவிர்க்க அரசு வேறு பல முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இப்படி வேன்களில் உணவை எடுத்துக் கொண்டு போகிற முறை நீண்ட காலமாக இருக்கிறதா? இந்த முறை எங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் புதிதாகத் தெரிகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் அமல் நடத்தப்படுகிறது என்றால் எந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் மைய சமையற் கூடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டங்களிலே 97 மைய சமையற்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து உணவு எடுத்துச் செல்ல இந்த வேன்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : மதிய உணவு வழங்குவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகிற செக்குகள் கால தாமதம் ஆகிறது. உடனடியாக செக்குகளை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி விவரங்கள் இல்லையென்றாலும் அரசு தாமதத்தைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மதிய உணவுக்கு ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு வேளைக்கு 15 பைசா கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிய உணவை வேன்களில் எடுத்துச் செல்வதைப் பற்றிய கேள்வி இது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து வேன்களை அறவே நிறுத்தி மாட்டு வண்டிகளிலும் சைக்கிள்களிலும் இந்த மதிய உணவை அனுப்பலாம் என்று அரசு யோசித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. தற்காலிகமாக அப்படி சைக்கிள்களிலும் மாட்டு வண்டிகளிலும் உணவை எடுத்துச் சொல்லும்போது உணவு கெட்டுவிடுகிறது என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆகவே புதிய திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள். புதிய திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டும் என். உத்தரவு போடா தீர்கள்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : 15 மைல்கள் தூரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது, மாட்டு வண்டியிலே எடுத்துச் செல்லப்படுவதால் விடியற்காலையிலேயே எடுத்துச் செல்கிறார்கள், அதன் காரணமாக உணவே கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே வேன் திட்டத்தையே நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே. நாம் ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய முறையைக் கையாண்டு வருகிறோம். காலப்போக்கிலே அதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால் அவற்றைக் களைய முன்வருவோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியபோது 15 மைல்கள் போவதால் உணவு கெட்டுவிடுகிறது என்ற நிலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படி எடுத்துச் செல்கிறபோது அந்த உணவில் சூடு பாதுகாக்கப்படுகிற வசதிகளையெல்லாம் செய்துதான் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் உலக சுகாதார கழகம் இந்த உணவை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏதாகிலும் வசதிகள் கொடுத்து உதவி செய்யுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைப்பற்றி என்னிடத்திலே குறிப்பு இப்போது இல்லை.

ஒன்றியங்களில் விதைப்பொருட்கள் வழங்கல்

*வினா எண் 84—திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பல ஒன்றிய அலுவலகங்களிலுள்ள விவசாய அபிவிருத்தி நிலையங்களில் உரிய காலத்தில் பருவத்திற்கு தகுந்தாற்போல் விதைப்பொருட்கள் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதனைப் பரிசீலித்து அந்தந்த பருவத்திற்கு தகுந்த விதைப் பொருட்கள் கிடைக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து :

(அ) இல்லை.

(ஆ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு ஏற்ற பருவகாலத்திலே விதையைக் கொடுக்காத காரணத்தால் வேறு தனியாரிடம் வாங்கி விதைக்கின்ற காரணத்தால் பயிர்கள் சரியாக முளைக்காத நிலைமை இருப்பதால் வேளாண்மையும் கெட்டுவிடுகிறது. ஆகவே அரசு விதைப் பண்ணைகளிலிருந்து உரிய பருவத்திலே கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, திட்டமிட்டபடி உரிய பருவத்திற்கு ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்னாலேயே வித்துக்கள் அனுப்பப்பட்டு டெப்போக்களில் வைக்கப்படுகின்றன. எந்த பருவகாலத்திலே, எந்த விதை எந்த டெப்போவிலே கிடைக்கவில்லை என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : கடலைக்காய் ஆடிப்பருவத்திலே விதைக்க வேண்டுமென்றால் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களிலே வித்துக்கள் கிடைக்கவேண்டும். ஆனால் பெருந்துறை ஒன்றியத்திலே கேட்டால் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, எண்ணை வித்துக்களான நிலக்கடலை, எள், சூரியகாந்தி, ஆமணக்கு போன்ற விதைகள் கரீப் பருவத்திலே 3927 டன்களும், ராபி பருவத்திலே 1505 டன்களும் முறைப்படி அனுப்பிவைக்கப்பட்டதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அந்த ஒன்றியத்திலே வந்து சேரவில்லை என்றால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : விதைப்பண்ணைகளில் கொடுக்கப்படும் விதைகள் பருவத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். முதுகனத்தூர் விவசாயப் பண்ணையில் கோடை காலத்திலே ஏ.டி.டி. 31 என்ற விதையைக் கொடுத்தார்கள், முகவை மாவட்டத்திலே கோடைகாலத்திலே அது விவசாயம் செய்வதற்கு லாயக்கற்றது என்று அதிகாரிகள் கூறினார்கள். அந்த விதை எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டது என்று கேட்டபோது எப்படியோ தவறுதலாக வந்து விட்டது என்று கூறினார்கள். இந்த மாதிரி தவறுகள் நடைபெறாமல் இருக்க அரசு சுற்றறிக்கை அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தவறுகள் களையப்படும்.

திரு. மு. ப. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, பாலக்கோடு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே விதைகள் இல்லை என்று அரசுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது, அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : அதுபற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயக் கிட்டங்களில் முந்தைய பருவ காலத்திலே அனுப்பப்பட்ட விதைகளை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தால் வரக்கூடிய பருவ காலத்திற்கு அதையே கொடுக்கிறார்கள். அதை தடுக்க அரசு முன்வருமா? ஒவ்வொரு கிட்டங்களிலும் அப்படிப்பட்ட விதைகள் வைக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுவதால் அவைகளின் முளைப்புத் திறன் பர்சென்டேஜ் ஆப் ஜெர்மினேஷன் சரியாக இல்லை, ஆகவே அதைப் பார்த்து விநியோகம் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : டெப்போக்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறபோது அந்த விதைகளுக்கான விதைச் சான்றிதழ்கள் பெற்றுத்தான் அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன; பருவகாலங்களிலே கொடுக்காமல் அங்கேயே இருப்பிலே வைக்கப்பட்டு, அந்த விதைகள் பின்னாலே கொடுக்கப்படுவதாக புகார் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தவறுகள் இருந்தால் அவை நீக்கப்படும்.

[முற்பகல் 9-40]

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கடந்த ஒரு மாதகாலமாக திருவிடைமருதூர், திருப்பனந்தாள் ஒன்றியங்களில் விதை டெப்போக்களில் குறுவைப் பட்டத்திற்கு நெல் விதை கிடைக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஒரு குறுகிய கால வினாவைக்கூட மூன்று வார காலத்திற்கு முன்பு நான் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால் இதுவரையில் அது வரவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலாவது, அந்த ஒன்றியங்களில் குறுவைப் பட்டத்திற்குத் தேவையான நெல் விதைகள் விநியோகிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, தகவல் கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ந. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லா டெப்போக்களிலும் ஐ. ஆர். 20 விதை நெல் கிடைக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்வி பொதுவானது. தனிப்பட்ட முறையில் சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் உறுப்பினர்கள் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அதைத் தர முடியும்.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. எஸ். சிவராமன் : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விதைகள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த விதைகள் தேர்வு பெற்ற, ஐ.எஸ்.ஐ. முத்திரையோடு கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கின்ற விதைகள் சரியாக முளைப்பது இல்லை. இதனால் மகசூல் பாதிக்கப்படுகிறது; முளைப்பது பாதிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் யார் அந்த ஐ.எஸ்.ஐ. முத்திரை கொடுத்தார்களோ அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா அல்லது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட புகார்கள் அரசுக்கு இதுவரையில் வரவில்லை. வந்தால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த விதைகளை விவசாயத் துறையில் ஒரு பிரிவில் வாங்கி அதை ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுத்து விற்கச் சொல்லுகிறார்கள். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் நான்கூட பொன்னி நெல் விதை கேட்டேன். விவசாயிகளிடமிருந்து சரியாக வாங்காமல், ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுத்து விற்கச் சொல்வதால் சரியாக முளைப்பதில்லை. அதனால் ஒன்றியங்களுக்குக் கெட்டபெயர் ஏற்படுகிறது. பண்ணைகளில் இருந்து வரும் விதைகள் கிடைப்பது இல்லை. எனவே, அரசாங்கம் அதற்காக பண்ணைகளிலிருந்து கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா? அமைச்சரவர்கள் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, பண்ணைகளிலே, அனைத்து இடங்களுக்கும் உரிய விதைகளை நாம் நிச்சயமாக உற்பத்தி செய்ய முடியாது. விதைப் பண்ணைகள், விதை மையம், தனியார் பண்ணைகள் என்று இந்தக் கூட்டு முயற்சிகளின் மூலம்தான் உற்பத்தி செய்து கொடுக்க முடியும். விதைப்பண்ணைகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்து அனைத்து இடங்களுக்கும் அனுப்புவது என்பது நடைமுறையிலே இயலாத ஒன்று.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த 'சீட் ஃபார்ம்ஸ்'-இலிருந்து கிடைக்கும் விதைகள் நல்லதாக இல்லை. எதைப் போட்டாலும் முளைப்பது இல்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவுதான் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? எனவே, இந்தக் குறைபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிபுத்து : தலைவரவர்களே, குற்றச் சாட்டு பொதுவாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையிலே எங்கே கெட்டுப் போவதைக் கொடுத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

ஜோலார்பேட்டைக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்.

*வினா எண் 85—திரு ப. சுந்தரம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டம், திருப்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஜோலார்பேட்டைக்கு பாலாற்றிலிருந்து திருப்பத்தூருக்கு போகும் குடி தண்ணீர் குழாயிலிருந்து குடிநீர் வழங்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இந்த திட்டம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராசவாணந்தம் :

(அ) தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(ஆ) திட்ட மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டவுடன் மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் பரிந்துரையுடன் அரசு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பி, ஒப்புதல் பெற்றவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பரிசீலனையில் உள்ளதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இது நீண்ட நாட்களாகப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராசவாணந்தம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பரிசீலனையைத் துரிதப்படுத்தச் சொல்லுகிறேன்.

திரு தி. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஜோலார்பேட்டை பத்தாயிரம் மக்களுக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பேரூராட்சியாகும். இது அந்தப் பகுதியில் நீண்டநாள் கோரிக்கையாக இருப்பதாலும், இதற்குப் போடவேண்டிய தொகையையும் இந்த பேரூராட்சி கட்டுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாலும், இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராகவானந்தம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் முன்பே சொன்னதுபோல், துரிதப்படுத்தச் சொல்கிறேன்.

திரு வ. சத்தியமூர்த்தி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஜோலார்பேட்டைக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் பற்றிய கேள்வி.

சிவகங்கைப் பகுதியிலுள்ள நெட்டூர் கண்மாய்.

*வினா எண் 86—திரு செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு நீர்ப்பாசன துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) முகவை மாவட்டம் சிவகங்கை டிவிஷனில் உள்ள நெட்டூர் கண்மாய் வெட்டு மராமத்து இல்லாமலும் கரைகள் பலப்படுத்தப்படாமலும் இருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது: (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு செ. சிவசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிவகங்கை டிவிஷனில் உள்ள நெட்டூர் கண்மாய் கிட்டத்தட்ட 3,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு உதவி செய்யக்கூடிய மிகப் பெரிய கண்மாய் ஆகும். அந்தக் கண்மாயில் ஒரு தடவை இயற்கையின் மூலம் தண்ணீர் நிரம்பிவிட்டால் ஒரு போகம் தாராளமாகப் பயிர் செய்வதற்குப் பயன்படக்கூடிய கண்மாய். அந்தக் கண்மாய் நீண்ட நாட்களாகச் சரியான முறையில் ரீப்பேர் செய்யப் படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்பொழுது நவீனப் படுத்தும் முறையிலே, உலக வங்கியிலிருந்து பெறக்கூடிய நிதியிலிருந்து அந்தக் கண்மாயை நவீனப் படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே உலக வங்கியினுடைய நிதி உதவி பெற்று கண்மாய்களைப் பராமரிக்கின்ற பணிகள் இன்னும் செயல்படவிற்கு வரவில்லை. ஆனால் இந்த நெட்டூர் கண்மாயைப் பொறுத்த வரையிலே, மடைகள் எண் 2, 5 ஆகியவைகள்தான் பழுதடைந்திருந்தன. அவை மார

1980 ஜூலை 31]

மத்து செய்யப் பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலே, தற்பொழுது கரைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில்லாத வகையில் நன்றாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, அந்தக் கண்மாயினுடைய தண்ணீர் கொள்ளளவை அதிகப்படுத்தும் முறையிலே 'சிட்டிக்ளியரன்ஸ்' செய்யப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, கரைக்கு ஆபத்து ஏற்படக் கூடிய அளவுக்கு நீர்ப்பெருக்கு சமீப காலத்திலே இருந்திருக்கிறது. எனவே, இனிமேல் கரை உடையாத அளவு இரண்டு மடைகள் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு, ஒரு வேளை, நீர்ப்பிடிப்புகளுடைய பரப்பளவை அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால், அரசு அது பற்றி பரிசீலிக்கும்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நெட்டூர் கண்மாயைப் பொறுத்தவரையிலே, டி.டி.சி. கூட்டத்திலே மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு சிவசாமி விவர்கள் எழுப்பினார்கள். அதற்கு அங்கு சால்ஜாப்பு பதில்தான் சொல்லப்பட்டது. விது பெரிய கண்மாய். அந்தக் கண்மாயை ஒழுங்காகப் பராமரிக்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று அதன் கரைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும், இன்னொன்று கண்மாயை ஆழப்படுத்துவதவசியம். ஆகவே ஆழப்படுத்தி, தண்ணீர் கொள்ளளவை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிற நேரத்திலே, அங்கு மடைகள், கலுங்குகள் பெரும் ஆழத்திலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டும் இன்னும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது அரசினுடைய கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு கே. இராஜாமுகமது : தலைவர் அவர்களே, கரையைப் பழுது பார்ப்பது பற்றித்தான் இங்கே கேள்வி கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. 'கரைகள் பலப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது உண்மையா' என்ற மூலக் கேள்விக்குத்தான் நான் பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். இரண்டு மடைகள் இருந்த பகுதியிலேதான் சேதாரம் இருந்தது. அவை சரிசெய்யப்பட்ட காரணத்தினாலே கரைகள் இப்பொழுது பலமாக இருக்கின்றன. கண்மாயை ஆழப்படுத்த வேண்டும். கலுங்குகளை ஆழப்படுத்துவதிலே பிரச்னை இல்லாமல் இருக்குமானால். அதையெல்லாம் எப்பொழுது செயல்படுத்துவீர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள். அதற்கு தனிக் கேள்வி போட வேண்டும், இல்லையென்றால், இதையே குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு மேலும் நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் முயற்சி செய்வோம்.

[1980 ஜூலை 31]

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் சோமனூர்

*வினா எண் 87—திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்:
மாண்புமிகு கைத்தறி—கதர்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டம் பல்லடம் தாலுகா, சோமனூரில் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சுமார் இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேல் கையாடல் நடந்துள்ளதென்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் கையாடல் செய்தவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) ஆம். ரூ. 2.32 இலட்சம் அளவிற்கு கையாடல் நடந்துள்ளது.

(ஆ) மேற்கண்ட கையாடல் தொடர்பாக தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சட்டம், பிரிவு 65-ன் கீழ் விசாரணை நடத்தப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் காவல் துறைக்கு புகார் செய்யப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட திரு. எஸ். மதலைமுத்து, திரு. தேவசகாயம், திரு. குசையப்ப செட்டியார் ஆகியவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். தவிர குற்றவாளிகள் மீது நீதிமன்றத் தில் வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது. கையாடல் தொடர்பாக சட்டப்படி வசூல் செய்வதற்கும் குற்றவாளிகளின் அசையாச் சொத்துக்கள், தீர்ப்புக்குமுன் ஜப்தி செய்யப்பட்டு, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சட்டம், பிரிவு 71-ன் கீழ் வசூல் நடவடிக்கையும் தொடரப்பட்டுள்ளது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரூ. 2.32 இலட்சத்திற்கு மேல் அந்த சொசைட்டியிலே கையாடல் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் வர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். எந்தத் தேதியிலே கையாடல் நடைபெற்றது? எப்பொழுது வழக்கு தொடரப்பட்டது? இப்பொழுது வழக்கு என்ன நிலையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதோடு, இதுவரை பணம் பூராவும் வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டதா? இன்னும், ஏதாவது பாக்கி இருக்கிறதா? பாக்கி இருந்தால் பாக்கியை வசூலிப்பதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 14-2-1978-ல் தகவல் வந்து, விசாரணை அறிக்கை 9-1-1979 அன்று கிடைக்கப்பெற்று, கூட்டுறவு

1980 ஜூலை 31]

சங்கத்தின் ஜவுளிகள், மூலப் பொருள் மற்றும் கொடுபட வேண்டிய இனங்களில் கையாடல் நடப்பெற்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில், அரசுக்கு வரவேண்டிய பணமும் இல்லை, வங்கிகளுக்கு வரவேண்டிய பணமும் இல்லை. தனி மூலதனச் சொத்தை வைத்து செய்தபடியால் அவர்களுக்குள்ளே நடந்த சமாச்சாரம்.

(முற்பகல் 9-50.)

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு இலட்சத்துக்கு மேல் இந்த சங்கத்திலே ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இதை காலங்கடந்து கண்டுபிடிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? அதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? கூட்டுறவு விதி 65-ன்படி நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று கூறினார்கள். இந்த 65-வது விதி திருத்தப்படுமா? இன்றைக்கு கூட்டுறவு சட்டங்கள் திருத்தப்படும்போது இந்த 65-வது விதியின் நிலை என்ன? அப்படி இந்த விதி மேலும் திருத்தப்படுகின்ற நிலையில் என்ன தண்டனை விதிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. கோர்ட்டிங்ஸ் வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விதியை திருத்துவதற்கான தேவை இருந்தால், அது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கையாடல் ஏற்பட்ட பணம் அரசுக்கும் வங்கிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மூலதனத்தையே சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அந்த நபரிடம் இருந்து வசூலித்து, அந்த சொசைட்டிக்கு சேர்ப்பிக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிலாசிரியர்கள்

*கு. கா. வி. எண் 52—திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் முழு நேர தொழில்கல்வி ஆசிரியர்களை நியமிக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில், எத்தனை பேர்?

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :

(அ) இல்லை ; ஏனெனில் முழு நேரத் தொழிலாசிரியர்களை நியமிப்பதைவிட தொழிலைச் சார்ந்தவர்கள் பகுதிநேர ஆசிரியராக இருப்பது மிகுந்த பயனைக் கொடுக்கிறது.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னாலே பி. யு. சி. வகுப்புகளில் பாடம் சொல்லிக் கொண்டு வந்த ஆசிரியர்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் வேலை அளிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, பி.யு.சி. வகுப்பில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த ஆசிரியர்களுக்கு நாம் அங்கேயே பணிப் பாதுகாப்பு கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கின்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற தொழில் ஆசிரியர்கள் பகுதிநேரம் வேலை செய்வது சிறந்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பகுதி நேரமே வேலை செய்தாலும் முழு நேர ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சலுகைகள் அத்தனையும் அவர்களுக்கும் வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொன்னம் : தலைவர் அவர்களே, இது மேல்நிலைப் பள்ளியிலே தொழில் கல்வி ஆசிரியர்களடற்றிய கேள்வி. அந்தத் தொழில் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆசிரியர்கள் என்ற முறையிலே எல்லா மாவட்டத்திற்கும் நியமிக்கும் வகையில், டிரெயினிங் கொடுக்கப்பட்டு 3 பேர்களை டெல்லிக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்கள் டிரெயினிங் முடிந்து வந்துவிட்டார்கள். அப்படி டிரெயினிங் முடித்து வந்தவர்கள் வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டு விட்டார்களா? அப்படி நியமிக்கப்படாததற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய குறிப்பு என்விடத்திலே இல்லை.

மேட்டுப்பாளையம் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்
கட்டிடம்

*கு. கா. வி. எண் 53—திரு. ரா. பெரியசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு வடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம், தொடட்டியம் தொகுதி மேட்டுப் பாளையத்தில் அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்குப் பொறியியல் கட்டிடம் கட்ட 1962-63 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து 1964-ம் ஆண்டில் பொறியியல் கட்டிடம் கட்ட ஆரம்பித்து 6 அடி உயரம் கட்டிடம் கட்டி முடிவு அடையாத நிலையில் நிறுத்தப் பட்ட கட்டிடம் மிகவும் ஆபத்தான பழுதடைந்த நிலையில் இருப்பதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) மற்றும் (ஆ): அக்கட்டிடம் கட்டத் தொடங்கி பின்னர் 1964 ஆம் ஆண்டில் இருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதனைக் கட்டி முடிக்க பொதுப்பணித் துறையிடம் மதிப்பீடுகள் கோரப்பட்டுள்ளதாகவும், மதிப்பீடுகள் வந்தவுடன் அவ்வேலையை முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும், திருச்சிராப்பள்ளி தலைமைக் கல்வி அலுவலர் தெரிவித்துள்ளார். இது பற்றி முழுமையான விவரங்களை அரசு பெற்று தேவையான மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ரா. பெரியசாமி: 1962-63 ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, 1964 ஆம் ஆண்டில் அது கட்ட ஆரம்பித்து, இந்த 16 வருஷம் ஆனபிறகும் அந்தக் கட்டிடம் 6 அடி உயரத்திற்கு மேல் கட்டப்படவில்லை, அந்தக் கட்டிடம் இடிந்து போகும் நிலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் கட்டி முடிக்க இன்னும் 32 வருஷம் ஆகமா அல்லது உடனடியாகக் கட்டி முடிக்க அரசு முன் வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதிப்பீடுகள் வந்தவுடன் அந்த வேலையை முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. ரா. பெரியசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, 1964-ல் 20,000 ரூ. செலவு செய்து 6 அடி உயரம் வரை கட்டியிருக்கிறார்களே அது மதிப்பீடு இல்லாமலா கட்டினார்கள்? எதனால் அந்தப் பணி நிறுத்தப்பட்டது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, பழைய மதிப்பீட்டில் இப்போது கட்டிடம் கட்டித் தர யாரும் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள்.

திரு. ரா. பெரியசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டிலேயே அந்த திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வருஷத்திலேயே அதைக் கட்டுவதற்கான ஆர்வம் அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மதிப்பீடுகள் வந்தவுடன் அந்த மதிப்பீடுகளுக்கு ஏற்ப அந்தப் பணிகள் மேற்கொள்ள முயற்சி எடுக்கப்படும். விலைவாசி ஏறியிருக்கிற காரணத்தால் பழைய மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் அந்தக் கட்டிடத்தை இந்த ஆண்டு கட்ட முடியாது.

திரு. எஸ். சிவராமன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு, 16 ஆண்டுகாலமாக அது கட்டப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் என்ன? சில ஒப்பந்தக்காரர்கள் சரிவர வேலைகளைச் செய்யாமல் காலத்தை கடத்திக் கொண்டு வந்து, பிறகு அது லாபகரமாக இருக்காது என்று தெரிகிறபோது அதை நிறுத்தி விட்டு, மறுபடியும் சிலகாலம் கழித்து புதிய மதிப்பீடுகள் கொடுத்து அதை முடிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள், இது வரவேற்க தக்கதல்ல. இப்படி சரிவர செயல்படுத்தாத ஒப்பந்தக்காரர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அந்த ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதா அந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்டிடம் கட்டும் பணியை நாம் பொதுப்பணித்துறையிடம் தந்து விடுகிறோம். அவர்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்து, கட்டிடத்தைக் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக ஆகும் செலவைத்தான் கல்வித் துறையில் தருகிறார்கள். நாமே இன்னொரு துறையிடம் புள்ளி விவரங்களைப் பெற்றுத்தான் தரவேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் கல்வித் துறையினரைப் பொறுத்தவரையில், அதை உடனடியாகக் கட்டித் தருவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்து, அந்தத் துறை அதிகாரிகளோடு கலந்து பேசி அதை விரைவாக முடிக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது.

1980 ஜூலை 31]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியின் முக்கியநோக்கமே ஏழ்த்தாற 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தப்பள்ளிக் கட்டிடம் இன்னும் முடிவுறாதநிலையில் இருப்பதற்காக உள்ள காரணம் என்ன என்பதை அறியவும், திருத்திய மதிப்பீடுகள் வாங்குவது என்று சொன்னால் அதை 1 அல்லது 2 அல்லது 3 ஆண்டுகளுக்குள் வாங்கிவிட முடியும் என்கிற நிலை இருப்பதால், அதைச் செய்யாமல், இவ்வளவு ஆண்டுகாலமாக அது தாமதப்பட்டு வருவதற்காக உள்ள நிலைமைகள் என்ன என்பதை அறியவும், அதே நேரத்தில் எஸ்டிமேட் தொகை குறைவாசப்போடப்பட்டதா, பல ஆண்டுகாலமாக அது எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 16 ஆண்டுகாலத்தில் நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தது 2½ ஆண்டுகள். அதற்கு முன்னாலே கிட்டத்தட்ட 14 ஆண்டுகாலம் எங்களைவிட மிசப் போய்வர்கள் பொறுப்பில் இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களால் சாதிக்க முடியாததை விரைவாகச் சாதிக்கவேண்டும் என்று இப்போது கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் நிச்சயம் அதை விரைவில் சாதித்துத் தருவோம் என்றுக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நீதிபதி பதவிகள்

*கு. கா. வி. எண் 54—திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி :
மாண்புமிகு கூட்டுறவு—சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கான நேரிடைத் தேர்வு எப்போது நடந்தது?

(ஆ) தற்போது மாநிலத்தில் மொத்தம் எத்தனை மாவட்ட நீதிபதிகள் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது?

(இ) இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர் வேலையில் எத்தனைப்பேர் வேறு துறையிலிருந்து தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்?

(ஈ) இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்கள் சங்கம் மாவட்ட நீதிபதிகள் தேர்வு நடத்துவதற்கு நீதிமன்ற தடைவாங்கியுள்ளார்களா?

(உ) எப்போது மாவட்ட நீதிபதிகள் தேர்வு நடத்தப்படும்?

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் :

(அ) மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கான நேரிடைத்தேர்வு கடைசியாக ஜனவரி, 1976ம் ஆண்டு நடைப்பெற்றது.

(ஆ) தற்போது இரண்டு மாவட்ட நீதிபதிகள் நேரடி நியமனம் மூலம் நியமிக்கப்பட வேண்டியுள்ளனர்.

(இ) 111 பேர் தற்காலிகமாக இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களாக வேறு துறையிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(ஈ) இது சம்பந்தமாக அரசுக்கு எந்த தகவலும் இல்லை.

(உ) தற்போது நிரப்பப்படவேண்டிய இரண்டு மாவட்ட நீதிபதி பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யவேண்டி, 15-7-1980—க்குள் மனுக்கள் அனுப்பலாம் என்று விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வந்துள்ள மனுக்களை பரிசீலனை செய்து உயர் நீதிமன்றம் தேர்வு நடத்தும்.

(முற்பகல் 10.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் கேள்வி நோத்தை சிறிது நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, 111 பேர்கள் வேறு துறையிலிருந்து இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நீதித் துறை வேறு, நிர்வாகம் வேறு என்ற தத்துவத்தையே சந்தேகிக்கும் வகையில் இது இருக்கிறது. வேறு துறைகளிலிருந்து வருபவர்களை இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களாக நியமிப்பதால் நீதிமன்றத்தில் தனித் தன்மைக்கு பாதகம் ஏற்கப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் வேறு பல துறைகளில் கிளார்க் போன்ற வேலைகளில் இருந்திருக்கிறார்களே தவிர, வழக்கறிஞர்களாக இருந்து வேலை பார்த்த அனுபவம் அவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞர்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பது தெரியவில்லை. வழக்குகளை நடத்தி அனுபவம் இல்லாததால் எப்படி தீர்ப்பு எழுதுவது என்பதை அங்குள்ள சில எழுத்தர்களை கேட்டு எழுதவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக வேறு துறைகளிலிருந்து நீதிமன்றத்திற்கு நியமிக்கும் வழக்கத்தை நிறுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, இந்த நிலை இன்று ஏற்பட்டதல்ல. 1965-லிருந்தே இதற்குள்ள பண்பு திமுறைகள் நீதிமன்றத்தில் தனித்தன்மையிலிருந்து

1980 ஜூலை 31]

தள்ளப்பட்டு, தள்ளப்பட்டு, இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. தற்போது நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நீதித் துறையில் இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களாக இருப்பவர்களை முதல் வகுப்பு நடுவர்களுக்கு சமமாக உயர்த்தி, மிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் பதவியையும் அதோடு இணைத்து, ஒருங்கிணைப்பு செய்தால் இந்த பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் : தலைவரவர்களே, இப்போது வழக்கறிஞர்களில் ஏராளமானவர்களுக்கு போதிய வருமானம் வரவில்லை. வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அனைத்து இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர் பதவிகளுக்கும் வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நியமனம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே சொன்னேன். இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களை முதல் வகுப்பு நடுவர்கள் தரத்திற்கு உயர்த்தி, மிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்களையும் அவர்களோடு இணைத்து, இன்டகிரேஷன் செய்ய இருக்கிறோம். அதற்கு இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே சட்டம் இயற்ற இருக்கிறோம். அதன் பிறகு இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்த மிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப், ஜூடிஷியல் ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைக்கும்போது சிவில் பவர் எல்லாம் கிரிமினல் கோர்ட்டில் இருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கும் தரப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஒருங்கிணைப்பு திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான நோக்கமே அதுதான்.

திரு. என். குப்புசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த குற்றவியல் இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களை முதல் நிலை நடுவர்கள் தரத்திற்கு உயர்த்தி, அவர்களையும் மாவட்ட உரிமையில் நடுவர்களையும் ஒன்றாக இணைக்கும்போது முதல் வகுப்பு குற்றத்தை விசாரிக்கும் அதிகாரம் இந்த குற்றவியல் நடுவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, அதையும் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த இணைப்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படும்.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, இந்த நடுவர்கள் வேலையில், தற்காலிகமாக வேலையில் இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்கும் போது அத்தனை பேர்களையும் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு வைத்து, எடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? இதில் காலவரையறை வைத்து, அதற்கு பின்னால் வந்தவர்கள்தான் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு செய்யப்படுவார்கள் என்று அறிவித்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் தற்காலிகமாக இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்வு செய்யப்பட்டு, நியமிக்கப்படுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, நிரந்தரமாக்கும்போது, எத்தனை பதவிகள் நிரந்தரமாக்கப்படுகிறதோ அத்தனைப் பேர்களும் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தான் கண்டிப்பாக நியமிக்கப்படுவார்கள்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்களா? அவர்கள் வழக்கறிஞர்களாக பணியாற்றிய அனுபவம் பெற்றவர்கள் அல்ல. ஆகவே இந்த இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களை முதல் நிலை நடுவர்கள் தரத்திற்கு உயர்த்தி, ஒருங்கிணைப்பு செய்யும்போது, தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் டிஸ்டிக்ட் முன்சீப் வரை உயர்ந்திருக்கிறார்கள், அவர்களை, அவர்கள் ஏற்கெனவே பணியாற்றிய அலுவலகத்திற்கு திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றி ஆலோசித்தோம். நிரந்தரமாக்கப்பட்டவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக ஒரு தேர்வு நடத்தப்பட்டு அந்தத் தேர்விலே தகுதி பெற்றவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை மீண்டும் பழைய துறைகளுக்கு அனுப்புகின்ற உத்தேசம் இல்லை. அதற்கு வழிமுறைகளும், விதிமுறைகளும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு :—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியை இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

1980 ஜூலை 31]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் போராட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஊழியர்களை வேலைக்குச் செல்லவிடாமல் தடுத்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய 32 ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்தும், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் மூடப்பட்டுள்ளது குறித்தும் விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு திரு. ப. நெடுமாறன், திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. கே. எம். தங்கமணி, திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திரு. ரா. கிருஷ்ணன், திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. எஸ். அழகர்சாமி, திரு. இரா. கருப்பையா, திரு. தி. கா. நல்லப்பன், திரு. செ. சிவசாமி, திரு. அ. ரகுமான்கான், திரு. எம். அப்பாதுரை, திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர், திரு. ப. பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. சந்திரசேகரன் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது குறித்து சுருக்கமாக கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சென்ற 24 ஆம் தேதியிலிருந்து போராட்டம் நடத்தி வருகிறார்கள். 7 நாட்களிலே ஏறத்தாழ 750-க்கு மேற்பட்டோர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிவகாசி ஐயநாடார் கல்லூரியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் திரு. ஜகதீசன் என்பவர் திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவர் மீது அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறி நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கின்றது. அவருக்கு பயிற்றுவிக்கும் திறமை இல்லை என்பது போன்ற அபத்தமான குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூட அந்த நிர்வாகம் அவர்மீது சுமத்தி இருக்கின்றது. அவரைப் பொறுத்தவரையிலே பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின்ரால் சிறந்த பேராசிரியர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு ஆராய்ச்சி நிதியுதவியும் பெற்றவர். பல்வேறு வகையிலே பல்வேறு சிறப்புப் பட்டங்களைப் பெற்றவர் அவர். ஆனால் அவர் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கத்திலே பங்குகொண்டிருக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர் மீது இந்த நிர்வாகம் பழிவாங்கும் போக்கிலே இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கின்றது. இதிலே பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் அவர்களும் ஆட்சிக்குழுவும் உடனடியாக தலையிட்டு அவரை மீண்டும் வேலைக்கு வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியும் கூட அந்த நிர்வாகம் அவருக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்க மறுக்கிறது. இதையொட்டி மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள சகல ஆசிரியர்களும் இன்றைக்கு போராட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்டத்தின் விளைவாக பல்வேறு கல்லூரிகள் இன்றைக்கு அடைக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மாமன்றத்

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1980 ஜூலை 31]

திலே நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கல்வியமைச்சரவர்கள் கூட இந்தப் போராட்டத்தில் நியாயம் இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் மிக நியாயம் என்று கருதுகிற இந்தப் போராட்டத்தில் உடனடியாகத் தலையிட்டு அந்த நிர்வாகத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஆசிரியர் திரு. ஜகதீசன் அவர்களை மீண்டும் பணியிலே அமர்த்துவதற்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்றும் இந்தப் போராட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கு ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேச வேண்டும் என்று நான் உங்கள் வாயிலாக அமைச்சரவர்களிடம் வேண்டிக் கொள்கிறேன். பேராசிரியர் ஜகதீசன் அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எந்த வகையிலேயும் நியாயமற்றது என்று விளக்குகின்ற குறிப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதை இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவகாசம் இல்லை. ஆகவே இவற்றை உங்களுடைய அனுமதியுடன் அமைச்சரவர்களிடம் நான் அளிக்கிறேன். மேலும் இந்த முக்கியமான பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 10-10)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. கசடற கற்பவை கற்பிக்க வேண்டிய ஆசிரியப் பெருமக்கள், இன்றைக்கு மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழே இருக்கக் கூடிய 82க்கும் அதிகமான கல்லூரிகளில் இருக்கிற ஆசிரியப் பெருமக்கள், போராட்டத்தில் இறங்கியுள்ளனர். கல்லூரிகள் முறையாக திறக்கப்பட்டு, பாடங்கள் சரியாக ஆரம்பிக்கப்பெறாத இந்தச் சூழ்நிலையிலேயே, (மாணவர்கள் ஒரு புறம் இருக்க, ஆசிரியப் பெருமக்களே போராட்டத்தில் இறங்கியிருப்பது துரதிருஷ்ட வசமானது, வருந்தத் தக்கதும் கூட.

அப்படி அவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கியிருப்பதற்கு காரணம், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, சிவகாசி கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் ஜகதீசனை அந்த நிர்வாகம் வேலையிலிருந்து நீக்கியது தான். பல்கலைக்கழகம் தலையிட்டும் கூட திரும்ப அவரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாத காரணத்தினால், அந்த 82-க்கும் அதிகமான கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அத்தனை கல்லூரிகளும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றிரண்டு கல்லூரிகளைத் தவிர. அவைகளும் இன்றோ அல்லது நாளையோ மூடப்பட்டு விடும் தருவாயில் இருப்பதாகவே செய்திகளை நாளேடுகள் நமக்கு சொல்லி வருகிறது.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மதுரை பல்கலைக்கழகத்தின் ஆளுகையில் உள்ள அனைத்து கல்லூரி ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானவர், கிட்டத்தட்ட 2,000-க்கும் அதிகமான ஆசிரியர்களில் பெரும்பான்மையினர் இதிலே பங்கேற்று சிறைபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற செய்தியும் வருத்தத்தை தருகிறது. மாணவர்களுடைய கல்வி பாதிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் அவசியமான அத்தியாவசியமான விஷயம். இதை விட வேறு முக்கியமான அலுவல் எதுவும் இன்றைக்கு இந்த அவைக்கு இருந்து விட முடியாது என்பதைக் கூறி, இது பற்றி மேலும் விவாதத்தை நடத்த, பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய சிவகாசி ஐய நாடார் கல்லூரி ஆசிரியர் ஜகதிசனை வேலை நீக்கம் செய்தது பற்றி இந்த போராட்டம் தொடங்கியிருக்கிறது. அவர் எப்படிப்பட்டவர், எத்தகைய தகுதி வாய்ந்தவர் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி விட்டதினால், அவரைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு திறமையான, நல்ல ஆசிரியரை, அவர் சங்கம் அமைத்தார், அல்லது சங்கம் அமைக்க உறுதுணையாக இருந்தார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அந்த நிர்வாகத்தினர் அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி வேலை நீக்கம் செய்தது சரியல்ல என்று கல்லூரி ஆட்சிக் குழுவே தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆட்சிக் குழு மாத்திரம் அல்ல, மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகமே கூட அவருக்கு திரும்ப வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தும் கூட, அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் அவரை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவாகத்தான், அந்த மதுரை பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே இருக்கக் கூடிய 82 கல்லூரி களுமே, அதில் ஒன்றிரண்டு பெண்கள் கல்லூரியைத் தவிர, கிட்டத்தட்ட அனைத்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுமே இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு, அதன் விளைவாக கல்லூரி நிர்வாகங்களே கல்லூரிகளை மூடிவிடக் கூடிய அளவிற்கு அந்தச் செயல் போய்விட்டது. அப்படி போகாத அளவிற்கு முன்பே இதில் அரசாங்கம், தலையிட்டு மானியத்தை நிறுத்தி நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஆசிரியருக்கு வேலை கிடைக்கும்படி செய்திருந்தால், இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது, இப்படி கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளும் ஏற்பட்டிருக்காது.

[1980 ஜூலை 31]

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

அதனுடைய விளைவாக இன்று தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய அனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் உள்ள ஆசிரியர்களும், அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து வேறு வகையான இயக்கங்களை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு முடிவுகள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கின்றனர். ஆகவே அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய போராட்டங்களையும், விளைவுகளையும், மாணவர்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவதையும் கருத்தில் கொண்டு, இந்த முக்கியமான பிரச்சனை குறித்து, விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதற்கு இன்றே ஒரு முடிவு ஏற்படுத்தும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட வேண்டும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சம்பவம் மிக முக்கியமான சம்பவம். மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தின்கீழ் இயங்குகிற சிவகாசி ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரியில் மூன்று ஆண்டு காலம் வேலை பார்த்து வந்த திரு. ஜெகதீசன் எம். எஸ்ஸி. எம்.ஃபில். படித்தவரை எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுமின்றி பணி புரிந்தவரை உனக்குப் பயிற்சி அளிக்க தகுதி இல்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அந்த நிர்வாகம் அவரை வெளியேற்றவிருக்கிறது. இதை ஒரு தனிப்பட்ட ஆசிரியரின் பிரச்சனையாக ஆசிரியர் சமுதாயம் பார்க்கவில்லை. ஒரு போராட்டம் வெடிக்கும், இப்பிரச்சனை ஒங்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. காரணம், தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் இந்த மாதிரி ஜெகதீசனைப் போன்று தொடர்ந்து பழி வாங்கப்படலாம் என்ற அச்சம் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் விளைவாகத்தான் இத்தகைய மாபெரும் போராட்டம் நடக்கிறது, தொடர்ந்து நடக்கிறது. உதாரணமாக, 24-ம் தேதி 32 பேர்கள், 29-ம் தேதி 9 பேர்கள், 26-ம் தேதி 33 பேர்கள், 28-ம் தேதி 33 பேர்கள் 29-ம் தேதி 200 பேர்கள், 30-ம் தேதி 72 என்று ஆக மொத்தம் 759 ஆசிரியர்கள் கைதானிருக்கிறார்கள் என்ற சொன்னால் இந்தப் பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை உணரவேண்டும். ஆசிரியர் ஜெகதீசன் என்பதல்ல. தமிழ்நாட்டிலிருக்கிற தனிப்பட்ட கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களும் பழிவாங்கப்படலாம் என்ற அபாயகரமான, பயங்கரமான, கொடுமையான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இப்பிரச்சனை குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிவகாசி ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி கணிதத் துறை உதவிப் பேராசிரியர் திரு. ஜெகதீசன் அவர்கள்

1980 ஜூலை 31]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

5—7—80 முதல் அநியாயமாக சட்டவிரோதமாக அவருக்கு பாடம் கற்பிக்கத் தெரியவில்லை, அவரது நடத்தை திருப்தி கரமாக இல்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி இன்றைக்கு அவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதைக் கண்டித்து இன்று மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த பல ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக தங்கள் மூலம் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவதெல்லாம் ஜெகதீசன் போன்ற ஆசிரியர்கள் அந்தக் கல்லூரியில் மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்தது. கவர்ன்மென்ட் மெமோ 23331 டேட்டட் 12—3—79. அந்த அரசாணைப்படி கல்லூரியில் 26—2—79 அன்று பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பாதுகாப்பு வேண்டும், அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும் என்று அந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. திரு. ஜெகதீசன் மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அந்தக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறார். ஆனால் அவருக்கு அந்த வேலைப் பாதுகாப்பு உண்டா என்றால் வேலைப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவரது பணி நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. இதுபோன்று வேலை நிரந்தரமாக்கப்படாமல், ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பித்ததற்கும்கூட அதை அமுல்படுத்தாத சூழ்நிலையில் இந்த அரசு ஆசிரியர்களுக்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றால் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

இந்த திரு. ஜெகதீசன் அவர்களை வேலைநீக்கம் செய்திருப்பது சட்டவிரோதமானதாகும். எப்படி என்றால், ஒரு தனியார் கல்லூரி பல்கலைக்கழகத்தின் முன்அனுமதி பெற்றுத்தான் ஒரு ஆசிரியரை கல்லூரியிலிருந்து நீக்கமுடியும். ஆனால் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் முன் அனுமதி பெறாமலே இன்று அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் அந்த பேராசிரியரை நீக்கியிருக்கிறார்கள். தனியார் கல்லூரிகள் ஒழுங்கு படுத்தும் சட்டத்தை அது மீறியதாகும். இன்று அந்தப் பல்கலைக்கழகம் இதுகுறித்து எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அரசாங்கமும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மாறாக இன்று போராட்டம் முற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இன்று அவர் மீது சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டு ப்ரைமா பேஸி, மேல்பார்வையாகப் பார்த்தால் சரியில்லாத குற்றச்சாட்டாகும். அவருக்கு பாடம் கற்பிக்கத் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அவருக்கு பாடம் கற்பித்துக்கொடுக்கத் தெரியவில்லை என்று சொல்வது

[திரு. அ. ரகுமங்கன்]

[1980 ஜூலை 31]

ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தைய அவமானப்படுத்துவதாகும். சொல்லப்போனால் அவர் பயிற்சியின் ஸ்லேயர்ஸ் கல்லூரியில் பரீட்சைக் களாஸ் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர் தகுதியான மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் அவரது நடத்தை திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பேராசிரியரின் நடத்தை திருப்திகரமாக இல்லை என்று சொல்வது எந்த அளவிற்கு பொருத்தமானது என்று தெரியவில்லை. அவர் நடத்தை திருப்திகரமாக இல்லை என்றால் எப்படி திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை விளக்கியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

[முற்பகல் 10-20]

திரு. அ. ரகுமங்கன்: ஆகவே, இந்த துணைப் பேராசிரியர் கல்லூரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதிலிருந்து வேலைக்கு பாதுகாப்பு தராதது சர்க்காரின் கொள்கையானாலும், இது சட்ட விரோதமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

புறநானூற்றிலே ஒரு வரி உண்டு.

“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே”

ஆசிரியர்கள் இப்படியெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அந்தக் காலத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்த வாத்தியார் பிரச்சனையைக் காட்டிலும், வேறு பிரச்சனை இந்த சர்க்காருக்கு இருக்க முடியாது. எனவே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, திரு. எஸ். ஜெகதீசன், உதவி விரிவுரையாளராக, சிவகாசி ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரியில் நேரடியாக, இரண்டாண்டு தகுதிகாண் பருவத்தினராக 5—7—78 அன்று பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டார். அவருடைய தகுதி காண் பருவத்தில் பணிவின்மை, நன்னடைத்தையின்மை ஆகிய காரணங்களுக்காக கல்லூரி முதல்வர் அவரைப் பணியிலிருந்து நீக்கலாமென

980 ஜூலை 31] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவிற்குப் பரிந்துரை செய்தார். இதன் அடிப்படையில், திரு. ஜெகதீசன் அவர்கள், கல்லூரி நிர்வாகத்தினரால் 4—7—80 அன்று பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். இதனைக் கண்டித்து, மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம், ஊர்வலம், தர்ணா, மறியல், உண்ணாவிரதம் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வது என முடிவு செய்தது. சிவகாசி கோட்டாட்சித் தலைவர், கல்லூரி நிர்வாகத்தினரையும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக சங்க உறுப்பினரையும் அழைத்து, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்க முயற்சி செய்தார், ஆனால், கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட உதவி விரிவுரையாளரான திரு. ஜெகதீசனை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த மறுத்துவிட்டார். இதனால் மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்க உறுப்பினர்கள், ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி முன்னர் தர்ணாவும், ஊர்வலமும் 16—7—80 அன்று நடத்தினர். மேற்கண்ட போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக, சிவகங்கை ராஜா துரைசிங்கம் கல்லூரி, காரைக்குடி அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, திருப்பத்தூர் ஆறுமுகப் பிள்ளை சீதை அம்மாள் கல்லூரி, இளையாங்குடி டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் 16—7—80 அன்று ஒட்டுமொத்தமாக சிறுவிடுப்பை மேற்கொண்டனர். 17—7—90 முதல் மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்க உறுப்பினர்கள் சிவகாசி கோட்டாட்சி அலுவலகம் முன்பாக தொடர் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டனர். 18—7—80 அன்று, ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி மாணவர்கள், சிவகாசி கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன்புகூடி மேற்க்கண்ட போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக கோஷமிட்டனர். ஐய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரியும், விடுதியும் 21—7—80 முதல் மூடப்பட்டது. 22—7—80 அன்று சிவகங்கை ராஜா துரைசிங்கம் கல்லூரி மாணவர்களும், சாத்தூர் எஸ். ஆர். நாயுடு கல்லூரி, மாணவர்களும் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக ஊர்வலங்களை மேற்கொண்டனர். 23—7—70 அன்று ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்கள், திருப்பத்தூர் அருப்புக்கோட்டை, விருதுநகர், தேவகோட்டை ஆகிய ஊர்களில் ஊர்வலங்களை மேற்கொண்டனர்.

போராட்டக் குழுவின் கூடி, 24—7—80 முதல் 26—7—80 வரை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னர் மறியல் நடத்துவதென்றும், 27—7—80 அன்று மதுரை பேருந்து நிலையத்தில் உண்ணாவிரதம் இருப்பதென்றும், 28—7—80 அன்று இராமநாதபுரம், மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி ஆகிய நகரங்களில், மாநில அரசு அலுவலங்கள் முன் மறியல் செய்வது என்றும் தீர்மானித்தது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] 1980 ஜூலை 31

இதனடிப்படையில், 24—7—80 அன்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன் மறியல் செய்த 34 மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்க உறுப்பினர்கள், நாகமலைப் புதுக்கோட்டை காவல் நிலையத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டு, காவலில் வைக்கப்பட்டனர். இதே போன்று, 25—7—80 அன்று 9 பேர்களும், 26—7—80 அன்று 32 பேர்களும் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 26—7—80 அன்று மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் உறுப்பினர்களின் கூட்டம் நடைபெற இருந்ததால், மதுரை (தெற்கு) தாசில்தாரர்களிடம், அப்பகுதியில் பாதுகாப்பு பந்தோபஸ்துக்களை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. தகுந்த பந்தோபஸ்து ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

28—7—80 அன்று மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்க உறுப்பினர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தின்படி மேற்படி போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் அரசு அலுவலகங்களின் முன்னர் மறியல் செய்துள்ளனர். 28—7—80 அன்று மறியல் செய்து கைது செய்யப்பட்ட கல்லூரி ஆசிரியர்களின் விவரம் வருமாறு—

மதுரை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்த 35 சங்க உறுப்பினர்கள், மதுரை பி5 காவல் துறை யினரால் கைது செய்யப்பட்டனர்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், சேவுகன் அண்ணாமலை கல்லூரி ஆசிரியர்கள். தேவகோட்டை உதவி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலம் முன்னால் 24 பேர் மறியல் செய்து கைதாயினர்.

திருப்பத்தூர் வட்டாட்சியார் அலுவலகம் முன்னால் 30 ஆசிரியர்கள் மறியல் செய்து கைதாயினர்.

விருதுநகர் வட்டாட்சியர் அலுவலகம் முன்பு 15 ஆசிரியர்கள் மறியல் செய்து கைதாயினர்.

சிவகங்கை கோட்டாட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன்னால் மறியல் செய்து 13 ஆசிரியர்கள் கைதாயினர். சிவகாசி உதவி ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்து 12 ஆசிரியர்கள் கைதாயினர்.

அருப்புக்கோட்டை வட்டாட்சியர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்து 22 ஆசிரியர்கள் கைதாயினர்.

1980 ஜூலை 31 [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அழகப்ப செட்டியார் அரசு கலைக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த 20 ஆசிரியர்கள், எந்தவிதமான விடுப்பும் இன்றி வேலைக்கு வரவில்லை.

திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்த 33 ஆசிரியர்களும், தூத்துக்குடி துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்த 29 ஆசிரியர்களும் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மேலும் 29—7—80 அன்றும் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்த 42 மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்க உறுப்பினர்களில் 41 பேர் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒருவர் ஜாமீனில் சென்றுள்ளார். தூத்துக்குடி துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்த 46 ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 11 கல்லூரிகள் மூடப்பட்டுள்ளன. இதன் தொடர்ச்சியாக எந்த விதமான அசம்பாவிதமான நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறவில்லை.

இந்தக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் தொடர்பாக நடைபெறுகிற போராட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டு வளர்ந்து வருகின்றன. மேற்படி ஆசிரியரைத் தொடர்ந்து வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பல்கலைக் கழகம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு சார்பிலும் அந்த ஆசிரியரை திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது இந்த மன்றத்தின் மூலமாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அப்படி அவர்கள் அந்த ஆசிரியரைச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தவறுவார்களானால் அரசு அந்தக் கல்லூரிக்குத் தரும் மானியத்தை நிறுத்துவது போன்ற தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டி வரும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வரத்தான் செய்யும். ஏதாவது ஒரு கல்லூரி ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி வரும். அப்போது இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையில் ஆசிரியர்கள் இறங்க வேண்டுமா என்பதை ஆசிரியப் பெருமக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் பல ஆசிரியர்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். பல கல்லூரிகள் மூடப்பட்டு மாணவர்கள் படிப்புக்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பிரச்சினையில் தீர்வு காண முடியாத கட்டத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கையை ஆரம்பத்திலேயே எடுப்பது மாணவர்கள் படிப்புக்கு மிகப்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] 1980 ஜூலை 31

பெரிய கேடு விளைவிக்கக் கூடியது என்பதை ஆசிரியப் பெருமக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இத்தகைய முறையில் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அதுவும் இது போன்ற தனிப்பட்ட ஆசிரியர் பிரச்சினையிலான கோரிக்கையை நாம் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கான முயற்சி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். நடந்தது நடந்து விட்டது. இது போன்ற நிலைமைகள் மீண்டும் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும். கடந்த இரண்டரை ஆண்டு காலமாக ஆசிரியர் சங்கத்தினர் அரசு எடுத்து வருகிற நடவடிக்கைகளைச் சந்தேகிக்கிற எந்தச் சூழ்நிலையும் உருவாகவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட பெரிய அளவில் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கூறுகிறபோது அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து எடுத்துக் கொண்டு முறையாகச் செயல்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கும் நேரத்தில் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு கல்லூரிகளுக்குத் திரும்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்திவைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி ஒத்தி வைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் இன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மத்திய மாநில அரசு உறவு, மாநில அரசின் உரிமைகள் போன்ற மிகப் பெரிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றியெல்லாம் பேச வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவையை ஒத்தி வைத்து இப்படிப்பட்ட பெரிய பிரச்சினைகளை விவாதிக்கின்ற வாய்ப்பை இழந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, முக்கியப் பிரச்சினைகளைப் பேச வேண்டியிருக்கும் காரணத்தால் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்திவைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லையென்பதால் இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

1980 ஜூலை 31]

3. கவன ஈர்ப்புகள்,

(அ) திருப்போரூர் ஒன்றியப் பகுதி குப்பங்களில் கோஷ்டித் தகராறு காரணமாக ஒருவர் கொலை செய்யப் பெற்றுள்ளது.

திரு கெ. சொக்கலிங்கம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கல்பட்டு மாவட்டம் திருப்போரூர் ஒன்றியப் பகுதியில் கோவளம் குப்பம், செம்மஞ்சேரி குப்பம், ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த இரு கோஷ்டிகளுக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள தகராறு காரணமாக 7—7—1980 அன்று ரங்கநாதன் என்பவர் கொலை செய்யப் பட்டதைக் குறித்தும் அதைத் தொடர்ந்து அங்கு ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்தும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(முற்பகல் 10—30)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் திருப்போரூர் ஒன்றியத்தில் அமைந்திருக்கும் கோவளம் குப்பம் கிராமமும் செம்மஞ்சேரி குப்பம் கிராமமும் இடையே மூன்று கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள அண்டை கிராமங்களாகும். திருப்போரூர் காவல் நிலையத்திலிருந்து 14 கிலோ மீட்டர் கிழக்கே உள்ளது. கடலில் மீன் பிடிக்கும் காரணமாக இரு குப்பத்து மீனவர்களுக்கும் இடையே 5—4—78 அன்று சச்சரவு உண்டாயிற்று. இது சம்பந்தமாக திருப்போரூர் காவல் நிலையத்தில் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டது. இடையூறு விளைவித்தவர்கள் என்று கருதி கோவளம் குப்பத்தைச் சார்ந்த 24 மீனவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இது சம்பந்தமான வழக்குகள் செங்கற்பட்டு நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கையில் இருந்து வருகிறது. அந்த நேரத்தில் ஆயுதம் தாங்கிய சேமக் காவல்படையினரும், காவல்துறை பந்தோபஸ்து களும் மூன்று மாதங்களுக்கு இரு குப்பங்களுக்கிடையே அமைதி நிலவ அமர்த்தப்பட்டனர்.

அவரவர் குப்பங்களுக்கு எதிரில் உள்ள கடலில் மீன் பிடித்துக் கொள்ளும்படி வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சமரசம் செய்து வைத்தனர். பிறகு செம்மஞ்சேரிக் குப்ப மீனவர்கள் கேளம்பாக்கம் அங்காடியிலும், கோவளம் குப்ப மீனவர்கள் கோவளம் அங்காடியிலும் அவரவர் மீன்களை விற்க ஆரம்பித்த பித்தனர்.

அவர்களுக்குள் மனக்கசப்பு இருந்த போதிலும் 24—6—80 வரை அசம்பாவிதங்கள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. 25—6—80 அன்று கோவளத்தில் படத்திற்கு சென்று திரும்பிக்கொண்டிருந்த

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] 1980 ஜூலை 31

கோவளம் குப்பத்தைச் சார்ந்த சில இளம் பெண்களை, செம்மஞ்சேரி குப்பத்தைச் சேர்ந்த கடும்பாடியும் மற்றும் ஒரு இளைஞனும் கேலி செய்ததை முன்னிட்டு, அவ்விளம் பெண்களின் உடன் வந்து கொண்டிருந்தவர்களால் அவ்விருவரும் கோவளம் குப்பத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். கோவளம் குப்பத்திற்கு அழைத்துச் சென்றபின் அவர்களைக் கைகளால் அடித்து விரட்டி விட்டனர். திருப்போரூர் காவல் நிலையத்தில் ராஜு செட்டியார் மகனாகிய கடும்பாடி புகார் செய்ததின் பேரில் வழக்கு ஒன்று கோவளம் குப்பத்தைச் சேர்ந்த மாரிமுத்து மற்றும் ஆறு நபர்கள் மீது பதிவு செய்யப்பட்டது. ஏழு நபர்களும் கைது செய்யப்பட்டு பிறகு ஜாமீனில் விடப்பட்டனர்.

7—7—80க்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர், செம்மஞ்சேரி குப்பத்தைச் சேர்ந்த பூபதி அம்மாள், வயது 45, கோவளம் பேருந்து நிலையத்தில் மீனை விற்றுக் கொண்டிருந்த பொழுது இறந்துபோன ரங்கநாதன் என்பவர் அந்த அம்மாளை அவ்விடத்தை விட்டு விலகி செல்லுமாறு எச்சரித்தார். இச்சம்பவம் விளைவாக செம்மஞ்சேரி குப்பம் மீனவர்கள் ஆத்திரமடைந்தனர்.

7—7—80 அன்று மாலை 5 மணியளவில் ரங்கநாதனும் ராஜு செட்டியும் கோவளம் பேருந்து நிலையத்திலுள்ள சுப்பிரமணிய செட்டியார் டீ கடைக்கு டீ அருந்தச் சென்றனர். அதே நேரத்தில் செம்மஞ்சேரி குப்பத்தைச் சேர்ந்த சுகுமாரன், ஜெயபால், கணேசன், சின்ன பையன் ஆகியோர் அதே டீ கடைக்குச் சென்று முன் விரோதம் காரணமாக ரங்கநாதன், ராஜு செட்டி ஆகிய இருவரிடத்தில் வாய்ச் சண்டை போட்டனர். ரங்கநாதனும் ராஜு செட்டியும் டீக்கடையை விட்டு அகன்றவுடன், சுகுமாரனும் மற்ற மூவர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று 'சில்லக்கோலாலும்', விறகுக் கட்டையாலும் தாக்கி இருவருக்கும் ரத்தகாயம் ஏற்படுத்தினர். படுகாயம் அடைந்த ரங்கநாதன் கேளம்பாக்கம் மருத்துவமனைக்குச் செல்லும் வழியில் இறந்து விட்டார். இது சம்பந்தமாகக் காயம் அடைந்த ராஜு செட்டி திருப்போரூர் காவல் நிலையத்தில் 7—7—80 அன்று இரவு 9:00 மணிக்குப் புகார் செய்ததின் பேரில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது.

ரங்கநாதனின் சடலம் பிரேத புரிசோதனை செய்யப்பட்டு அவரது உறவினர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் நால்வரும் 10—7—80 அன்று செங்கற்பட்டு நீதிமன்றத்தில் சரணடைந்தனர்.

1980 ஜூலை 31] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காவல் துறையினர் பந்தோபஸ்தும், இரண்டு பிரிவு ஆயுதம் தாங்கிய ஷேமக் காவல் படையினரும், இரு குப்பங்களிடையே அமைதிகாக்கும் பொருட்டு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர். இச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு அமைதி நிலவிவருகிறது. இந்த வழக்கு புலனாய்வில் உள்ளது.

திரு கெ. சொக்கலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, செம்மஞ் சேரி குப்பம் கோவளம் குப்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடையே இப்படித் தகராறு இரண்டு ஆண்டுகாலமாக தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பட்டப்பகலில் செம்மஞ்சேரி குப்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவளம் குப்பத்தாரை தாக்கி, அதன் காரணமாக ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். செம்மஞ்சேரி குப்பத்திலே இருக்கின்ற மீனவர் பெருங்குடி மக்களில் ஒரு சிலர் கள்ளக்கடத்தலிலே ஈடுபட்டு கிராம்பு போன்ற பொருட்களைக் கடத்தியதின் காரணமாக தகராறு ஏற்பட்டு அந்தக் கொலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தூண்டுதலாக சென்னையிலே இருக்கிற மீனவர் தலைவர் ஒருவர் ஆளுங்கட்சிக்கு வேண்டியவர் ஒருவர் தூண்டுதல் செய்து இந்தத் தகராறு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைக்குக்கூட அவர்கள் கட்டுமரத்திலே செல்கிற நேரத்திலே இந்தத் தகராறு நடைபெற்றிருக்கிறது. செம்மஞ்சேரியிலே மக்கள் தொகை குறைவு. கோவளம் குப்பத்திலே மக்கள் தொகை அதிகம், இவர்கள் அவர்களை அடிக்கடி தாக்குகிறார்கள். உடனடியாக அரசு தலையிட்டு ஆவனசெய்ய வேண்டும், ஆளுங்கட்சிக்காரர் ஒருவர், பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கிறவர் என்று அறிகிறேன். அவர் சென்னையிலிருந்து அங்கே இருப்பவர்களைத் தூண்டுகிற முறையிலே நீங்கள் எல்லாம் தி.மு.க.வுக்கு ஓட்டுப் போட்டீர்கள் என்ற காரணத்திற்காக இப்படிப்பட்ட தகராறு நடைபெற்றது. இப்போதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு போலீஸ் துணை போகிறார்கள், கைது செய்தவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்து விட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் அரசும் தலையிட்டு சம்பந்தப்பட்ட பெரியவர்களைக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கோவளம் கிராமம், செம்மஞ்சேரி கிராமம் ஆகியவற்றிலே இருக்கிற மீனவர்களிடையே 2, 3 ஆண்டுக்காலமாக சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு அடிக்கடி தகராறுகள் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப் போல அரசியல் கட்சி மாச்சரியத்தின் காரணமாக அப்படி இருப்பதாக நிலைமைகள் இல்லை. அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், குப்பம் என்ற அளவுக்குத்தான் அவர்கள் பிரிந்து கடலில் மீன்பிடிக்கும் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு இடையே 5—4—78 அன்று சச்சரவு உண்டாகி அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது 24 மீனவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்

[டாக்டர் திரு. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 31]

அது சம்பந்தமாக வழக்குத் தொடரப்பட்டு, செங்கற்பட்டு நீதி மன்றத்தில் நடவடிக்கையில் இருந்து வருகிறது. அந்த நேரத்திலே வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் அமைதியை நிலைநாட்டினர். அந்த 3 மாத காலத்திலே சேமக் காவல் படையினரும் காவல் துறையினரும் இரு குப்பங்களிடையே அமைதியை நிலை நாட்ட அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கு இடையே அதற்குப் பிறகு 24—6—80 வரையிலே எந்தத் தகராறும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் 25—6—80 அன்றும் அதற்குப் பிறகு 7—7—80 அன்றும் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. 7—7—80 அன்று மாலை 5 மணியளவில் ரங்கநாதனும், ராஜு செட்டியும் கோவளம் பேருந்து நிலையத்திலுள்ள சுப்பிரமணிய செட்டியார் டீ கடைக்கு டீ அருந்தச் சென்றனர். அதே நேரத்தில் பெம்மஞ் சேரி குப்பத்தைச் சேர்ந்த சுகுமாரன், ஜெயபால், கணேசன், சின்னபையன் ஆகியோர் அதே டீ கடைக்கு சென்று முன்விரோதம் காரணமாக ரங்கநாதன், ராஜு செட்டி ஆகிய இருவர் இடத்தில் வாழ்ச்சண்டை போட்டனர். ரங்கநாதனும், ராஜு செட்டியும் டீக்கடையைவிட்டு அகன்றவுடன், சுகுமாரனும் மற்ற மூவர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று சில்லக்கோலாலும் விறகுக் கட்டையாலும் தாக்கி இருவருக்கும் ரத்தகாயம் ஏற்படுத்தினர். படுகாயம் அடைந்த ரங்கநாதன் கேள்ம்பாக்கம் மருத்துவ மனைக்குச் செல்லும் வழியில் இறந்துவிட்டார். இது சம்பந்தமாக காயம் அடைந்த ராஜு செட்டி திருப்போரூர் காவல் நிலையத்தில் 7—7—80 அன்று இரவு 9.00 மணிக்கு புகார் செய்ததின் பேரில் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. ரங்கநாதன் சடலம் பிரேத பரிசோதனை செய்யப்பட்டு அவரது உறவினர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் நால்வரும் 10—7—80 அன்று செங்கற்பட்டு நீதி மன்றத்திலே சரண் அடைந்தனர். ஆகவே காவல் துறையினர் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள்., வழக்கு புலனாய்வில் இருந்து வருகிறது. இரு குப்பத் தாருக்கும் இடையே ஒரு சமரச நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதிலே அரசு ஈடுபட்டு வருகிறது. தனிப்பட்ட விரோதம் காரணமாகத்தான் நிலைமை இந்த அளவிலே அமைந்திருக்கிறது. அந்த நான்கு பேர்கள் சரணடைந்த காரணத்தினாலேயும் வழக்கு தொடரப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தினாலேயும் தொடர்ந்து வழக்கு நடைபெறுகிற காரணத்தினாலேயும் குற்றவாளியாகக் கருதப்படுகிறவர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும் அமைதியை நிலைநாட்டக்கூடிய வகையிலே வருவாய்த் துறையினரும் காவல் துறையினரும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், காவல் துறையினர் பாதுகாப்பும் தந்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அவை முன்னவரவர்கள் விளக்கம் அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வழக்கு வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் கூட சென்ற வாரம் அதுபற்றி முதலமைச்சரவர்களுக்குக் கூட ஒரு மனு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களைக் கேட்டால் கொடுப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட எஸ். பி. யிடம் நான் போன் மூலம் கேட்ட நேரத்தில் அவர் பேசுகின்ற வார்த்தைகளைக் கேட்கும் பொழுது அவர் ஒழுங்காகப் பேசவில்லை. செங்கல்பட்டு மாவட்ட பெரிய போலீஸ் அதிகாரி தொடர்ந்து இம்மாதிரி நடந்து கொள்கிறார். இது மட்டுமல்ல. சென்ற முறை திருக்கழுக்குன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் நடந்திருக்கின்றன. இன்னும் பதட்ட நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சித் தலையீடு இல்லை என்பது போன்ற கருத்தில் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நிச்சயமாக ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானாலும் சொல்கிறேன். மீனவத் தலைவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள பெரியவர் ஒருவர்—பாலன் என்பவர் தலையிட்டு இருக்கிறார் என்ற தகவலை என்னிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தத் தகராறுகள் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட தகராறுகள் இனியும் நடக்காதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று அங்கே இருக்கின்ற காவல் துறை அதிகாரிகள் தவறாகவோ அல்லது முறைகேடாகவோ நடந்து கொண்டிருப்பார்களேயானால் தனியாக அதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எழுதி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் தருவார்களே யானால் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

ஆனால் ஆளுங்கட்சி தலையீடு என்று சொன்னதைப் பொறுத்த வரையில், இத்தனை பேர்களும் ஏதேனும் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கக்கூடும்; முன் விரோதம் காரணமாக இருக்கலாம்; சில பேர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம், கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆளுங்கட்சி என்று கட்சியின் அடிப்படையிலே இந்தத் தகராறுகள் நடைபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இந்தந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம்; அல்லது அவ்வாறு இல்லாமலும் இருக்கலாம். அவர்கள் தூண்டி விட்டவர்களாகவும் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். எனவே, யார் தவறு செய்தாலும், யார் குற்றம் செய்தாலும் கண்டிக்கத் தக்கது தான். ஆனால்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1980 ஜூலை 31]

அரசியல் சார்பான தன்மையிலே நடைபெறவில்லை என்று சொன்னேன். வழக்கு இருப்பதன் காரணமாகவும், இந்த மன்றத்திலே அது பற்றி எழுப்பப்பட்டிருப்பதன் காரணமாகவும், இந்த மன்றத்திலே அரசின் சார்பாகப் பதில் சொல்லியிருப்பதன் காரணமாகவும், கடுமையான வகையிலே இந்த வழக்கை நடத்தவும், உண்மையான குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, தண்டனை பெறத் தக்க முயற்சிகளும் முறைப்படி மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ஆ) மாணவர்கள் சாதிச் சான்றிதழ் பெறுவதில் உள்ள இன்னல்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ப. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் ஒரு அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, “மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் மாற்றல் சான்றிதழ்களில் (Transfer Certificate) சாதி பற்றிய சான்று இருப்பினும், தாசில்தார் அலுவலகத்திலிருந்து சாதிச்சான்றிதழ் பெற வேண்டும் என்பதால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்லூரி மாற்றச் சான்றுகளில் சில இடங்களில் மதம், சாதிப் பெயர்கள் தரப்படுவதில்லை. அண்மைக்கால வழக்கங்களின்படி புள்ளிவிவரத் தொகுப்புக்கு மட்டுமே பயன்படும் சாதி பற்றிய விவரங்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. சான்று முதல் பக்கத்திலும் இடம் பெறுவதில்லை. மாணவர்கள் அட்டவணைச் சாதியாராய் இருந்தால் மட்டுமே சாதி விவரம் “மற்ற சாதியினர்”, “பின்னிலை வகுப்பார்” என்று மட்டுமே குறிப்பிட்டாற் போதுமானது.

எனவே, கல்விச் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு உதவும் வண்ணம் வருவாய்த்துறை அலுவலர்களிடமிருந்து சான்று பெறும் முறை இருப்பதாய் தெரியவருகிறது. இதனை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டுமாயின், மாணவர்கள் பள்ளியில் முதன் முதலாகச் சேரும் போதே மதம், —சாதி பற்றியக் குறிப்புகளைத் தரச் செய்து, அவற்றையே தொடர்ந்து மாற்றச் சான்றிதழ்களில் இடம்

1980 ஜூலை 31]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பெறுமாறு வகை செய்யலாம் என்றும் இதுவரை சாதி விவரம் தரப்படாத மாணவர்களைப் பொறுத்த வரை, பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடிக்குமுன் உரிய சான்றுகள் பெற்று அப்பதிவுகளைப் பள்ளி பதிவேடுகளிலேயே இடம் பெறச் செய்வது பற்றி அரசு முடிவு செய்யலாம் என்றும் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கூறியுள்ளார்.

பின்னிலை வகுப்பார், அட்டவணைச் சாதி பழங்குடியினர், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பார் இவர்களைப் பொறுத்தவரை மட்டும் இந்தச் சாதி விவரங்கள் மாற்றச் சான்றிதழில் இடம் பெறச் செய்தால் போதுமானது.

(அ) தற்போதைய நிலவரப்படி, உடனடி நடவடிக்கையாக, எல்லாக் கல்லூரிகளும் பள்ளிகள் வழங்கும் மாற்றச்சான்றில் உள்ள சாதி விவரங்களையே அறுதியினைதாய் கொள்ளவும்,

(ஆ) அவ்வாறு சாதிப் பெயர் குறிப்பிடாத இடங்களில் மட்டும் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திலிருந்து சான்று பெறும் முறையைப் பின்பற்றவும்—முதல்வர்களுக்கு அறிவித்து விடலாம் என்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கூறியுள்ளார். இதுகுறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்,

கல்லூரிகளில் இட ஒதுக்கீடுகள் சாதி அடிப்படையிலே செய்யப் பட வேண்டியிருப்பதால், மாணவரின் சாதி பற்றிய சரியான விவரங்களைப்பெற வேண்டுவது அவசியமானதாய் உள்ளது.

எனவே, மாணவர்கள் பள்ளிகளை விட்டு விலகும் போதே அவர்களுடைய மாற்றச் சான்றுகளில் மிகச் சரியான சாதி விவரம் இடம் பெறுமாறு செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறு பள்ளிக் கல்வித்துறைக்கு அறிவிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கையில் அமைச்சரவர்கள் நன்றாகத்தான் விளக்கத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த முடிவை அரசாங்கம் ஏற்கனவே தெரிவித்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். டிரான்ஸ்பர் சர்ட்டிபிகேட்டில் அந்தக் காலத்தில் போடப்பட்ட ஜாதியே இறுதியானது என்று முடிவெடுத்திருந்தால் பல்வேறு பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொல்லைக்கு உள்ளாகியிருக்கமாட்டார்கள். தாசில்தார் ஆபீஸ்களிலே பெரிய வரிசையாகப் பெற்றோர்கள் நின்று கொண்டிருப்பதை இப்பொழுதுகூடப் பார்க்கலாம். இந்தச் சங்கடங்களின் காரணமாக பெற்றோர்களும், படித்த மாணவர்களும், மேற்கொண்டு கல்லூரிகளிலோ, டெக்னிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட்களிலோ சேரவிருக்கின்ற மாணவர்களும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இந்த இடங்களில் சேர்க்கின்ற பொழுது இது போன்று கேட்கிறார்கள்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1980 ஜூலை 31]

இவ்வாறு கேட்கப்படுவது டெக்னிக்கல் இன்ஸ்டிடியூஷன்களிலே மட்டுமல்ல, வேலையிலே அமர்த்துகின்ற இடத்திலே கூட இதைக் கேட்கிறார்கள். எனவே, வேலைக்கு அமர்த்தும் இடத்தில் கூட டி. சி.-யில் இருக்கும் அந்தக் குறிப்பே போதுமானது என்ற முறையை ஏற்படுத்தினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜாதிச் சான்றிதழ் இல்லாததால் மாணவர்கள் படிக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்,

செங்கல்வராயன் இன்ஸ்டிடியூட்டில் ஒரு மாணவர் சேர விரும்பினார். அதற்காக 13 ஆம் தேதி தாசில்தார் அலுவலகத் திற்குத் தன் தந்தையோடு அவர் சென்றிருக்கிறார். ஆனால் 13-ஆம் தேதி அந்தச் சான்றிதழைப் பெற முடியவில்லை. தாசில்தார் என்ன காரணத்தினாலோ வரவில்லை. அவர் மேல் தப்பில்லை

[முற்பகல் 10-40]

ஃபையர் ஆக்சிடென்ட் நடந்து விடுகிறது. ஆகவே தாசில்தார் அங்கு போய் விடுகிறார். 15-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை. 16 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை, சான்றிதழ் பெறுகிறார். ஆனால், Last date for receipt of the applications is 14th June அப்படியிருக்கும்போது, அந்த மாணவன் சேர முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சங்கடமான நிலைமைகள் எல்லாம், டிரான்ஸ்ஃப் சர்ட்டிபிகேட்டில், ஜாதி குறிப்பிட்டிருந்தும் தனியாகக் கேட்கப்படுவதால் ஏற்படுகிறது. அதில் குறிப்பிடப்படாவிட்டால் பரவாயில்லை. 90% டிரான்ஸ்ஃப் சர்ட்டிபிகேட்டுகளில், ஜாதியைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். எனவே, கல்விக்கூடங்களுக்கும் தொழில் கூடங்களுக்கும் டி. சி. யில் இருப்பதே போதும் என்ற முறையில் அவர்களுக்கும் அறிவிக்க அரசு முன் வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த ஜாதிச் - சான்றிதழ் தருவது என்பது தாராளமாக, மிக எளிதாகக் கிடைக்கும் வகையில் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது நமக்குப் பெருமையாக இருக்காது. காரணம் யார் வேண்டுமானாலும், எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லி, பிற்பட்ட ஜாதியினர், தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியினர் என்று சான்றிதழ் பெற்று விடுவார்களேயானால், உண்மையிலே பிற்பட்ட ஜாதியினருக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியினருக்கு வழங்குகின்ற சலுகைகளை மற்றவர்கள் அனுபவிக்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்படும். இப்பொழுது வந்திருக்கிற முறையில் ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில், தாசில்தார் ஆஃபிசில் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது, அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட்டில் கொடுத்திருக்கின்ற ஜாதி உண்மையாகவே, அவர்கள் சார்ந்திருக்

1980 ஜூலை 31] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கின்ற ஜாதிதானா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கு அத்தாட்சியாகத்தான் வைத்திருக்கிறோம். அப்படியில்லை என்றால், அவர்கள் சொல்வதே ஜாதி என்று வைத்து விடுவோமேயானால், எல்லோரும் பிற்பட்ட ஜாதி, தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதி என்று சொல்வார்கள், டி. சி.-யிலே அதுதான் வரும். டி. சி.-யை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் அட்மிட் செய்வது என்று சொன்னால், பிறகு எல்லோருமே அந்தப் பலன்களை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமை வரும்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் சொல்வதுபோல், யார் வேண்டுமானாலும் ஜாதிச்சான்றிதழ் தருவது என்பது அல்ல. காலேஜ், ஸ்கூல், பிரின்சிப்பால் ஹெட்மாஸ்ட்டர்தான் வழங்குகிறார்கள். அதை வேறு யாரும் கொடுக்க முடியாது. அப்படி ஜாதிச் சான்றிதழ் வாங்கித்தான் ஆக வேண்டுமென்றால், இப்பொழுது பாஸ்போர்ட்டில் முன்பு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் வழங்கலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி...

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஹெட்மாஸ்டர் தருகிறார் என்றால், பெற்றோர் தந்ததைத்தான் அவர் தருகிறார். பெற்றோர்கள் அட்மிஷன் நேரத்தில் என்ன ஜாதி சொல்கிறார்களோ, அதை எழுதி வைத்து, மாணவன் வெளியேறும் போது, அதைக் குறிப்பிட்டுத் தருகிறார். ஆகவே, பெற்றோர் சொல்கிற ஜாதிதான் ஜாதி. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை வருமேயானால், பிற்பட்ட ஜாதியும் இருக்காது, தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியும் இருக்காது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பெற்றோர்கள் சொல்வதெல்லாம் ஜாதி என்று சொல்கிறார். தாசில்தார் ஆஃபிசுக்குப் போகிறோம். போனவுடன், பெற்றோர்கள் சொல்லி, ஸ்கூல் சர்ட்டிபிகேட்டிலே என்ன ஜாதி போடப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைத்தான் தாசில்தார் ஆஃபிசிலே வெரிஃபை பண்ணிக் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கென தனியாக விசாரணை நடைபெற வில்லை. பெற்றோர், ஜாதியைச் சொல்லி, அந்த டி. சி.யிலே இருப்பதை வெரிஃபை பண்ணித்தான் புதிதாக சான்றிதழ் தருகிறார். ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், பாஸ்போர்ட்டுகளுக்கான சான்றிதழ்களிலே முன்பு ஐ. ஏ. எஸ். ஆஃபிசர்கள் கையெழுத்துப் போடலாம் என்ற நிலையிருந்தது. இப்பொழுது, அதை மாற்றி, எம். பி. க்கள், எம். எல். ஏ.-க்கள் கையெழுத்துப் போடலாம் என்ற நிலையிருந்தது. ஆகவே, எம். எல். ஏ.-க்கள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலையிருக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அத்துடன், சதர்ன் ஸ்டேட்ஸில் ரெட்டியார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேட்டிவிட்டி சர்ட்டிபிகேட்டில் . . .

[1980 ஜூலை 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ‘ரெட்டியார், என்று ஆரம்பித்தால், ஒவ்வொரு ஜாதியாக வரும். முதல் கேள்வியோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அரசு சில நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிற நேரத்தில், இந்த நன்மைகள் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் போய்ச்சேரவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் இத்தகைய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். தாகில் தார் அவர்கள் முறையாக விசாரித்து அந்தச் சான்றிதழைத் தரவில்லையென்றால், முறையாக விசாரித்துத் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதுதான் முறையே தவிர, அது அப்படி இருக்கிற காரணத்தாலே, பிறகு எம்.எல்.ஏக்கள், பிறகு எம்.பிக்கள், பிறகு வேறு யார் வேண்டுமானாலும் தரலாம் என்ற முறையைக் கொண்டு வருவது நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும். அது யாருக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அது பயன் அளிக்காது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்

(அ) மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண்.2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1980) ஆய்வு செய்யப்பெற்று பரிந்துரைகள் ஏதுமின்றி திருப்பி அனுப்பப் பெற்றுள்ளது என்று மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

5. அரசினர் தீர்மானம்

மதிப்பீட்டுக் குழு தேர்தல்

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் 210-வது விதியின்கீழ், 1980-81-ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவில் ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்ப ஒரு உறுப்பினரை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

1980 ஜூலை 31]

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) மதிப்பீட்டுக் குழு தேர்தல்—நடைமுறை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. ஒற்றை மாற்று வாக்குமுறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ், மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு (Estimates Committee) ஒரு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேட்பாளர்கள் வேட்புத் தாள்கள் 5-8-1980 செவ்வாய்க் கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்குள் சட்டமன்ற பேரவைச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வேட்புத் தாள் செயலரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வேட்புத்தாள்கள் 6-8-1980 புதன் கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 7-8-1980 வியாழக்கிழமை பிற்பகல் 3-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்படவேண்டிய இடத்தின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 8-8-1980 வெள்ளிக் கிழமை காலை 9-00 மணிக்கும் பகல் 1-00 மணிக்கும் இடையே சென்னை கோட்டையில் இருக்கும் சட்டமன்றக் குழுக்கள் கூடும் அறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

6. தனியார் அலுவல்கள்

தனித் தீர்மானம்—மாநிலங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்கல்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கீழ்க்கண்ட தனித் தீர்மானத்தை நான் மொழிகிறேன்:

“மாநிலங்களையும், ஒட்டு மொத்தமாக இந் நாட்டினையும் முழுமையாகவும் விரைவாகவும் மேம்படுத்துவதற்கு தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பெற்றுள்ள அதிகாரங்கள் போதுமானதல்லவென்று இந்த அவை கருதுகின்றது. எனவே, உடனடியாக மாநிலங்களுக்கு நிதி மற்றும் ஏனைய இனங்களில் கூடுதல் அதிகாரம் வழங்க அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தகுந்த திருத்தங்கள் செய்யும் வகையில் அவசர நடவடிக்கை எடுக்க, அனைத்து மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச முதல் அமைச்சர்களின் மாநாடு ஒன்றினை இந்தியப் பிரதமர் கூட்டவேண்டும் என்று மத்திய அரசிற்குப் பரிந்துரை செய்கின்றது.”

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்—தலைவர்—தலைமை)

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்பது, சில கட்சிகளின் கொள்கை என்ற வட்டத்தைத் தாண்டிவிட்டு இருக்கிற நேரம் இது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது ஒரு வெறும் தத்துவார்த்தப் பிரச்சினை என்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த நிலையை விட்டு, அந்தக் கட்டத்தைத் தாண்டி இருக்கக் கூடிய பிரச்சினையாக இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வுகாணாமல் இருப்பது, அபாயகரமான விளைவுகளை ஒவ்வொரு நாளும் நாட்டுக்கே, மாநிலத்திற்கு என்று மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டுக்கே உண்டாக்கி இருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்தியில் அதிகாரம் குவிந்ததனால் இன்று நம்முடைய நாட்டில் சுயாதிபத்திய உரிமைக்கு ஆபத்து எதிர்நோக்கி இருக்கிறது என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். நாட்டின் ஒருமைப்பாடு துண்டாடப்படும் பேரபாயம் ஏற்பட்டு உள்ளது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றிவிட்டது.

இதை சாதாரண மக்களுடைய அகராதியில் சொல்ல வேண்டுமானால், அம்போ என்று தெருவில் நிற்கிற நிலையை நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை எட்டி இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, நம் நாட்டில், பல்வேறு மொழிகளையும் கலாச்சாரங்களையும், பல்வேறு மாநில மக்களின் தனித் தன்மையையும் காத்து, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதுகாக்க, அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற பிரச்சினை, அவசரத் தன்மை வாய்ந்த, நடைமுறைக்கு தேசிய பிரச்சினையாக இன்றைக்கு மாறி இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

இப்பிரச்சனை பற்றி கடந்த காலத்தில் தீவிரமாகப் பேசி வந்த நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்பதும், அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதும், எங்கள் உயிர் மூச்சு என்று முழக்கமிட்டு வந்த நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தற்போது இந்தப் பிரச்சனை முன்னெவிட அதிகமாக முற்றி இருக்கிற நேரத்தில் அதைப் பற்றி மௌனம் சாதித்தாலும், அதைப் பற்றிய ஆவேசம் மறைந்து இருந்தாலும்....

* டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். இது பற்றி முழக்கம் எழுப்பி வந்த

1980 ஜூலை 31] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று சொன்னார்கள். 'எழுப்பி வருகிற' என்று அவர் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். மாநிலத்திலே சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உயிர்க்கொள்கைகளில் ஒன்று. 1974-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த அவையில் மாநில சுயாட்சி தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது என்பதையும், இன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் அன்றைய தினம் அதை எதிர்த்தார்கள் என்பதையும் நண்பர் உமாநாத் அவர்களுக்கு நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இப்போது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் கூட நாங்கள் ஏற்கனவே, இந்த அவையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்திற்கு உள்ளடங்கிய விவரங்களைத்தான் கொண்டுள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, அரசாங்கத்தின் சார்பிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு திரு. உமாநாத் அவர்கள் அவர்களுக்குள்ளே இருக்கிற தோழமையைப் பயன்படுத்துவார்களானால், நாங்களும் அதை இரு கையேந்தி வரவேற்று இந்த சட்டமன்றத்தில் அதை ஆதரித்து நிறைவேற்றுவதற்கு சாதகமாக இருப்போம். அதைச் செய்வார்களா?

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை இப்போது எடுத்துப் பார்த்தேன். மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்பது உயிர் மூச்சு என்று சொன்னார்கள். கடந்த தேர்தலில் மத்தியில் ஒரு கட்சி ஆட்சி, மாநிலத்தில் கூட்டாட்சி என்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும் போது இவற்றையெல்லாம் பேசங்கள். இப்படி ஒவ்வொரு கேள்வியாக ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இதைக்கூட நண்பர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாததற்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். கூட்டாட்சி என்பது வேறு, கூட்டணி ஆட்சி என்பது வேறு. ஒரு கட்சி ஆட்சியா? பல கட்சி ஆட்சியா? என்ற பிரச்சனை வருகிறபோது, அது கூட்டணி ஆட்சி என்று ஆகிறது. கூட்டாட்சி ஆகாது. பெடரல் செட்-அப் என்பது வேறு. கூட்டாட்சி என்பது வேறு. நாம் கேட்பது 'பேடரேஷன் அண்டு ஸ்டேட் அடானமி'.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பாயின்ட் அப்படிப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதனுடைய தலைவர், இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவருமாக இருக்கக்கூடிய அவர்-விளக்கினார் அல்லவா, எங்களுடைய கொள்கை இது தான், இது தான் என்று—அப்படிப்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

பட்ட திராவிடமுன்னேற்றக்கழகமும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் 1974-லே இது சம்பந்தமாக விரிவான தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதன் மீது கர்ஜனை என்ற முறையில் பேசி இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இன்று அதைப்பற்றி ஆவேசம் சற்று குறைந்து இருக்கிறது என்றாலும்—குறுக்கீடு—அதைத்தான் சொல்கிறேன், அதைப்பற்றி ஆவேசம் குறைந்து இருக்கிறது, அதைப் பற்றிய வேகம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர் உள்ளபடியேதான் இங்கே கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை விளக்குவதற்காக விரும்புகிறார்கள் அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கம் பாய்வதற்காகத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இன்னும்கூட அவருக்குச் சொல்வேன். அவருடைய கட்சித் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 17-ஆம் தேதி மதுரையில் 'மாநில சுயாட்சி மாநாடு' நடத்தும் போவதாகவும், அதற்கு நான் வரவேண்டும் என்றும் எனக்கு அழைப்பு அனுப்பியிருக்கிறார். நான் அவருக்கு எழுதிய பதில் கடிதத்திலே கூட எழுதி இருக்கிறேன். 'மாநில சுயாட்சி' தீர்மானம் எங்களுக்கு முழுக்க முழுக்க உடன்பாடான ஒன்று. ஆனால், நான் 17-ம் தேதி பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க முன்பே ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தால், அந்த நாளில் வர முடியாது. வேறு நாள் என்றால் வர சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று எழுதி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு உள்ளபடியே எங்களை அழைக்கவேண்டும் என்று எண்ணம் இருக்குமானால், கருணாநிதியைத்தான் அழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே வேறு ஒரு தலைவரை அவர்கள் அழைப்பார்களானால், அந்த மாநாட்டிற்கு நாங்கள் வரக்கூட தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, நாங்கள் அந்தக் கொள்கையிலே பின் வாங்கி விட்டோம் என்று திரு. உமாநாத் அவர்கள் எண்ண வேண்டாம். நாங்கள் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி எங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்பவர்கள் அல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத்: கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. வேகம் கொஞ்சம் குறைந்து இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். எனக்கு மனதில் பட்டதைச் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) அது தான் முத்தாநாள் சொன்னீர்கள். இப்போதுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கரெக்ட்டான பாயிண்ட்டுக்கு வருகிறார்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, காட்டப்பட வேண்டிய நேரத்தில் வேகங்கள் காட்டப்பட வேண்டும். இதே அவையிலே திரு. உமாநாத் அவர்கள் வழங்கிய முழக்கங்களை சென்ற ஆண்டு நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆதலால், தேவைப் படுகிற நேரத்தில் தான் வேகம் வரும். எல்லா நேரத்திலும் வேகம் இருந்தால் நல்லது அல்ல.

1980 ஜூலை 31]

திரு. ரா. உமாநாத்: அதற்குத்தான் நான் வருகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போலீஸ் மானியத்தில் பேசுகிற போது இப்போது தான் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததா என்னைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடைத்ததா என்று நான் கேட்கலாம் அல்லவா, நான் இப்போது கேட்கவில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டதை அவர் பேசுகிறபோது அவர் நன்றாகச் சொன்னார்கள் அதற்கு நேற்றைக்கு எங்களுடைய தலைவரும் பதில் சொன்னார்கள். இப்போது இந்த சப்ஜெக்டில் டிபேட் வருகிறபோது நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பற்றி கூறுகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்லவிரும்புவது, அதிலே கொஞ்சம் வேகம் குறைந்து இருக்கிறது, சுருதி குறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அவருக்கும் சேர்ந்து நான் இந்தச் சப்ஜெக்டில் இங்கே பேசுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நமது அரசியல் சட்டதிட்டம் சமஸ்தி தன்மை வாய்ந்தது என்று கூறி வந்தாலும்-அப்படித்தான் கூறப்படுகிறது, இருந்தாலும்-சாராம்சத்தில் அது சமஸ்தி தன்மைக்கு நேர் மாறானது யூனிட்டரி தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். In essence it is of unitary character என்று கூற விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி அதிகாரத்தை பலிகொடுத்து, நம்முடைய அரசியல் சட்டதிட்டம் மத்திய அரசிடம் அதிகாரத்தை குவித்துள்ளது. கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று குரல் ஒங்க, ஒங்க இருக்கிற குறைந்த அதிகாரங்களைக்கூட மையத்திலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சி அரசு அரித்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. even the existing limited power have been eroded, more and more.

ஜனாதிபதி திரு. சஞ்சீவரெட்டி அவர்கள் கூட 'லிங்க், பத்திரிகைக்கு கொடுத்திருக்கிற ஒரு பகிரங்க பேட்டியில் அதை அவர்கள் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவர் லிங்க் பத்திரிகைக்கு கொடுத்த பேட்டியில் கூறியிருப்பது.

“நமது அரசியல் சட்டதிட்டம் வரையறுத்துள்ள சமஸ்தித் தன்மை ஓரளவு அரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலர் கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம், காட்டு இலாகா எல்லாம் மைய அரசின் அதிகார வரம்புக்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்”. ஜனாதிபதி மேலும் கூறுகிறார். “என்னமோ அத்துறைகளில் எல்லாம் சென்று, எல்லாவற்றையும் சரிபடுத்த, தெய்வீக சக்தி படைத்த அதிகாரிகள் என்னமோ மையத்தில் இருப்பது போல் பேசுகிறார்கள். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் ஆந்திர மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, மார்ஷல் டிட்டோ அவர்கள் ஆந்திராவுக்கு வந்தபோது என்னிடம் கூறினார், ‘மிஸ்டர் ரெட்டி, உங்களுடைய மாநிலம் என் நாட்டைவிட இரண்டு மடங்கு பெரிதாக அல்லவா இருக்கிறது’ என்று மார்ஷல் டிட்டோ கூறினார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாநிலத்தின்

[திரு. நா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

முதலமைச்சரான என்னால் சிறு விஷயங்களைக்கூட ஒரு சுகாதாரத் திட்டம், ஒரு காட்டு வளர்ச்சித் திட்டம் அல்லது அதைப்போன்ற சில விஷயங்களைக்கூட செய்ய முடியவில்லை. மத்தியில் இருக்கும் அதிகாரிகள் தாங்கள் டெல்லியிலிருந்து நேராக ஆந்திராவுக்கு சென்று செய்து கொடுத்தால்தான் முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள்” என்று இன்றைய ஜனாதிபதி ரெட்டி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் (குறுக்கீடு) I am not yielding.

DR. K. SOURIRJAN — He says often ‘I quote’, and finally says it is his view. Is it his view or the view of the President—I want to know....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் குறுக்கிடுவதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. உங்கள் கட்சியின் சார்பாக பேசும்போது அதைக் கேளுங்கள். இது ஒரு விவாதம், இந்த விவாதத்தில் ஒருவருக்கொருவர் குறுக்கீடு வேண்டாம். உட்காருங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: இந்த நிலை எப்போது ஆரம்பித்தது? அதாவது இருக்கக்கூடிய குறுகிய அதிகாரங்களைக் கூட அரிப்பது என்ற ஒரு நிலை எப்போது ஆரம்பித்தது என்று சொல்லும் போது மிக அழகாக ‘ஸ்டேட்ஸ்மென். பத்திரிகை 6-1-78 கூறுகிறது: —

“நமது அரசியல் சட்டம் தேவைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கும் தகுந்தாற்போல் சமஸ்தித் தன்மை வாய்ந்ததாகவும், யூனிட்டரி தன்மை வாய்ந்ததாகவும் இருக்கிறது என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் பறைசாற்றியதை டெல்லியின் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஆண்டு வந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிகள் அர்த்தமற்ற தாக்கிவிட்டனர், வருவாய்க்கான வாய்ப்புகளை, படிப்படியாக மைய அரசிற்கு மாற்றியதன் மூலம் மாநிலங்களை, பிரதமர் என்னும் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்ட வாதிகளுடைய பரிதாப கரமான அந்தஸ்திற்கு தாழ்த்திவிட்டது. மேலும் தாழ்ந்த அரசியல் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு என்று தனியாக ஒதுக்கப் பட்ட அதிகாரங்களை பல ஆண்டு காலத்தில் மைய அரசு கைப் பற்றியது அல்லது மைய அரசு உத்தரவினால் அமைக்கப்பட்ட திட்டக் கமிஷன் கைப்பற்றியதை, தேசிய அபிவிருத்திக் கமிஷன் கைப்பற்றியது.”

இப்படிப்பட்ட நிலைமை அது என்று அந்த பத்திரிகையில் தெளிவாக எட்டிடோரியலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மாநில அரசுகளுடைய இந்த அதிகாரத்தை குறைத்து, குறைத்து இருக்கிற அதிகாரத்துக்கும் மத்திய அரசினிடையே கோர்ட்டிலே போய் நிற்கிற வாதிபோன்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது What was the modus operandi? என்பதை நிச்சயமாக நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[முற்பகல் 11-00]

அது நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோதே ஆரம்பித்தது. மத்தியிலேயும் மாநிலத்திலேயும் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடத்தி வந்ததால்தான் அது சாத்தியமாயிற்று என்று கூறும் கே. கே. கத்தியால் என்பவர் இந்து பத்திரிகையில் 5-12-1977 அன்று எழுதுகிறார். அவர் நல்ல முறையில் அந்த விஷயத்தை வருணிக்கிறார். யாராலும் மீறமுடியாத மிகுந்த சேல்வாக்குடன் 1947 முதல் 1962 வரை ஆட்சி நடத்திய நேரு காலத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி தனது மாநிலக் கிளைகளை நடத்தியது போல் மாநில அரசுகளையும் நடத்தினார்கள். நேருவின் டெல்லி அமைச்சரகத்திலிருந்து ஒரு தொலைபேசி தகவல், அல்லது ஆள் மூலம் தகவல், அல்லது காங்கிரஸ் வட்டாரங்களிலிருந்து சில அறிகுறிகள் போனால் போதும். புது டெல்லியின் விருப்பங்கள் என்ன என்று மாநில முதலமைச்சர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். அதன்படி உடனே நடந்து கொள்வார்கள். இப்படித்தான் மாநிலங்களின் குறிகிய அதிகாரங்களை, மையத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்துகொண்டு தனது மைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி குறைத்தது அல்லது பறித்தது அல்லது அழித்தது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த ஸ்டேஜிலே இந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். மத்தியிலேயும் மாநிலத்திலேயும் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடத்தினால்தான் நாட்டுக்கு நல்லது என்று கூறக்கூடியவர்கள் கடந்த கால அனுபவத்தைப் பார்த்தாவது புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மத்தியிலேயும் மாநிலத்திலேயும் ஒரே கட்சி ஆட்சி இருந்தால்தான் அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறுகிய அதிகாரத்தைக்கூட மைய அரசு பறிக்கின்றபோது மாநிலத்திலும் அதே கட்சி இருந்த காரணத்தால் அதைத் தட்டிக் கேட்க அவர்களால் முடியாமல் அதை அனுமதித்துக்கொண்டிருந்த நிலையி் இப்படிப்பட்ட கதி நமக்கு வந்திருக்கின்றது. ஆகவே அந்த அமைப்புத்தான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இன்று நிலைமை வேறு. இன்று மத்தியிலே ஒரு கட்சியினரும் சில மாநிலங்களிலே வெவ்வேறு கட்சிகளும் ஆட்சியில் இருப்பதால் அந்த மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற மாற்றுக் கட்சி அரசுகளும் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களும் இந்திரா காங்கிரஸின் கிளைகள் போல் நடத்தப்படுவதற்குத் தயாராக இல்லை என்ற கான்டெக்ஸ்ட் இப்போது சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து சில இடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை. இன்றைக்கும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை அதுதான். ஆகவேதான் மாநிலங்களிலே வெவ்வேறு கட்சி அரசாங்கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்ற நிலையில் அந்த கான்டெக்ஸ்ட் பின்னணி மாறியவுடனே இந்திரா காங்கிரஸ் மைய அரசு தனது அதிகாரப்

[1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பிடிப்பை இன்னும் முடுக்கிவிட்டது. கடந்த 10 ஆண்டுகாலமாக இந்தத் திசையில் நிலைமை இன்னும் மோசமாகி இருக்கின்றது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மைய அரசின் டென்டக்கில்ஸ் அதாவது கொடுக்கிகள் முழுக்க முழுக்க மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட லா அன்ட் ஆர்டர் அதாவது சட்ட அமைதி என்ற துறையினையும் கவ்வியது. சட்ட அமைதி மாநிலத்தின் முழு வரம்புக்குள் உள்ளது தெரியும். சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்காக மாநில அரசுகளின் முழு வரம்புகளின்கீழ் இருக்கக்கூடிய அந்தத் துறையை நல்ல முறையில் மேலும் செயல்படுத்துவதற்கு மாநில அரசுகளுக்கு மைய அரசு மேலும் அதிக நிதியுதவி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக தானே சட்டம் அமைதியைக் காக்கும் என மைய அரசு தனக்கென சொந்தக் கருவிகளை அவர்கள் தேடினார்கள். அதன் மூலம் தான் மத்திய ரிசர்வ் போலீஸ், எல்லைப் பாதுகாப்புப் போலீஸ், சி.ஐ.எஸ்.ஃப். என்ற தொழில் பாதுகாப்பு போலீஸ் என்ற பெயர்களில், மாநில அரசினுடைய முழு அதிகார வரம்பின் கீழ் இருக்கக்கூடிய லா அன்ட் ஆர்டரை மெயின்டெய்ன் பண்ணுவதற்கு அவர்களுக்கென்று தனியான கருவிகளை இந்தப் பெயர்களில் அவர்கள் உருவாக்கினார்கள். அதாவது மாநில அரசுகளின் அனுமதி பெறாமலேயே இந்தப் போலீசை மாநிலங்களுக்கு அனுப்பலாம் என்று 42-வது அரசியல் சட்ட திருத்தத்தின் மூலமாக இந்தப் போலீஸ் அமைப்பின் உண்மை நோக்கம் அம்பலமாயிற்று. சட்டம் அமைதித் துறையும் மைய அரசிடம் தான் இருக்கவேண்டுமென்று மறைந்த திரு. சஞ்சைகாந்தி அவர்கள் கூட நாடாளுமன்றத்தில் கூறியது இந்தப் பேரபாயத்தை மேலும் ஊர்ஜிதப்படுத்தி இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல அந்த விவாதத்தின்போது அவர் குறிப்பிடுகின்ற போது மாநிலங்களுக்குத்தான் இன்றைக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்றும் மைய அரசுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் பேர்தாது என்றும் ஆகவே மைய அரசின் அதிகாரங்களை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டும் என்றும் அவர் பேசி இருப்பதானது உண்மையிலே நம்நாடு பூராவும் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்து என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத்தலைவர் தலைமை]

கல்வித் துறை மாநிலத்தின் அதிகாரத்திலிருந்து கன்கரண்டி விலக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டு விட்டது. அலுவலினிய வினியோகத்தையும் இப்போது, மைய அரசு எடுத்துக் கொண்டு உள்ளது. மின் துறையையும் எடுக்கப்போவதாக ஒரு மைய அமைச்சர் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். குடிசை மாற்று வாரிய அதிகாரத்தைக்கூட எடுப்போம் என்று மத்திய அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் சமீபத்தில் அச்சுறுத்தியிருக்கிறார், நிலைமை எங்கே எப்படி கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நம்மை மைய அரசின் உள்துறை செயலகத்தின் மேல்

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

பார்வையின்கீழ் செயல்படும் துறைகளாக, சபார்டினைட் டிபார்ட்மெண்டுகளாக செயல்படும் அபாய நிலைக்கு கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறது. அதை நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்டிர்ல் கவர்ன்மெண்டினுடைய சபார்டினைட் டிபார்ட்மெண்டுகளாக மாநில அரசுகள் செயல்படுவதை அனுமதிக்கலாமா?

அரசியல் சட்டத்திலே அதிகார ஒதுக்கீடு 3 விதமாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

(1) முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டது—யூனியன் லிஸ்ட்.

(2) மைய-மாநில அரசுகளின் பொது அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது—கன்கரண்ட் லிஸ்ட்.

(3) மாநில அரசுகளின் தனி அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது. ஸ்டேட் லிஸ்ட்.

அதில் மைய அரசின் அதிகார வரம்பிற்குள் 97 அயிட்டங்கள் அதிகாரங்களுக்கான பிரிவுகளாக விஷயங்களாக, அடங்கியிருக்கிறது. இரண்டிற்கும் பாதுவான அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே 47 அயிட்டங்கள் அதிகாரங்களாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முழுக்க முழுக்க மாநில அரசுகளின் வரம்பில் இருக்கிற அயிட்டங்களாக 66 அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஒதுக்கீடுகள் உண்மையிலேயே மைய அரசிற்கு உள்ள ஏராளமான அதிகாரங்களை மறைக்கக் கூடிய ஒரு ஸ்கீரினாகத் தான் இருக்கிறது. அவற்றை கவர் பண்ணியிருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏனென்று சொன்னால், மைய அரசின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டு இருக்கும் விஷயங்களில். சப்ஜெக்டுகளில் எந்த மாநில அரசும் எந்த சட்டத்தையும் இயற்ற முடியாது. முழுக்க முழுக்க அவைகள் அவர்களைச் சேர்ந்தது. ஆனால் கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே இருக்கிற சப்ஜெக்டுகளில், இரண்டுக்கும் பொதுவாக இருக்கிற மைய-மாநில அரசுகளுக்கு பொதுவான அதிகார வரம்பில் இருக்கிற அந்த 47 அயிட்டங்களில், மைய அரசும், சட்டம் இயற்றலாம், மாநில அரசும் சட்டம் இயற்றலாம் என்று இருக்கிறது.

ஆனால் இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்று சொன்னால், இந்த கன்கரண்ட் லிஸ்டிலே இருக்கக்கூடிய விஷயங்களில் ஏதாவது ஒன்றில், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, மாநில அரசு ஒரு சட்டம் இயற்றினால், அதே விஷயத்தில், அல்லது அதே

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1980 ஜூலை 31]

சப்ஜெக்ட்டில் மத்திய அரசும் சட்டம் இயற்றியிருந்தால், மாநில அரசின் சட்டம் மைய அரசின் சட்டத்திற்கு மாறுபட்டிருந்தால், அதை ஏற்க முடியாது. அதாவது மாநில அரசு இயற்றிய சட்டத்தை ஏற்க முடியாது என்று சொல்லக் கூடிய அதிகாரம் மைய அரசிற்கு இருக்கிறது. அப்படி என்றால் இது என்ன கண் துடைப்பு அதிகாரம்?

இப்படி ஒரு விஷயத்திலே, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் முரண்பட்டு சட்டம் இயற்றியிருந்தால், முடிவான அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது என்பது ஒன்று. அந்த விஷயத்திலே மைய அரசு சட்டமே இயற்றாமல் இருந்தால், மாநில அரசு மட்டுமே சட்டம் இயற்றியிருந்தால், அப்படி மாநில அரசு இயற்றிய சட்டம் மத்திய அரசுக்கு பிடிக்காவிட்டால், மாநில அரசு இயற்றிய சட்டத்தை அங்கீகரிக்காத ஒரு நிலையும் கூட, ஒரு அதிகாரமும் கூட அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பது இன்னொன்று.

உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால், மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் அப்படி ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்தபோது, காங்கிரஸ் ஆட்சி அதை அனுமதிக்க மறுத்தது. (Interruption) We are talking about the whole Nation and I am proud that West Bengal and Kerala have taken up the case very strongly.

அதாவது கன்கரண்ட் லிஸ்டில் லேபர் இருக்கிறது. அந்த லேபர் என்கிற சப்ஜெக்ட்டில், தொழிலாளர்கள் சச்சரவில் பार्லாமென்ட் ஏஜண்ட் என்று, அதாவது பேரம் பேசக்கூடிய தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதி பேலட் முறையிலே தேர்ந்தெடுத்து நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை மேற்கு வங்காள அரசு இயற்றி, அது கன்கரண்ட் லிஸ்டில் இருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசுக்கு அனுமதிக்காக அனுப்பியது. மத்திய அரசு அதை அங்கீகரிக்க மறுத்து விட்டது. ஏன் மறுத்து விட்டார்கள். தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியை ஒட்டுமுறையில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கம் விடாமல் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறது. பழைய முறையை எதிர்த்து வருகிறது. ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சியினரும் அதை தங்களுக்கு எதிரான கொள்கையாக பாவித்து அந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்திருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[முற்பகல் 11.10]

ஆகவே, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு இப்படி செய்வோம் என்று வாக்குறுதி அளித்து அந்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் வந்து கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிற விதத்தில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது அந்தக் கொள்கையைப் பிடிக்காத ஒரு அரசியல் கட்சி மத்தியில் இருந்தால் அந்த அரசியல் கட்சி அதை மறுப்பது என்ற ஒரு நிலை எங்கே கொண்டபோய் விடுகிறது என்று சொன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளைத்தான் மாநிலங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்ற கட்சிகள் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தும். அதற்காகவா நாம் தேர்தலில் நின்றோம்? காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை அமல்படுத்துவோம் என்று சொல்லியா நாம் மக்களின் வேட்டுக்களை வாங்கினோம்? இல்லை. அந்தந்தக் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையின் அடிப்படையில் மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று வருவதற்குத்தான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வழி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது சட்டம் கொண்டு வந்தால் அதை மத்தியில் இருக்கிற கட்சியின் ஆட்சி மறுக்கிறது என்றால் மத்தியில் இருக்கிற ஆட்சியின் கட்சிக் கொள்கைகளைத்தான் மாநில மக்களின் தலையில் திணிக்க அது இடமளிக்கிறது. (குறுக்கீடு)

I am not yielding. He did not yield to my Leader Mr. Sankariah. There was a convention between us. But he broke the convention. So, I won't yield.

ஆகவே, இருவருக்கும் பொதுவான அதிகார வரம்பு உடைய லிஸ்ட் கண்கரன்ட் லிஸ்ட். மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் கண்கரன்ட் லிஸ்ட் என்பது கானல் நீராகும். ஆக, எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. மைய அரசின் வரம்பிற்குள் எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. யூனியன் லிஸ்டில் உள்ளவை 97. கண்கரன்ட் லிஸ்டில் இருப்பது 47. ஆக, 144 ஐட்டங்கள். அதிகாரக் குவியல் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். மொத்தம் 210 ஐட்டம்ஸ் இருக்கின்றன. அதில் 144 ஐட்டம்ஸ் மைய அரசின் வரம்பில் உள்ளது என்பது பொருள்.

முழுக்க முழுக்க மாநில அரசின் வரம்பிற்குள் உள்ள அதிகாரங்கள் என்ன? கண்கரன்ட் லிஸ்ட் என்றிருக்கிறது ஸ்டேட் லிஸ்ட் என்றிருக்கிறது இந்த அவை ஒரு சட்டத்தை இயற்றினால் இது இங்கே இயற்றப்பட்ட பிறகு, மேலவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு அதை சட்டமாக அங்கீகரிக்கப்படற்கு கவர்னர் அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர் நாம் இயற்றிய

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

சட்டத்தை நிராகரித்து அவர் விரும்பும் முறையில் திருத்தி திருப்பி நமக்கே அனுப்புவதற்கு கவர்னருக்கு அதிகாரம் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் உண்டு. நான் கேட்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அவை தனது வரம்பிற்குட்பட்ட அதிகாரப்படி ஒரு சட்டத்தை இயற்றுமானால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒரு தனி நபர், மைய அரசால் நியமனம் செய்யப்பட்டு பதவியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நபர் அதை மறுப்பதற்கு அந்தப் பதவிக்கு அல்லது அந்த நபருக்கு என்ன அருகதை? (குறுக்கீடு)

I am not yielding. So long as he does not change his policy; I also will not change.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அவை அதன் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் சப்ஜெக்ட்ஸ் பற்றி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத ஒரு நபருக்கு இது சரிப்படாது என்று மறுத்து ரீகன்ஸிடர் செய்யச் சொல்ல என்ன அதிகாரம் அவருக்கு இருக்கிறது? இந்த அவையை விட, கவர்னர் பதவி என்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்த அவையை விட மேலானதா என்று கேட்கிறேன்.

மக்களப் பொறுத்தவரையில் இப்படிப்பட்ட நிலை நீடித்தால் மக்கள் கதி என்ன? அவர்கள் வோட்டு போட்டு என்ன பிரயோஜனம்? மக்கள் வோட்டு போட்டு அனுப்பி இந்த அவையின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட விஷயத்திற்கு கவர்னர் அனுமதி பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி?

கவர்னர் விரும்பினால் நம் அதிகாரவரம்பிற்கு உட்பட்டு நாம் இயற்றுகிற சட்டத்தை ஜனாதிபதியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பலாம். நம் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதை அவர் ஜனாதிபதிக்கு ரெஃபர் செய்கிறேன் என்று சொல்லி அனுப்பலாம். இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி மைனாரிட்டி. ஆனால் மத்தியில் அவர்கள் கட்சி மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறது. இங்கே மைனாரிட்டியாக இருக்கிற கட்சி அங்கே மெஜாரிட்டியாக இருந்து ஆட்சி நடத்துகிறது.

இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி மைனாரிட்டியாக இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே நாம் இயற்றக்கூடிய சட்டத்தை, மத்திய அரசிலே அந்தக் கட்சி மெஜாரிட்டியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்தச் சட்டத்திற்கு பிரசிடென்ட் அனுமதி கொடுப்பதைத் தாமதப்படுத்தலாம் அல்லது காங்கிரஸ் கட்சியின் திருத்தத்துடன் இங்கே மைனாரிட்டி கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் சொல்லக் கூடிய திருத்தத்துடன் அங்கே இருந்து நமக்கு ரெஃபர் பண்ணலாம். அது மட்டுமல்ல, அந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அனுமதி தருகிறோம் என்ற நிலையை பிரசிடென்ட் எடுக்கலாம் அல்லது அனுமதி மறுக்கலாம் என்கிற நிலை இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இது எக்ஸ்குஸிவ்லிஅண்டர் தி ஸ்டேட் லிஸ்ட். நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது மாநில அவையின் அதிகாரத்திற்குள் வருவது உங்களுக்குத் தெரியும். 1957 ஆம் ஆண்டு கேரள மாநில அவையில் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இயற்றினார்கள். லாண்ட் ரிபார்ம்ஸ் ஆக்ட். அதற்கு மைய அரசு 1½ ஆண்டுகளாக அனுமதி தரவில்லை. என்னமோ, 20 அம்சத் திட்டம் ஏழை விசாயிகளுக்காக போடப்பட்ட சட்டத்தைவிட, பெத்த பெத்த திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசக்கூடிய கட்சிக்கு இதை அனுப்பினார்கள். ஆனால், அந்தக் கட்சி தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி 1½ ஆண்டுகளாக அதற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுத்தார்கள். பிறகு எப்படி அனுமதி கொடுத்தார்கள்? பெரிய கிளர்ச்சி நடத்தப்பட்டது. கேரளாவில் அந்த சட்டத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றிய அத்தனை கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு, எல்லோரும் பிரம்மாண்டமான கிளர்ச்சி நடத்தியபிறகுதான் அனுமதி தந்தார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலிருந்து நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது, நமக்கு என்று ஒதுக்கிவைத்துள்ள அதிகாரத்திலே கூட பரம அதிகாரம் நமக்கு இல்லை என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

இன்னொரு புரொவிஷன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலே இருக்கிறது. 'டைரக்டிவ்' என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. அதாவது கட்டளை. மத்திய அரசு நமக்கு அப்படி ஒரு டைரக்டிவை, கட்டளையை அனுப்பலாம் என்ற சட்டம் இருக்கிறது. இதை காங்கிரஸ் பார்டி எப்படி மிஸ்-யூஸ் பண்ணுகிறது என்று சொன்னால் மாநிலத்தில் ஒரு கட்சி, மத்தியிலே இன்னொரு கட்சி என்றிருந்தால், இருவருக்கும் கொள்கை வித்தியாசம் இருக்கிறது. மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சி தன்னுடைய கொள்கைகளை மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சியின் துணிப்பதற்கு இந்த, டைரக்டிவ்'வை துர் உபயோகம் செய்கிறது, இந்த, டைரக்டிவ்'வை சட்டத்திலே இருந்து எடுக்கவேண்டும்.

1968 ஆம் ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதென்று முடிவு செய்தார்கள். வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக அப்போது கேரளாவிலே இருந்த கூட்டணி அரசாங்கம் ஒரு அப்ரோச் எடுத்தது. மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியின் அணுகுமுறை ஒன்று. ஆக இரண்டும் மாறுபட்டது. கேரள அரசாங்கத்தின் பார்வை என்னவென்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை அனுமதிப்பது; அதற்காக தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்பது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை அந்த ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பது; அதற்கு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை உபயோகித்து கைது செய்வது என்பது. இது அவர்களுடைய அணுகுமுறை. They are justified to have their own approach. But we do not agree with them. இதைக் கேரள அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்த மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மத்தியில் இருந்து மிரட்டல் வந்தது. ஈ:எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட் அவர்களுக்கு ஒரு டைரக்டிவ்வை அனுப்பினார்கள். மீறினால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்போம் என்றார்கள். அப்படியென்றால் மறைமுகமாக டிஸ்மிஸ் செய்வோம் என்று அர்த்தம். ஆனால், அதற்கு சீப் மினிஸ்டர், டிஸ்மிஸ் பண்ணினாலும் பரவாயில்லை, ஜனங்கள் எந்தக் கொள்கைக்காக எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ, அந்தக் கொள்கைக்காக நிற்போம் என்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் அப்போது உபயோகப்படுத்தவில்லை.

இதே மாதிரி, இப்போது இருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே, 'கள்ள மார்க்கெட், ஹோர்டிங்'. இது சம்பந்தமாக இரண்டுவிதமான அணுகுமுறை உண்டு. எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய அணுகுமுறை என்னவென்று சொன்னால்,

[முற்பகல் 11:20]

எங்களுடைய அணுகுமுறை—கள்ள மார்க்கட்டுக்கு எதிராக, ஹோர்டிங்குக்கு எதிராக பல லட்சக்கணக்கான மக்களை எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து மொபிலைஸ் பண்ண வேண்டும், வெகுஜன ஸ்தாபன ஒத்துழைப்போடு அதிகாரிகள் 'டிஹோர்டிங்' நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது, டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். மூன்றாவது, இருக்கிற சட்டங்களைப் பயன்படுத்தி ஹோர்டிங் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். யார் யார் கள்ளமார்க்கெட் காரர்கள் என்று பார்த்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதுதான் சட்டசபைத் தேர்தலில் இடது சாரி கொடுத்த வாக்குறுதிகள்.

'Preventive Detention Act, —தடுப்புக் காவல் சட்டம் எந்தக் காரணத்திற்காகவும் யாருக்கு எதிராகவும் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. 'ஆன் பிரின்சிபிள்' அதைக் கூறுகிறோம். ஒரு பிரஜை குற்றம் செய்தால் கோர்ட்டில் கொண்டு போய் நிறுத்தி தண்டனை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, எந்தவித விசாரணையும் இல்லாமல் ஒருவரை சிறையில் அடைக்க மாட்டோம் என்று வாக்குறுதி அளித்து அதன் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியின் பார்வை வேறு.—

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

Strengthening distribution system ஒன்றுதான் இருக்கிறது.

Our principle is to take popular action with the co-operation of the officials.

எங்கள் கட்சி இருக்கிற சட்டத்தை வைத்துத்தான் நடவடிக்கை எடுப்போம். தடுப்புக் காவல் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று சொன்ன நேரத்தில் எத்தனை மத்திய அமைச்சர்கள் அந்த மாநிலத்திற்குச் சென்று மிரட்டினார்கள். அதை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றால் கட்டாயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றார்கள். ஆனால் அந்த அரசாங்கம் உறுதியாக அந்த விஷயத்தில் நின்றது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் பி.டி. ஆக்ட் என்பது மத்தியில் பாஸ் பண்ணியது. அது——

After all it is an enabling measure மாநில அரசு விரும்பினால் உபயோகப்படுத்தலாம், விரும்பவில்லை என்றால் உபயோகப்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் அது எனைப்பிங் மெஷ் ராகவா இருந்தது? அது கடந்த காலத்தில் எப்படி தவறாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்பது தெரியும். சட்டப்படி ஃபஸ்ட் லிஸ்ட், செகண்ட் லிஸ்ட் தேர்டு லிஸ்ட், என்ஹெல்லாம் வைத்திருப்பது மத்தியில் அதிகாரக் குவியல் காரணமாகத்தான். மாநிலத்தில் உள்ள அந்த மக்களுக்கு எந்த வாக்குறுதிகளை அளித்து அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தார்களோ அந்த மாநில மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறக்கூடிய நேர்மாறான முறையிலே மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கையைத் திணிக்கக்கூடிய அந்தப் பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் அதிகார வரம்புகள்— Central and State Governments தெளிவாக அரசியல் சட்டத்தில் வரையறுக்க வேண்டும். கிளியராக இருக்கவேண்டும். எங்கள் கருத்துப்படி 'கன்கரன்ட் லிஸ்ட்'— இருவருக்கும் பொது அதிகார வரம்பு என்று இருப்பதை எடுத்து விட வேண்டும். — No concurrent list.

மத்திய அரசு தன்னுடைய முழு அதிகாரத்தை பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுக் கொள்கை, ரயில், விமானம் போன்ற போக்குவரத்துகள், தபால், தந்தி, கரன்சி நோட்டு அச்சடிப்பது—கள்ள நோட்டு அல்ல, நல்ல நோட்டு— வெளிநாட்டு வியாபாரம் உட்பட பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களை இணைப்பது— co-ordination of Planning by various States, ஆகியவற்றை வைத்து கொள்ளலாம். இந்த அதிகாரங்கள் மட்டுந்தான் மத்திய அரசின் வரம்பில் இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த அதிகாரங்கள்தான் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பில் இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதே சமயத்தில் ஒரு

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட தொழில்கள், மின்சாரம், பாசனத் திட்டங்கள்— cutting across States என்ற நிலைமை இருந்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஐட்டங்கள் அவர்களுடைய வரம்பில் இருக்கலாம். ஆனால் அது சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்கள் ஃபைனலைஸ் ஆன பிறகு அந்தந்தத் திட்டங்களை அந்தந்த மாநிலங்களே அமல் நடத்தும் அதிகாரம் நிச்சயமாக மாநில அரசாங்கங்களுக்கு தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடாது.

இதைத்தவிர மற்ற அதிகாரங்கள், அதாவது மத்திய அரசுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற அந்த அயிட்டங்களைத் தவிர மற்ற அதிகாரங்கள், முழுவதும் மாநிலங்களுடையதாக இருக்க வேண்டும். வரையறுக்கப்படாத அதிகாரம் ஏதாவது இருந்தால் அதாவது ரெஸ்டிரிக்டிவ் பவர்ஸ்—தங்களுக்குக் கூட அப்படிப்பட்ட ரெஸ்டிரிக்டிவ் பவர்ஸ் இருக்கிறது—இருந்தால், அப்படிப்பட்ட வரையறுக்கப்படாத மிச்ச அதிகாரம் இருந்தால்— இன்றைக்கு அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்திலே அரசியல் சட்டத்தின்படி இருக்கிறது—அது கூடாது, அந்த அதிகாரம் மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும்.

இப்படி வரையறுக்கப்பட்ட பிறகு மாநிலங்கள் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்திலே மத்திய அரசு தலையிடக்கூடாது. அப்படித் தலையிடுகிற முறையிலே கவர்னருக்கும், ஜனாதிபதிக்கும் அதிகாரம் அளிக்கக்கூடிய விதிகள் 200, 201 ஆகியவை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பெறவேண்டும்.

தேசிய நலனுக்காக மாநில அரசு பட்டியலிலே உள்ள அந்த சப்ஜெக்டிலே மத்திய அரசு சட்டமியற்றலாம் 'இன் தி நேஷனல் இன்டரஸ்ட், என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விதி இருக்கிறது அதையும் எடுத்து விட வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பில் மாநிலங்கள் தலையிடக் கூடாது. வரையறுக்கப்பட்ட பிறகு States also should not encroach.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சி. வி. வேலப்பன்) : சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும், 14 பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் தான் 'மூவர்' பேசவேண்டும் பி. ஏ. சி. யில் அடுத்த வியாழக்கிழமையும் இந்த விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே, எல்லோரும் ஃபிரீயாகப் பேசலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 31

[திரு. ரா. உமாநாத்]

மத்திய அரசுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட பிறகு மத்திய அரசு அதிலே செயல்படுவதற்கு மாநில அரசுகள் அதைப் பலப்படுத்த வேண்டும், சகல ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து.

திட்டங்கள் வகுப்பது சம்பந்தமாக நாடு பூராவும் ஏற்ற தாழ்வு இல்லாத வளர்ச்சித் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமானால் அந்த அந்த மாநில அரசுகள் தங்களுடைய மாநிலங்களின் இயற்கை வளங்களையும் மனித சக்தியையும் அதிக பட்சமாகப் பயன்படுத்தும் வகையிலே அந்த அந்த மாநில அரசுகளே கணக்கிட்டு திட்டங்களை முதலிலே வகுக்கவேண்டும். பிறகு அவற்றை திட்டக் கமிஷனும் தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலும் விவாதித்து ஒருங்கிணைக்க, கோஆர்டினைட் பண்ண வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையில் அப்படி இல்லை. ஆகவே தான் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே தேசிய அபிவிருத்தி கவுன்சில் திட்டக் கமிஷனை உருவாக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோம். இப்போது திட்டக் கமிஷன் மத்திய அரசினுடைய எக்ஸிசியூடிவிலுடைய ஆர்டரால் அமைக்கப் படுகிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து அது தான் திட்டக் கமிஷனை உருவாக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். என்.டி.சி. நிர்ணயிக்கும் வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில்தான் திட்டக் கமிஷன் மாநிலத் திட்டங்களை கோஆர்டினைட் செய்ய வேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்து. அப்படி ஜனநாயக ரீதியில் இல்லாமல் மத்திய அரசிலிருந்து தணிக்கப்பட்ட திட்டங்களாக இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் விளைவு என்ன? சென்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஓவர்ஆல் பிளான் தயார் பண்ணுகிறார்கள். புரடக்ஷன், டார்கட் எல்லாம் தயார் செய்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மாநில அரசுகள் தயாரிக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. பேசிக்கலி இங்கிருந்து அங்கே போகவேண்டும். அதுதான் முறை. 30-4-80 இந்நாள் தான் டைம்ஸ் பத்திரிகையிலே ஒரு விசேஷ கட்டுரை வந்திருக்கிறது. அதை நான் படிக்கிறேன். எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் ஒரு பொதுவான அம்சம் தெரிகிறது. அதாவது அந்தத் திட்டங்கள் அனைத்தும் தோல்வி அடைந்ததுதான் பொது அம்சம். இரண்டாவது திட்டம் முதல் ஒவ்வொரு திட்டத் திலும் போட்ட குறிக்கோளுக்கும் அடைந்த குறிக்கோளுக்கும் மிசப்பெரிய இடைவெளி இருக்கிறது. குறிக்கோள் அளவு வீழ்ச்சி தான் அடைந்திருக்கிறது. எங்களுடைய எக்ஸ்பிரியன்ஸ் இதுதான். அதை அந்தப் பத்திரிகையிலே பொருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டங்கள் கீழே இருந்து போடப்பட்டிருந்தாலே இருந்து கோஆர்டினைட் செய்யப்பட வேண்டும்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 மூலை 31]

[முற்பகல் 11-30]

அதேபோல் திட்டம் நிறைவேற்ற நிதி ஆதாரம் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு முக்கியமான விஷயம். அந்தக் கயிற்றை வைத்துக் கொண்டுதான் மத்திய அரசாங்கம் மற்ற கட்சி ஆட்சியிலுள்ள மாநிலங்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி இழுக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் கூறுவது, மைய அரசு எல்லா வகையிலும் வசூல் செய்யும் வருமானத்தில் through all the sources 75 சதம் தொகையை மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்க வேண்டும். மீதித் தொகையை—25 சதத்தைத்தான் மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள அரசியல் சட்டத்திட்டப் படி ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு உள்ள பொறுப்பு என்னவென்றால் வசூல் செய்வதில் மைய அரசுக்கு எவ்வளவு கொடுப்பது, மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுப்பது என்பது அந்த வேலை ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு இருக்கக் கூடாது. மைய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் எவ்வளவு என்று பிரிப்பது ஃபைனான்ஸ் கமிஷனின் அதிகாரத்தில் இருக்கக் கூடாது. 75% for the States, 75 சதம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் 25 சதம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் என்று ஒதுக்கிய பிறகு, ஃபைனான்ஸ் கமிஷனின் வேலை என்னவாக இருக்கவேண்டுமென்றால், மாநிலங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட 75 சதத்தைப் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கிடையில் எப்படிப் பிரிப்பது என்ற நார்ம்ஸ்—வரையறைகளை உருவாக்கி, அதன் அடிப்படையிலே மாநிலங்களுக்கு எப்படிப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்ற வேலை தான் இருக்க வேண்டும். இதற்குத் தகுந்த முறையில் அரசியல் சட்டத்தில் ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுடைய பவரைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

இன்று மாநிலங்களில் செயல்படும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., போன்ற அனைத்திந்திய சர்வீசுகளை மைய அரசு துர்உபயோகப்படுத்துகிறது. மாநிலங்களில் செயல்படும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., அதிகாரிகள் தப்பு அல்லது குற்றம் செய்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. மைய அரசிடம்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் மாநில அரசாங்கத்தில் தான் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை—என்கொயரி செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. ஏனென்று சொன்னால் அந்த சர்வீஸ் மத்திய சர்வீஸ். அவர்கள் மாநிலங்களில் வேலை செய்வார்கள், ஆனால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம்தான் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரம், மத்திய அரசாங்கம் அந்த அதிகாரிகளைத் துர்உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுகிறது.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சமீபத்திலே கூடப் பார்த்தோம், ஒரு பெரிய பிரச்னை வந்தது. கேரளாவில் ஒரு மத்திய அமைச்சர் போய். சட்டம் அமைதி என்று மத்திய அமைச்சர் போய் அங்கே உள்ள முதலமைச்சரைப் பார்க்கவில்லை, போலீஸ் அமைச்சரைப் பார்க்கவில்லை, யாரையும் பார்க்காமல் Behind the backs of the Government தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்திற்குப் பின்னால் அங்கேயிருக்கும் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளோடு தனியாக போய்ப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இது என்ன ஏற்பாடு? தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களைக் கவிழ்ப்பதற்கான சரியான கருவிதானே, அதிகாரத்தைத் துர் விநியோகம் செய்கின்ற முறை தானே அது? அங்கே யிருக்கின்ற முதலமைச்சர்கூடப் ப்ரொட்டஸ்ட் செய்தார் எனவே, இந்த நிலைமைகளைத் தடுப்பது எப்படி? மைய அரசுப் பணிகளுக்கு யூனியன் சர்வீஸ் என்று தனியாக இருக்க வேண்டும்; மாநில அரசுகளுக்கு மாநில சர்வீஸ் என்று தனியாக இருக்க வேண்டும். இப்படித் தனித்தனியாக வைத்து ரெக்ரூட் செய்ய வேண்டும். அந்தந்த சர்வீஸ்களைக் கட்டுப் படுத்துகின்ற அதிகாரம் அந்தந்த அரசாங்கங்களுக்குத் தான் இருக்க வேண்டும். யூனியன் சர்வீஸைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரத்தை மைய அரசு வைத்திருக்க வேண்டும்; ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டில் உள்ள ஸ்டேட் சர்வீசுக்கு ரெக்ரூட் செய்யப் பட்டவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அந்தந்த ஸ்டேட்டுகளுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி செய்ய வேண்டும்.

மாநில அரசையோ, சட்டப் பேரவையையோ கலைப்பதற்கு மைய அரசுக்கு அதிகாரமளிக்கும் விதிகள் 356, 357 பூரணமாக நீக்கப்பட வேண்டும். அதேமாதிரி, 360, அதிலே

Threat to financial stability

அதாவது, நிதித் துறை நிலையிலே ஆபத்து ஏற்பட்டதாக ஜனாதிபதி கருதினால் தலையிடலாம் என்று அதிகாரம் இருக்கிறது. இதெல்லாம், Democracy—ஐ Suppress பண்ணுவதற்கு, மக்களின் வாக்குரிமைக்குள்ள மதிப்பை உடைக்கவும், அடைக்கவும்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றும் அல்ல.

கடந்த கால அனுபவத்தைக்கொண்டு பார்த்தால், நேரு காலத்திலே, 1957-இலே அங்கே எங்கள் சர்க்காரிலே ஆரம்பித் தார்கள், அதற்கு திறப்பு விழா அப்பொழுது நடந்தது. அப்படிப்பட்ட மிஸ் யூஸ் அதற்குப் பிறகுதான் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குப் போனது.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1980 ஜூலை 31]

இந்த மாநிலத்திலே. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை, 1976ஆம் ஆண்டு அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். இதே ஷரத்துக்களைப் பயன்படுத்தி சட்டசபையையும் கலைத்தார்கள். இப்பொழுது, 1980-வது ஆண்டிலே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை, இதே செக்ஷன்களை வைத்துத்தான்—துர் உபயோகப்படுத்தி அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது, அந்த செக்ஷன்களை நீக்கிவிட வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தில் அரசாங்கம் மெஜாரிட்டி இழக்கிறதென்றால், அரசாங்கம் நடத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால், மத்தியிலே என்ன செய்கிறார்கள் மத்தியிலே கேர் டேக்கர் கவர்ன்மென்ட் வைத்து, எலக்ஷன்ஸ் டிக்ளேர் பண்ணுகிறார்கள் அவ்வளவுதான். அதே மாதிரி, மாநிலத்திலேயும் மெஜாரிட்டி இழந்து, இங்கே அரசாங்கம் நடத்த முடியவில்லையென்றால், உடனடியாக, எலக்ஷன்ஸ் டிக்ளேர் பண்ணவேண்டும். ஒரு புதிய அரசாங்கத்தை ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை அதிகாரத்தில் வைப்பதற்கு மத்தியில் என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதே மாதிரி ஏற்பாடு மாநிலத்திலும் இருக்க வேண்டும்.

அதே போல், இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் மொழி. அரசியல் சட்டம் அங்கீகரித்த எல்லா மொழிகளிலும் மைய அரசின் எல்லா வட்டங்களிலும், அந்தந்த மாநில அரசின் எல்லா வட்டங்களிலும் செயல்பட வாய்ப்பிருக்க வேண்டும். எந்தப் பிரஜையும் எந்த அரசுடனும் தனது தாய்மொழியில் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்துவதற்கு எந்தப் பிரஜைக்கும் இந்த நாட்டில் உரிமை இருக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி. நாடாளுமன்றத்தில் பேசக்கூடிய நேரத்தில், விவாதத்தில் கலந்துக்கொள்ளக்கூடிய நேரத்தில், நம் அரசியல் சட்ட திட்டத்தில் அங்கீகரித்திருக்கக்கூடிய 8-வது ஷெட்யூலில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் ஏக காலத்தில் மொழி பெயர்ப்பதற்கான கருவிகள் அங்கே பொருத்தப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இந்தி பேசாத பகுதியில் வாழும் மக்கள் விரும்பும் காலம் வரை, அது எந்தக் காலமாக இருந்தாலும்கூட சரி. அதுவரைக்கும் ஆங்கிலத்தை, மைய அரசின் வேலைகளில் தொடர்ந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அரசியல் சட்ட வடிவம் அந்த உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால், 1972 முதல் மைய அரசு தனது அலுவலகங்களில் மறைமுகமாக இந்தியைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

Indirect forcing compulsion-ல் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முன்பு ஒரு புத்தகம் படித்தேன். Evaluation, அதாவது, 1972 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தியை அதிகாரப் பூர்வமான மொழியாக ஆக்குவது பற்றி யவாலு வேஷன்-மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ரிப்போர்ட்டு. அந்த ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது 'கோப்புகளில்' இந்தியில் குறிப்பு எழுதத் தெரிந்திருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இந்தியில் குறிப்பு எழுத வேண்டும். அப்படி அதிகாரிகள் இந்தியில் குறிப்புகள் எழுதுவதன் மூலமாகத் தங்கள்கீழ் இருக்கக்கூடிய இந்தத் தெரிந்திருக்கக்கூடிய ஸ்டாஃப்—அவர்களும் இந்தியில் எழுதுவதற்கு you must yourselves set an example. நீங்களே, உதாரணமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதிலே அதற்கான கணக்கைக் காட்டுகிறார்கள்.

அதே மாதிரி, Public Sector, Undertakings, பொது நிறுவனங்கள். இந்தப் பகுதியிலே பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் இருந்தாலும் அந்த நிறுவனங்களிலே கடிதப் போக்குவரத்து இந்தியில் இருக்க வேண்டும். நமக்குத் தெரியும், தமிழ் பேசக்கூடிய மக்கள் மத்திய பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய போபாலில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில்—பெல் நிர்வாகத்தில்—இருக்கிறார்கள். அங்கே அந்தத் தொழிலாளர்களிடையே இந்தியிலேதான் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்துவது என்று சொன்னால்—ரீஜியன் இந்தி ரீஜியன்—ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய கிளார்க்குகளோ, ஸ்டாஃப்களோ இந்தி தெரியாதவர்கள். அவர்கள் எப்படி செயல்படுவார்கள், ஆகவே, அந்த முறையிலே, இந்த வேலை எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், எவாலுவேஷன் ரிப்போர்ட்டில் பார்த்தேன், 1972 முதல் ஆரம்பித்து, படிப்படியாக இந்த எண்ணிக்கையை உயர்த்திக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, இந்த மாதிரி நான் சொல்லியிருக்கக்கூடிய விஷயங்களுக்கு எதிர்ப்பு வருகிறபொழுது, அடிக்கடி சொல்லக்கூடிய வாதம் ஒன்றுதான், மக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் என்று இப்படி வரையறுத்துக் கூறுகிறபொழுது, குறிப்பாக, நம்முடைய மாண்புமிகு இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள், இப்படி அதிக அதிகாரம் கேட்பதானது பிரிவினைப் போக்கை வளர்க்கும் மக்கள் எண்ணத்தில், ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஆபத்து உண்டாகும்; ஆகவே அரசியல் சட்டத்தில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ப்ரவிஷன்ஸ் போதும் என்று அவர்களுடைய தலைவர்கள் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன்— 33 ஆண்டுகளின் அனுபவம் என்ன?

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1980 ஜூலை 31]

What is the experience of 33 years? அதிக அதிகாரமா கொடுத்தோம்? அதிக அதிகாரம் கொடுத்தால், என்னமோ பிரிவினை மனப்பான்மை வருமாம். 33 ஆண்டுகள் ஆயிற்று, அதிக அதிகாரங்களா கொடுத்தோம், நமது மாநிலங்களுக்கு. அரசியல் சட்டமே சமஷ்டிக்கு மாறானது—அதை அமுல் நடத்தினார்கள். அந்த முறையிலே நான் ஏற்கனவே சொன்னமாதிரி அதற்குமேல் இருக்கிற குறுகிய அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசே கைப்பற்றி, கிட்டத்தட்ட முழுக்க, முழுக்க அதிகாரக் குவியலோடு மத்திய அரசாங்கம் 33 ஆண்டுகளாக ஆட்சி நடத்துகிறது.

[முற்பகல் 11.40]

நான் கேட்கிறேன், இப்படி அதிக அதிகாரம் கொடுக்காமல் இருக்கிற அதிகாரத்தையும் பிடுங்கி, மத்தியிலே குவிக்கப்பட்ட பிறகு 33 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்று என்ன ஒருமைப்பாடு வளர்ந்து இருக்கிறதா? இல்லையே—பிரிவினை மனப்பான்மை தானே அதனுடைய விளைவாக வளர்ந்திருக்கிறது. நாகாலாந்திலே அதன் விளைவாக கலவரம். மிசோரத்தில் கலகம் இப்போது வடகிழக்கு மாநிலங்களில் மலை ஜாதி மக்கள், மத்தியிலே பெரிய அளவில் பிரிவினை உணர்வுதானே வளர்ந்திருக்கின்றது. பயங்கரமான பிரிவினை உணர்வு. அந்தப் பிரிவினை உணர்வானது ஏகாதிபத்தியத்தையும் ஊடுருவுவதற்குத் தானே இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கு யார் பொறுப்பு? என்று இந்திரா காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஹாஜாஷெரிப் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் முந்திக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். அந்த கேள்விக்குத்தான் நானும் வருகிறேன். வேறு எதை விட்டாலும் இதை விட மாட்டேன். இதற்கு மத்தியில் அதிகாரக் குவியல் அந்த மக்களின் கலாசாரத்தை, அந்த மக்களின் மொழியை Indian identity in the context of being an Indian citizen, இந்திய பிரஜை என்ற கட்டுக்கோப்புக்குள், தங்களுடைய மொழி கலாச்சாரம், நடை, உடை, பாவனை அடிப்படையில் இருக்கக் கூடிய தனித் தன்மை அழிக்கப்படுமோ என்ற அச்சம்தான் இந்த 33 ஆண்டு காலத்தினுடைய அதிகாரக் குவியலினுடைய விளைவைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் திரிபுராவிலே நடைபெறுகின்ற இந்தப் போராட்டமானது அங்கே ஆட்சி நடத்துகின்றவர்கள் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான். அவர்கள் ஏன் அந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. காரணம் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கே நடத்துகின்ற அந்த ஆட்சியானது

1980 ஜூலை 31]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டவில்லை. அவர்கள் தான் இதற்கு துண்டுதலாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாட்டின் காரணமாகத்தான் இந்த வடகிழக்குப் பகுதியிலே அந்தப் போராட்டம் வெடித்திருக்கிறது என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, இந்த திரிபுரா மாநிலத்திலே மலைஜாதி மக்களும், வங்காள மக்களும், இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய அந்த மக்களிடம் இவ்வளவு நேரம் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதற்கு யாராவது காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது நாங்கள் தான். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் அந்த மக்கள் எங்களை அங்கே தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும் சரி, 4 சட்ட மன்றத் தேர்தலிலும் சரி, அந்த மக்களுக்கு இதுவரை அவர்களுக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய முறையிலே, ஒற்றுமை ஏற்படுத்தக் கூடிய முறையிலே இருக்கின்ற ஒரே ஒரு பார்டி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பதால்தான் இத்தனை நாள் அந்த வண்டி அங்கே ஓடிற்று.

அதற்கப்புறம் உள்ள நாகாலாந்திலே ஏற்பட்ட விளைவு, மிசோரத்தில் ஏற்பட்ட விளைவு, அசாமிலே ஏற்பட்ட விளைவு இவை அத்தனைக்கும் காரணம் அங்கே இருக்கக்கூடிய அமர பெங்காலி என்ற ஸ்தாபனம்தான். அதை ஊக்குவிக்கின்றவர்கள் நண்பர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் அதேமாதிரி மறைந்த சஞ்சய் காந்தி அவர்களும் தான். அதேமாதிரி அந்த மலைஜாதியினரின் பேரால் சிறுபான்மை ஆர்கனைசேஷன், அதை ஊக்குவிப்பதும் நீங்கள் தான். இந்தப்பக்கம் இவர்களைத் தட்டிவிடுகிறார்கள், அந்தப்பக்கம் அவர்களைத் தட்டிவிடுகிறார்கள். அவ்வளவையும் சமாளித்து மெயின்டெயின் பண்ணினோம். அதற்கு மேல் அந்தப் போராட்டம் வருகிறபோது அந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏன், இப்போதும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சான்ஸ் கிடைத்தால் அதைக்காட்டியே எங்களை டிஸ்மிஸ் செய்திருப்பார்கள். ஏன் செய்யவில்லை? எங்களிடம் இருக்கின்ற அனுதாபத்தின்பேரில் அவர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யாமல் இல்லை. நாங்கள் தான் இரண்டு செக்ஷன்களிலும் மோஸ்ட் இன்புளூயன்ஸ் பார்ட்டி. அந்த அதிகாரத்திலே இருந்து அவர்களை வெளியேற்றினால் அவர்களுக்கும் இன்புளூயன்ஸ் இல்லை, அப்போது அங்கே ஒரு பெரிய யுத்தமே நடக்கும். பயங்கரமான விளைவு—இன்று நடப்பதை விட 10 மடங்கு—நடக்கும். அந்தப் பாவம் பூராவும் தங்கள் தலையிலே வரும் என்பதனாலேதான் டிஸ்மிஸ் பண்ணவில்லையே தவிர, எங்கள் மீது இருக்கின்ற சிம்பதியால் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. நா. சிந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மத்தியிலே அதிகாரக் குவியல் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வடகிழக்குப் பகுதியில் இன்றையதினம் தேவையான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு எடுக்கவேண்டும். அங்கே நடைபெறுகின்ற கலவரங்கள் கட்டுப் படுத்தப்படவேண்டும். அங்கே இருக்கும் சமூக நலன்கள் பாது காக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக திரிபுரா முதலமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை டெல்லிக்குச் சென்று திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களையும் மத்திய அரசையும் கேட்டுக்கொண்டார். மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு எங்களுடைய ஆட்சி முழு ஆதரவு தருகிறது என்பதையும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதலமைச்சராக இருக்கும் திரு. ஜோதி பாசு அவர்கள் பட்ட வர்த்தனமாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: எப்படி ஏற்பட்டது என்று கேட் டார்கள். அதற்கு பதில் சொன்னேன், இப்போது ஏதோ அவர்களுடைய கட்சிக்கு முழு ஆதரவு என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே நிலைமை பயங்கரமாக வளர்கிறது, அதைத் தடுக்க பாதுகாப்பு சக்திகள் வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் பல தரம் கேட்டு அனுப்பாதவர்கள் தான் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி. இப்போது நிலைமை இப்படி வந்தபிறகு, நான் ஏற்கனவே சொன்னமாதிரி, இப்போது கையில் இருக்கும் அஸ்ஸாமே கட்டுக்கொண்டு இருக்கிறபோது, வடகிழக்கு மாநிலம் பூராவும் இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் மக்களின் இந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்தி அதிலே ஊடுருவிக்கொண்டு நாட்டைத் துண்டாடும் முயற்சிக்கு வந்திருக் கிற நிலைமைக்குப் பிறகு தான் அவர்கள் இப்போது ஒத்துழைக் கிறார்கள். நாங்கள் எப்போதும் போல் ஒத்துழைக்கிறோம்.

இந்த 33 ஆண்டுக்கால மத்தியில் அதிகாரக் குவியல் அந்த மக்களின் கலாச்சாரத்தை, மொழியை, தனித்தன்மையை அழித்து விடுமோ என்கிற அச்சத்தின் காரணமாக, இந்த 30 ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அந்தப் பகுதியில் எந்தவிதமான வளர்ச்சியும் இல்லை. 'யு கேன் நாட் டினை உட்' அன்-ஈவன் டெவலப் மென்ட்' இருக்கிறது. அதைத்தான் சொல்கிறோம். அசமத்துவம் தான் அங்கே வளர்ந்து இருக்கிறது. அந்த நார்த் ஈஸ்ட் ரீஜியனில் எந்தவிதமான வளர்ச்சியும் இல்லை. ஐ அஸ்ஸர்ட். இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள ஏழைகள், விவசாயிகள் நாடோடிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயம் எந்த சீசனில் எங்கே நடக்கிறதோ அங்கே தான்

1980 ஜூலை 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

சென்று பிழைத்துச் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த 30 ஆண்டு கால ஆட்சியின் விளைவாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு எந்த விதமான வளர்ச்சியோ, நன்மையோ ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவே இல்லை.

உடனே நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கேட்பார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்துடன் ஒப்பிட்டால் சதந்திரத்திற்குப் பின் தொழிற்சாலைகள் கட்டப்படவில்லையா? விவசாயம் பெருகவில்லையா? வளர்ச்சியின் அளவுகோல் என்ன என்பதைப் பற்றி சுரேந்திர ஜே. பட்டல் ஜ. நா. மாநாட்டில் செயல்பட்ட இந்தியப் பொருளாதார நிபுணர் அழகாகக் கூறுகிறார். ஜ கோட்... “கடந்த கால நூற்றாண்டில் நாம் அடைந்த முன்னேற்றம், காலனி ஆதிக்கத்தின் ஒரு நூற்றாண்டு வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கடந்த 4,000 ஆண்டுகளில் நமது நாட்டின் நிலைமையுடன், காலனி ஆதிக்க காலத்தை ஒப்பிட்டால் காலனி ஆதிக்க கால முன்னேற்றம் எவ்வளவோ மகத்தானது.” ஆகவே, வளர்ச்சியை அப்படியல்ல கணிப்பது. (குறுக்கீடு) உங்களுடைய கம்பேரிசனுக்கு—ஒப்புநோக்கிற்கு—அவர் பதில் சொல்கிறார். ஆகவே, வளர்ச்சியை நாம் எப்படி கணிக்க வேண்டும். அவர் சொல்கிறார்—“இன்றைய உலக வளர்ச்சியுடன் நமக்குச் சுற்றுப்புறமுள்ள உலக நாடுகளின் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடவேண்டும். 1950-ல் இருந்து உலக உற்பத்தியில் நமது நாட்டுப் பங்கு 2.1 சதத்திலிருந்து 1.3 சதத்திற்கு வீழ்ந்துள்ளது. நமது சராசரி தனி நபர் வருமானம் உலக சராசரியின் எட்டிலொரு பங்கிலிருந்து பன்னிரண்டில் ஒரு பங்காக குறைந்துள்ளது. தொழிற்சாலை உற்பத்தி உலக உற்பத்தியில் ஒரு சதத்திலிருந்து 0.8 சதமாக குறைந்துள்ளது. உலக வியாபாரத்தில் நமது பங்கு 2 சதத்திலிருந்து 1 சதத்தைவிட குறைந்து விட்டது. சமீபத்தில் விடுதலை அடைந்த நாடுகளின் மொத்தத்துடன் ஒப்பிட்டால் நிலைமை இதை விட மோசம்—இதற்குப் பிரதான காரணம்... is the increasing feebleness of our economic muscle, the setting in of economic arthritis at a relatively young age of our development. அழகாக இல்லை. அமைச்சர் ஒப்புக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன். அதாவது—தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சொல்கிறேன்—“இதற்குப் பிரதான காரணம், நமது பொருளாதார அமைப்பு எனும் சதையின் தளர்ச்சியும், நமது வளர்ச்சியின் இளமைப் பருவத்திலேயே நமது வளர்ச்சிக்கு வாத நோய் பிடித்து விட்டது.” ஆகவே, 30 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சி மத்தியில் அதிகாரக் குவியல் நாட்டுக்கு என்ன கொடுத்து இருக்கிறது. ‘பொருளாதார சதையும், வாதநோய் பிடித்த பொருளாதாரமும் தான்’. (குறுக்கீடு) பிஞ்சில் பழுத்ததா? அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ‘இளம் பிள்ளை வாதம், பிஞ்சில் பழுத்தது. இத்தகைய ஒரு பொருளாதாரத்தைத்தான் அவர்கள் கடந்த 30 ஆண்டு கால ஆட்சி காலத்தில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

[1980 ஜூலை 31]

[முற்பகல் 11.50]

[மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்-தலைமை]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் 4,000 ஆண்டுகளை ஒட்டிட்டு, காலனி ஆதிக்கக் காலத்திலே இந்தியா முன்னேறியிருக்கிறது என்ற தொனிப்பட கூறினார்கள். அவர்களுடைய பார்வையிலே சுதந்திரத்திற்குப் பின் இந்தியா முன்னேறவில்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: காலனி ஆதிக்கத்தில் இந்தியா வளர்ச்சி பெற்றது என்று நான் கூறியதாகச் சொல்கிறார்கள். அது கொச்சைப் படுத்தி அல்லது திரித்து கூறுவதாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திய பொருளாதார நிபுணர் ஒருவர் கூறியதை படித்துக்காட்டினேன். வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் இருந்ததை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் முன்னேற்றமா இல்லையா என்பதை நீங்கள் முடிவுசெய்து கொள்ளுங்கள்.

திரு. எல். இராஜசேகரன்: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அவர்கள் பேசும்போது பிஞ்சிலே டமுத்தது என்று சொன்னார்கள். அது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல; உட்காருங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: எனவே, நாட்டின் நிலைமை இதுதான் என்றால் கடந்த 30 அல்லது 33 ஆண்டு காலத்தில் அந்த வடகிழக்கு மாநிலத்தின் கதி எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதை இதிலிருந்து ஊகிக்கலாம். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. மத்தியிலே அதிகாரக் குவியல். அதனால்தான் பிரிவினை மனோபாவத்தை உண்டாக்கியது. மத்தியிலே இருக்கும் அதிகார குவியலினால்தான் வடகிழக்கு பிராந்தியத்தில் பிரிவினை மனோபாவம் ஏற்பட்டது; ஜம்மு-காஷ்மீர் பிரிவினைக்கு இடம் அளித்தது; தமிழகம் போன்ற இடங்களில் மொழிப் போராட்டங்கள் உண்டாக்கியுள்ளது. அதிகார குவியல்தான் ஏகாதிபத்திய ஊடுருவலுக்கு வாய்ப்பளித்துள்ளது.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் அளிப்பது பல்வேறு மாநில மக்கள் மத்தியில் அச்சத்தை நீக்கும், நம்பிக்கையை உண்டாக்கும்; திட்ட வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பும் சுதந்திரமும் அளிக்கும். அத்துடன் மாற்றுப் பொருளாதாரக் கொள்கையையும் மேற்கொண்டால் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகோலும். ஆகவே மாநிலங்களும் மையமும்—இந்த இரண்டும் பலமாக

1980 ஜூலை 31] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இருக்க வேண்டும்; அவரவர்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகார வரம்பில் பலமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருப்பது ஒன்றுக்கொன்று பலத்தின் ஊற்றாக இருக்குமே தவிர முரணாக இருக்காது.

இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் இந்த நாட்டின் ஒற்றுமைக் காகவே நிற்கிறது. பன்னாட்டு முதலாளிகள் கையிலும், இந்நாட்டு பெரும் முதலாளிகளின் கையிலும், நிபந்தனையற்ற கையிலும் இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம் சிக்கியிருக்கிற பொழுது அந்த பிடிப்பை உடைக்க, பன்னாட்டு முதலாளிகளை எதிர்த்துப் போராட, இந்நாட்டு முதலாளிகளை, நில பிரபுக்களை எதிர்த்துப் போராட தமிழகத் தொழிலாளிகளால் மட்டும் முடியாது; ஆந்திர தொழிலாளிகளால் மட்டும் முடியாது; மகாராஷ்டிர தொழிலாளிகளால் மட்டும் முடியாது; அல்லது மேற்குவங்க தொழிலாளிகளால் மட்டும் முடியாது, தனித்தனியாக எந்த மாநிலத் தொழிலாளிகளாலும் முடியாது, அனைத்திந்திய தொழிலாளி வர்க்க ஒற்றுமையினால்தான், இந்திய நாடு பூராவும் இருக்கிற ஜனநாயக சக்திகள் எல்லாம் ஒன்று பட்டு போராடினால்தான் முடியும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நாடு துண்டாக்கப்பட்டால் நேர்மாறாக இருக்கும்: வர்க்க ஒற்றுமையும் துண்டாக்கப்படும். துண்டிக்கப்பட்ட நாடு சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு வேட்டைக்காடாக மாறும்; அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அகவே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் என்கிறபோது மையமும் பலமாக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இது ஒன்றுக்கொன்று முரணானதல்ல. ஆகவே, இந்த தீர்மானத்தை அனைவரும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி. டி. யசோதா: 1977-லே ஜனதாக்கட்சி ஆட்சியிலே இருந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கட்சி அதிகாரக் குவிப்பைப் பரவலாக்குவதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் ஏதேனும் உண்டா? அதற்கு ஏதேனும் பலன் கிட்டியதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. அதிபரத்தைப் பரவலாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள் முயற்சி எடுத்தார்கள். அதேபோன்று கேரள மாநிலத்திலேயும் இடதுசாரி முன்னணி அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற போதும் அதற்கு முன்பு இருந்த போதும் ஒரு மகஜரை அந்த அடிப்படையிலே தயார்

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1980 ஜூலை 31]

செய்து அது மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஜனதா அரசு மத்தியிலே இருக்கின்றபோதும் மாநில முதலமைச்சர்களின் கூட்டத்தைக்கூட்டி விவாதித்து அதுபற்றிப் பேசவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் மறுத்தபோது அது சம்பந்தமாக விடாமல் பாடுபட்டு மாநில மத்திய அரசினுடைய அதிகாரங்கள் சம்பந்தமாக விவாதித்து கலந்து பேசி முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி விடாமல் தொடர்ந்து கேட்டு வந்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி. டி. யசோதா: அதனால் பலன் ஏதாவது கிட்டியதா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல, தாங்கள் அமருங்கள். அடுத்து திரு. அம்பிகாபதி அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை மொழிந்தது திரு. உமாநாத் அவர்கள். அதை நான் வழிமொழிந்திருக்கிறேன், ஆகவே, நான் பேசியதற்குப் பிறகுதான் மற்றவர்கள் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சரி நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: துணைத் தலைவரவர்களே, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் திரு. ரா. உமாநாத் அவர்கள் மொழிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அதை வழிமொழிந்த நான் அடுத்துப் பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்து எனது உரிமையை நல்லவேளையாக துணைத் தலைவரவர்கள் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்கள் எல்லோருடைய உரிமையையும் காப்பாற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இன்னும் நன்றாகக் காப்பாற்றுவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் வழிமொழிந்து பேசுவதில் எனக்கு எந்தவித மாறுபாடும் இல்லை. ஆனால் அவையிலே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுகின்றபோது வழிமொழிகிறேன் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர வழிமொழிந்தவர் தான் முன்மொழிந்தவருக்கு அடுத்தாற்போல் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகின்றது என்ற எண்ணத்தைத் துணைத் தலைவரவர்கள் ஏற்படுத்திவிட்டால் பிறகு வருகின்ற எல்லா தீர்மானங்

1980 ஜூலை 31]

[திரு. க. அன்பழகன்]

களிலும் எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் வழிமொழிந்தவர் பேசித் தான் மற்றவர்கள் பேச வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே இந்த முறை இதற்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சுப்பு அவர்கள் இங்கே அங்கத்தினராக இருந்தபோது ஒரு முறை அவர் ஒரு தீர்மானத்தை வழிமொழிகின்றபோது வழிமொழிந்த தனக்கு முதலிலே வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அவ்வாறு அவருக்கு பேசுகின்ற உரிமையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. விதிகளிலே பார்த்தால் கூட The second can choose any time for such a thing என்று இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 7-வதாக பேச இருந்த உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்களை இரண்டாவதாகப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய தேசத்தில் மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரம் தேவை என்கிற பிரச்சினை சூடு பிடித் திருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையாகும் இது. இந்தப் பிரச்சினையின் மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசியல் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது இருந்த கால நிலை, அன்றைக்கு இருந்த நம்முடைய தேசத்தினுடைய பூகோள அமைப்பு வேறு. இன்றைக்கு இருக்கின்ற அமைப்பு என்பது வேறு. அன்றைக்கு மன்னர்களுடைய ஆட்சிகள் எல்லாம் நடந்தது. பரோடா மன்னர் இருந்தார், மைசூர் மகாராஜா இருந்தார், ஹைதராபாத் நிஜாம் இருந்தார். பல மன்னாதி மன்னர்கள் எல்லாம் இருந்த காலம் அது. அந்தக் காலத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் தேவைப்பட்டது. இந்திய அரசியல் சட்டம் தேவை என்று அன்றைக்கு வகுத்த நிபுணர்கள் கருதி இருக்கலாம். நம்முடைய தேசத்தினுடைய ஒருமைப்பாட்டைக் காக்கவும் நிதியாதாரங்களை அமல்படுத்தவும், கலாசாரங்களை வளர்க்கவும் அன்றைய நிலையில் அத்தகைய ஒரு சட்டம் தேவை என்று கருதி இருக்கலாம்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1980 ஜூலை 31]

[நண்பகல் 12.00]

ஏனென்றால், பல்வேறு சமஸ்தானங்களும், ஜமீன்தார்களும் இருந்த காலம் அது. அத்தகைய காலத்தில் அத்தகைய சட்டம் தேவை என்று கருதியிருந்தாலும், இன்றைக்கு காலம் மாறியிருக்கிற நேரத்தில் அத்தகைய சட்டம் தேவையில்லை. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் பல்வேறு மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரம் தேவை என்ற நிலைமை இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

குறிப்பாக நம்முடைய நடைமுறையில் அரசியல் அதிகாரம் என்பது மத்திய அரசுக்கு மேலோங்கி, மாநில அரசுகளின் அரசியல் அதிகாரம் என்பது பலவீனப்படும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மாநில அரசுகளின் அரசியல் அதிகாரம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டதின் விளைவாக பல்வேறு பிரச்சனைகள் எழுந்திருக்கின்றன.

மத்திய அரசின் மொழிக் கொள்கையால் பல சிக்கல்கள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கொள்கைகள் மாநிலங்களிலே பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அது ஒரு உணர்வையும் தூண்டியிருக்கிறது. வடபாகத்திலே நடைபெறுகிற பல்வேறு போராட்டங்களைப் பார்க்கும்போது அது நன்கு விளங்கும். தங்களுடைய மொழிக்கு வரி வடிவம் வேண்டும் என்ற அளவிற்கு அது வளர்ந்திருக்கிறது. மொழி சமத்துவம் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு மொழிக்கு அதிக ஆதிக்கம் என்ற நிலை வளரக் கூடிய போக்கு உள்ளது. குறிப்பாக கல்வி, நிர்வாகம், நீதி இவற்றில் ஒரு முறைப் படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநில உரிமைகள் நிலைநாட்டப் படவேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது ஒரு முக்கிய கருத்தாக மாறக்கூடிய நிலைமையையும் உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு மக்கள் தனியாக வாக்களிக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி, மற்ற பிற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, சட்டமன்ற தேர்தலுக்கு மக்கள் தனித்து வாக்களிக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற தேர்தல் என்று வருகிறபோது, பாராளுமன்றத்திற்கு ஏற்ப, அப்போதுள்ள பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்ப மக்கள் வாக்களிக்கிறார்கள். எனவே, பெருவாரியாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்ற அந்த ஒரு தன்மையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மாநில அரசாங்கங்களை கலைப்பது என்பது சரியல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

நமது அரசியல் சட்டத்தின் 356-வது பிரிவில், 356 (1) ஒரு ராஜ்யத்தின் ராஜ்யபாலரிடமிருந்தோ ராஜப்பிரமுகரிடமிருந்தோ அறிக்கை ஒன்றைப் பெற்றதன்பேரில் அல்லது வேறு வகையில், இந்த அரசியலமைப்பின் ஷரத்துக்களின்படி அந்த ராஜ்யத்தின் ஆட்சியை நடத்தமுடியாத நிலை ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது என்று ராஷ்டிரபதிக்கு நன்கு விளங்கினால், ராஷ்டிரபதி பிரகடனத்தினால்—

(அ) அந்த ராஜ்யத்தின் சர்க்காரின் அலுவல்கள் எல்லா வற்றையும் அல்லது அவைகளில் எவற்றையும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ப, அந்த ராஜ்யபாலர் அல்லது ராஜப்பிரமுகரிடம் அல்லது அந்த ராஜ்யத்தின் சட்டமன்றம் அல்லது அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மற்றெந்த நிலையம் அல்லது அதிகாரியிடம் நிலைபெற்றிருக்கும் அல்லது அவர்களால் செலுத்தப்பட்டதற்கு சக்திகள் எல்லா வற்றையும் அல்லது அவைகளில் எவற்றையும் தாமே மேற்கொள்ளலாம். என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த 356 வது பிரிவினை நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் இருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்று எங்களுடைய கட்சியினுடைய தேசிய கவுன்சில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அரசை டிஸ்மிஸ் செய்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடாது என்கிற நிலையை எங்களுடைய கட்சியின் கருத்தாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசு மறைமுகமாக பல வரிகளை போட்டிருக்கிறது. பெட்ரோலுக்கு அண்மையில் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மண்ணெண்ணெய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உரத்திற்கு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். என்பது எல்லாம் அல்லாமல், இது வேறு தனியாக மறைமுகமாக வரிகளை போட்டிருக்கிறார்கள். பிச்சை எடுக்கிற ஒரு பிச்சைக்காரன் உருபத்தால் கூட; அதற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கரைக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பிச்சை எடுப்பவனைக் கூட விட முடியாத அளவிற்கு மறைமுக வரிகளை போட்டு கசக்கியிருக்கிறார்கள் மக்களை. இப்படி மறைமுக வரி போடுகிற அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. கம்பெனிகளுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி தனியார் கம்பெனிகளுக்கு, கார்ப்பரேஷன்களுக்கும் மறைமுக வரி போடுகிற அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையிலே இருக்கிறது.

அடுத்து நீர் பாசனம், சாலை வசதி, விவசாயம் தொழில் வளர்ச்சி போன்றவைகளுக்கு மிகவும் நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

உதாரணமாக, தமிழகத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் வழங்குகிற பொறுப்பை தமிழக அரசு ஏற்றியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு தேவையான விதைகள், பூச்சிமருந்துகள் இவைகளை வழங்குகிற பொறுப்பை தமிழக அரசு ஏற்றியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிற

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

1980 ஜூலை 31]

பொறுப்பை அதாவது நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிற பொறுப்பை மத்திய அரசு ஏற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விலை நிர்ணயம் செய்கிற பொறுப்பு மட்டுமல்லாது அதிகமான விலை வேண்டும் என்று மாநில அரசுகள் கேட்டாலும் அதைத் தட்டிக் கழிக்கிற நிலையும் மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது.

சாதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் இருக்கும். தொழிற்சாலைகளில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வார்கள். அப்படி உற்பத்தி செய்கிற சர்க்கரை மீது அவர்கள் வரி விதித்து மத்திய அரசு வசூலித்துக் கொள்ளும். அதேநேரத்தில் கரும்புக்கு கட்டு படியான விலை வேண்டுமென்று கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் போராடினால் அதை மத்திய அரசு கவனித்துப் பார்க்காது. ஆக இப்படி ஒவ்வொரு நிலையிலும் மத்திய அரசின் போக்கு, அதிகாரக்குவியல் மத்திய அரசின் கையில் இருப்பதால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். புதிய தொழில் களை துவங்க நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் மத்திய அரசின் பரிசீலனைக்காக தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று கூறினார்கள், தமிழகத்தில் தொழில்கள் துவங்க மத்திய அரசை நாம் கேட்க வேண்டும். 1965 என்று நினைக்கிறேன். ஒரு தொழில் துவங்க வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற வேண்டுமென்று ஒரு ஆணை இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இப்படி தொழில்கள் துவங்க வேண்டுமென்று அதற்கான அனுமதி பெற நூற்றுக் கணக்கான விண்ணப்பங்கள் மத்திய அரசிடம் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. தண்ணீர், மின்சாரம், சாலைவசதி இவற்றிற்கு மாநில அரசு ஏற்பாடு செய்தாலும் மத்திய அரசின் பிடியில் எது இருக்கிறது என்றால் ஒரு தொழிற்சாலை துவங்க தேவையானது நிதி. அந்த நிதியைக் கொடுப்பது தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள். அதோடு அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு தேவையானது நிலக்கரி. இதைக் கொடுப்பதும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. அனுமதி வழங்குவதும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. நிதி வழங்குவதும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. நிலக்கரி வழங்குவதும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. அந்த நிலக்கரியை ஏற்றிச் செல்ல வாகன்கள் கொடுப்பதும் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. மாநிலத்தில் தனக்கு பிடிக்காத ஒரு கட்சி இருக்குமானால் ஒரு அனல் மின் நிலையத்திற்கு நிலக்கரி அனுப்புவதில் 15 நாட்கள் தடை, வாகன்கள் கொடுப்பதில் 20 நாட்கள் தடை என்று இருக்குமானால் நிலக்கரியால் இயங்கக்கூடிய அந்த அனல் மின்நிலையம் செயல்பட தடைபடுமானால் அந்த மாநிலத்தின் மின்சார உற்பத்தி குறைந்து தொழிற்சாலைகள் முடமாக்கப்படுகிற சதி வேலையைக் கூட மத்திய அரசு செய்ய முடியும்.

1980 ஜூலை 31]

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

ஆக, இப்படிப்பட்ட அதிகாரக்குவியல் மத்திய அரசிடம் நிறைந்து கிடக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. வெளிநாட்டுக் கடன்கள் பெறுவதில் இருந்து அதைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. சாதாரணமாக புயல் வீசிவிடுகிறது. வறட்சி ஏற்படுகிறது, இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைகள் வருகின்றன என்று சொன்னால் அதற்குரிய நிதி உதவிகளை செய்வதற்கான மனம் மத்திய அரசிடம் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மதிப்பிற்குரிய ராஜமன்னார் குழு பரிந்துரையில் அதற்கான சில குறிப்புக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இங்கு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இயற்கை இடர்களினால் ஏற்படும் இன்னல்களை தீர்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இடர் உதவி நிதி இருக்கவேண்டும். சீரமைப்புப் பணிகள் செய்வதற்காக இந்த நிதியைப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜமன்னார் குழு பரிந்துரைகள் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டது 16-4-74-ல்; உதாரணத்திற்காக சொல்கிறேன், 1385, 1386, 1387 பசுலியின்போது தமிழ்நாட்டில் புயல் வீசியது, வறட்சி வந்தது, வெள்ளம் வந்தது, உண்மை.

[பிற்பகல் 12.10]

இது மத்திய அரசுக்குத் தெரியுமா என்றால், தெரியும். அதற்கு நிதி ஒதுக்குகின்ற எண்ணம் இருந்ததா என்றால், இல்லை. 1385, 1386, 1337 ஆகிய இந்த 3 பசுலிகளிலேயும் புயல், வெள்ளம், வறட்சி ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக, மரங்கள் வீழ்ந்தன. ஏரிகள் தகர்ந்தன; குடகனாறு அணைக்கட்டு உடைந்து, நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமையான நிலை ஏற்பட்டது மத்திய அரசுக்கு தெரியுமா என்றால், தெரியும். இது சம்பந்தமாக தமிழக அரசு உடனடியாக ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்றால், முடியாது. ஏன் முடியாது? மத்தியிலே இருந்து ஒரு 7 மாதங்கள் கழிந்து வரும். உடைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அதன் பின்னர் அவர்கள் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும். அந்த பரிந்துரை மத்திய அரசு அமைச்சரின் பார்வையிலே விழவேண்டும். அதற்குப் பின் அவர் நிதி ஒதுக்க வேண்டும். அதற்குள் மீண்டும் மழை வந்துவிடும். அப்போது ஏரியோ, அணைக்கட்டோ இருக்காது. எனவே, இந்த மாநில அரசின் சேதாரம் பற்றி, பாதிப்பு பற்றி, அணைக்கட்டு உடைப்பு பற்றி, சுட்டிட சேதாரங்கள் பற்றி குறிப்பு அனுப்பினால், அதற்கு உடனடியாக பரிசீலனை செய்து நிதி ஒதுக்குகின்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். அல்லது மாநிலத்திற்கே அத்தகைய நிதியை ஒதுக்குகின்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசு பகிர்ந்து அளிக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

[1980 ஜூலை 31]

இன்றைக்கு அரசியல் நிலையில் பல்வேறு முறைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு மாண்புமிகு தோழர் உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், டெல்லிக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் போதாது என்று, இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் வரை அவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை விரிவுபடுத்திக் கொண்டு போகக்கூடிய ஒரு நிலையில் மத்திய அரசாங்கம் இறங்கி இருக்கிறது. வடகிழக்கு மாநிலத்தைப் பற்றி தோழர் உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே ரத்த ஆறு ஒடுகிறது மத்திய அரசாங்கம் முறையாக நிதி ஒதுக்காததன் காரணமாக, அந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியும், சமுதாய, பொருளாதார, கலாச்சார வளர்ச்சிகளில் பின்தங்கியதன் விளைவாக அந்த மாநிலத்தில் இன்றைக்கு மாபெரும் போராட்டம் வெடித்து, வங்காளிகள் என்றும், திரிபுரா, அஸ்ஸாமியர், நாகாலாந்துக்காரர்கள் என்றும் அங்கே இனக்கலவரமாக மாறியதற்குக் காரணம், மத்திய அரசின் போக்கும் நிதிஒதுக்காத நிலையுட்தான் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு எந்த அடிப்படையில் நிதி குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலம் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை, அங்கே வாழக்கூடிய மக்கள் தொகை, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றைப் பரிசீலித்து, நிதி ஒதுக்கம் செய்கின்ற காலத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி செய்வதற்கு டில்லியிலே இருக்கின்ற அரசு தவறி இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1961 ஆம் ஆண்டு பண்டித நேரு அவர்களால் தூத்துக்குடியிலே துறைமுகத்திற்கு கல்நாட்டப்பட்டது. இந்தத் துறைமுக வேலையிலே இன்னும் தயக்கம். கல்பாக்கம் அனல் மின்நிலையத்திற்கு ஹெவி வாட்டர் வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஹெவி வாட்டர் கொடுப்பதிலே சுணக்கம். அதேபோல், கல்பாக்கம் வேலையை துவக்குவதிலே தேக்கம்; மின்சாரம் கிடைப்பதிலே சிக்கல். லட்சக்கணக்கான மனுக்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதிலே ஏக்கம்...

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: கல்பாக்கத்திற்கான ஹெவி வாட்டர் நமது நாட்டிலே இல்லை. அமெரிக்காவிலே இருந்து வர வேண்டும். அப்படி வராததன் காரணமாக, தாராபூர் மின் நிலையத்திலே கூட தேக்க நிலை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், அமெரிக்காவிலே இருந்து நமக்கு யூனியன் வருவதிலேயும் தயக்கம் இருக்கிறது. சோவியத் யூனியன் போன்ற சோஷலிச நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டால் உடனடியாக கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை எங்கள் மூலமாகச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சோவியத் யூனியன் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : கல்பாக்கத்திற்குத் தேவையான முக்கியமான உறுப்பை கண்டா நாடு கொடுக்க மறுத்த நேரத்தில் சோவியத் யூனியன்தான் கொடுத்தது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இத்தகைய நிதி ஒதுக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு மோசமான நிலை நம்முடைய இந்தியாவிலுடைய ஒட்டு மொத்தமான வளர்ச்சியினைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதை நம்முடைய தமிழகம் இன்றைக்கு உணரத் தலைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்துப் வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு மட்டும் அதிகாரம், மாநில அரசுக்கு மட்டும் அதிகாரம், மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இணைந்த அதிகாரம். அதுபற்றிய விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாநில அரசுக்கு என்று இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தில் கூட மத்திய அரசு தலையிடமுடியுமா என்றால் தலையிட முடியும். செங்கல்பட்டு அருகே ஒரு பஞ்சாயத்து, அந்த பஞ்சாயத்து நேஷனல் ஹைவேசுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் இருக்கிறது. தென்புறத்தில் வாட்டர் டாங்க் கட்டுகிறது, தமிழக அரசு, வடக்கே இருக்கிற பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். இடையிலே நேஷனல் ஹைவேஸ்-நேஷனல் ஹைவேசுக்குக் கீழே பைப் லைன் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டுக்கு எழுதி அவர்கள் அந்தப் பேப்பரை என்றைக்குப் பார்த்து அனுமதிக்கிறார்களோ அப்போதுதான் பைப் லைன் போடும் நிலை இருக்கிறது. இப்படிப் பட்ட சிறு விஷயங்களில் கூட மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லை.

குறிப்பாக, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்ற நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தீர்மானம் ஒன்றை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு விரும்புகிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு மைசூர் மாநில ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சி வெளியிட்ட தேர்தல் அறிக்கையில் 'மத்திய அரசு காட்டும் மாற்றாந்தாய் மனப்

[திரு.மு.அம்பிகாபதி]

[1980 ஜூலை 31]

பான்மையை, பாரபட்சம் காட்டும் நிலையை எதிர்க்கவும், மாநிலத்திற்கு அதிகமாக அதிகாரம் சுய ஆட்சி பெறுவதற்காகவும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுதியாகப் போராடும், என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படி மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை காட்டுவதாக இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தீர்மானம் வருகிற அளவுக்கு மத்தியில் அதிகாரம் குவிந்திருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர்-தலைமை]

ஒரு வலிமையான மாநில அரசு வேண்டாமா? வேண்டும். மத்திய அரசு வலிமையாக இருக்க வேண்டாமா? வேண்டும். எதற்காக அப்படி இருக்க வேண்டும். ஒருவனுக்கு உடல் வலிவோடு இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவன் வாழ வலிவோடு இருக்க வேண்டுமே தவிர ஊரில் இருப்பவர்களை உதைப்பதற்காக அல்ல. மத்திய அரசு வலிவோடு இருக்க வேண்டும். புயல் வருகிறது என்று சொன்னால் ராக்கெட்டுகளை அனுப்பி அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மாநில அரசைக் கலைக்கவா வலிமை வேண்டும்? நாட்டைக் காக்க, எல்லையைக் காக்க வலிமை வேண்டும். அதற்குப் படை வலிமை தேவை. மாநில அரசைக் கலைக்கவா வலிமை தேவை. அரசியல் சட்டத்திலுள்ள 356-வது செக்ஷனையே க்ளோஸ் பண்ண வேண்டும். மத்திய அரசு வலிமையோடு இருக்கவேண்டும். இந்தியாவில் இருக்கும் தொழில்கள் அனைத்தையும் தேசிய மயமாக்க, டாட்டா, பிர்லா, கோயங்கா, பஜாஜ் ஆகியவர்களைக் கொழுக்க வைக்க மத்திய அரசு வலிமையாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட வலிமை அந்நியப் படையெடுப்பைத் தடுக்க, எதிர்த்து மோத தேவையே தவிர மாநில அரசைக் கலைப்பதற்கு வலிமை தேவையில்லை. அந்த அதிகாரம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

சுதந்திர காலத்தில் இருந்த நிலைமைகள் வேறு, இன்று இருக்கும் நிலைமைகள் வேறு. 1952 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தொழில் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது.

[பிற்பகல் 12-20]

அந்தத் தொழில் கொள்கையில் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்றுத் தான் எல்லாத் தொழில்களையும் செய்ய வேண்டுமென்ற அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் நடக்கிறது என்பதுதான்

1980 ஜூலை 31]

[திரு.மு.அம்பிகாபதி]

நம்முடைய கண்ணுக்கு முன்னே உள்ள விஷயம். ஒரு மாநில அரசு, அவர்களுடைய கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளாத மாநிலங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படாமலேயே இருக்கலாம். லைசென்ஸ், மின்சாரம், நிலக்கரி, ரெயில்வே வேகன் இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு பாராளுமன்றத்திலே அறிக்கையிலே தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ரொம்பவும் பின்தங்கியிருக்கிறது என்பதை ரொம்ப வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்று வருத்தத் தீர்மானம் கூடப் போடலாம். இத்தகைய வாய்ப்புகள் மத்திய அரசுக்கு இருக்கின்றன. மத்திய அரசுக்கு இத்தகைய வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நிலைமை.

அவர்கள் இப்போது, காட்டு இலாகாவையும், குடிசை மாற்று வாரியத்தையும் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இருப்பது எல்லாம், சாக்கடை, மீன்பிடி, குடிநீர், கழிவுநீர் இவைகள் தான். இவைதான் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டிற்குத் தேவையா? சாக்கடை, மீன்பிடி, கழிவுநீர், குடிநீர் இவைகளையும் மாநில அரசிடமிருந்து மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசாக இருந்தாலும், மாநில அரசாக இருந்தாலும் இது ஒரு இந்திய அரசு என்ற நினைப்பு வேண்டும், எந்த நிலையில் இருந்தாலும் இது இந்திய அரசு என்கின்ற நினைப்பு மத்தியிலிருக்கிறவர்களுக்கு வேண்டும் என்பதை சுட்டிக் காட்டுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக நிதி ஒதுக்கீடு, திட்டங்கள் இவற்றிலே பாரபட்சம் மத்திய அரசு காட்டுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, எஜமானத்துவப் போக்கு, புயல் அடித்தாலும் வெள்ளம் வந்தாலும் இங்கேயிருந்து டெல்லுக்குப் போக வேண்டும், அவர்கள் வர வேண்டும், அவர்களிடத்திலே விளக்கவேண்டும், விளக்கினால்தான் நிதியைக் கொடுப்பார்கள் என்ற எஜமானத்துவப் போக்கு இருக்கிறது. ராஜமன்னார் அறிக்கையை அவையின் முன்னாலே வைத்துப் பேசுகின்ற நேரத்திலே மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையுள் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “சிறையிலிருந்து நாடு விடுதலை பெற்றுவிட்டது. கதவு திறந்தது. பூட்டிய இரும்புக் கூட்டிலேயிருந்து கைதி புன்னகை மலர வெளியே வருகிறான். தந்தையைக் காணாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த தளிர்நடைச் செல்வம், இளங்கரம் தூக்கி, தாவியோடுகிறது, அவனைத் தழுவிக்கொள்ள! அவனும் அடக்க முடியாத மகிழ்ச்சி வெள்ளம் கரைபுரள மகனைத் தூக்கி முத்தமிடக் கரங்களை நீட்டுகிறான். கைகள் இயங்க முடியாமல் தவிக்கின்றன. சிறையிலிருந்து தான் விடுபட்டு விட்டானே; இன்னும் என்ன தடை? தன்னை யார் தடுப்பது? சுற்றும்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1980 ஜூலை 31]

முற்றும் பார்க்கிறான். அவன் சிறையில் இல்லை; சுதந்திர பூமியில் தான் இருக்கிறான். பிறகு யார், தன் குழந்தையைக் கூடத் தழுவிட முடியாமல் அவனைக் கட்டுப்படுத்துவது? யாருமல்ல: அவன் சிறையிலிருக்கும்போது அவன் கைகள் இரண்டையும் காலையும் சேர்த்து ஒரு வலங்கு மாட்டியிருந்தார்கள். விடுதலை அடைந்த பூர்ப்பில், விலங்குகளைக் கழற்ற வேண்டுமென்ற நினைப்புக்கூட இல்லாமல் அவன் வெளியே வந்து விட்டான். அவன் சுதந்திர மண்ணில் தான் இருக்கிறான். சை, கால் விலங்கு மட்டும் கழற்றப்படவில்லை. மனிதன் விடுதலையாகி விட்டான். கை, கால்கள் மட்டும் கட்டுண்டு கிடக்கத் தேவையில்லையே; இந்தியா, விடுதலை பெற்று விட்டது. அதன் அவயவங்களைப் போன்ற மாநிலங்கள் மட்டும் மத்திய அரசுக்குத் தேவையில்லாத அதிகாரக் குவியல்கள் என்னும் விலங்குகளால் கட்டுண்டு கிடப்பானேன்?" என்று 16—4—74 அன்று மதிப் பிற்குரிய இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியிருக்கிறார். இந்த நிலைமைதான் நாட்டிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் தொழில் வளர்ச்சி, மறுபக்கம் தொழில் வளர்ச்சி இல்லை, மத்தியில் குவிந்திருக்கிற அதிகாரம் ஒரு தலை வீங்கிப் போன மனிதனைப் போல இருக்கிறது. சில பேர்களுக்கு தலை மட்டும் வீங்கியிருக்கும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அம்மாதிரி வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்த அதிகாரம் எங்கே இருந்தால் நல்லது என்று சரியாகப் புரிந்து கொள்கிற காலம் நெருங்கியிருக்கிறது. யார் எதைச் செய்ய வேண்டும், மாநில அரசிலே தேவையான வளர்ச்சிகளை மாநில அரசே செய்ய வேண்டும். பல்வேறு சமுதாயப் பிரச்சினைகள், மொழிப் பிரச்சினைகளை மாநில அரசே கவனிக்க வேண்டும், மொழியை அந்த மாநிலமே வளர்க்க வேண்டும், சோவியத் யூனியன் மாதிரி, அந்த அந்த மாநில மொழிகள் அந்தந்த மாநிலங்களாலேயே வளர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த நிலை நம்முடைய நாட்டிலே இல்லை என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரு சிறு விஷயத்தை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு மனிதன் ஒரு கழுதையையும், ஒரு நாயையும் வளர்த்திருக்கிறான். ஒரு நாள் இரவு திருடுவதற்காக ஒருவன் வந்திருக்கிறான். அவனைப் பார்த்த நாய் குலைக்காமல் இருந்தது. உடனே கழுதை கேட்டது, ஏன் குலைக்க மாட்டேன் என்கிறாய் என்று. அதற்கு அந்த நாய், என்னுடைய எஜமானன் எனக்குச் சரியாகச் சாப்பாடு போடவில்லை, அதனால்தான் குலைக்க முடியவில்லை என்று சொன்னது. உடனே அந்தக் கழுதை சொன்னது, சரி, அந்த வேலையை நான் செய்கிறேன் என்று சொல்லி கத்தி விட்டது. கழுதையின் சத்தத்தைக் கேட்ட அந்த மனிதன் தன்னுடைய தூக்கத்தைக் கலைத்து விட்டது என்று சொல்லி கழுதையை உலக்கையைக் கொண்டு அடித்தான்; திருடனும் ஒடிப் போய்விட்டான். எனவே, இன்னார் வேலையை இன்னார் தான் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்தில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படவில்லை

1980 ஜூலை 31]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. யார் வேலையை யார் செய்வது? கழுதை பொது சுமக்க வேண்டும். அந்த வேலையைத் தான் அது செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசு இராணுவத்தை வைத்துக் கொண்டு நாட்டைப் பாதுகாக்கின்ற வேலையைச் செய்ய வேண்டும். மக்கள் அந்தப் பொறுப்பைத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசிடம், நீ தேசத்தைக் காப்பாற்று என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி டி. யசோதா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள், மத்திய அரசாங்கத்தைக் கழுதையோடு ஒப்பிடுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, நிரம்பச் சுமை இருப்பதால், உதாரணத்திற்காகச் சொல்வது பாவம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, அப்படியானால் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் மாநிலங்களை நாய்க்கு உவமையாகக் கூறுகின்றார்களா?

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஆமாம். கலைஞர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வீட்டு நாய் மிகவும் நன்றி உள்ளது என்று. எனவே மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய, மக்கள் என்கின்ற தோழனைப் பாதுகாப்பதற்காக நாயாக இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இது இந்த வகையான நாய்?

திரு. மு. அம்பிகாபதி: வீட்டு நாய் என்று மாண்புமிகு கலைஞரே கூறியுள்ளதை நானும் படித்திருக்கிறேன். நான் குறிப்பிட்டது வீட்டு நாயைத் தான்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் இங்கே தான் பேசுகின்ற நீண்ட பேச்சுக்கு இடையிலே நான் ஏற்கனவே எழுதியவைகளையும், சொன்னவைகளையும் ஆதாரங்களாக எடுத்துப் படித்ததற்காக, சொன்னதற்காக நன்றியைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி பற்றி நான் ஏற்கனவே எழுதியவைகளைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் வந்தேன். ஆனால், இதே விஷயத்தை, இதே அவையிலே 1974-ஆம் ஆண்டு எடுத்து வைத்து விவாதித்த பொழுது அவர்களுடைய கட்சியினர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், வாக்களிக்கக் கூட மறுத்து விட்டார்கள் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் இதைக் கேட்கத்தான் வருகிறார்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் பேசிய பேச்சையும் படித்தேன், கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் பேச்சையும் படித்தேன். நீங்கள் இதைக் கேட்க வருவீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அன்று அந்த நிலை; இன்று இந்த நிலை. பிரபஞ்சம் என்பது இடைவிடாமல் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் **திரு. அம்பிகாபதி** அவர்கள் அன்று அந்த நிலை, இன்று இந்த நிலை என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் மாநில சுயாட்சியை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்களா அல்லது அதிக அதிகாரம் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்களா? எது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்கின்ற நிலையில் எங்களுக்கு மாற்றம் இல்லை. பிரபஞ்சம் இடைவிடாமல் மாறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. எங்கள் இரண்டு கட்சிகளும் சேர்ந்து மத்தியிலே அதிகாரத்திற்கு வந்தால் இப்பொழுது போல் பேசிக் கொண்டா இருப்போம்? அப்பொழுதே அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய அருமை நண்பர் **திரு. சுந்தரராஜ்** அவர்கள் கேட்டது மிகவும் முக்கியமான கேள்வியாகும். கர்னம் "more powers" is different from state autonomy. அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்வது வேறு. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த பொழுது கூட மாநிலங்களில் இருந்த கவர்னர்கள் அதிகாரம் போதாது போதாது என்று சொல்லுகின்ற நிலையிருந்தது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இப்பொழுது கூட அதிகாரங்கள் போதாது என்று கேட்கின்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இது 'more powers' வேண்டுமென்று கேட்பது. ஆனால் ஸ்டேட் அட்டானமி என்பது வேறு. அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இன்ன அதிகாரங்கள், மாநில அரசாங்கத்திற்கு இன்ன அதிகாரங்கள், பொதுப்பட்டியலில் இன்ன அதிகாரங்கள் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, மாநிலங்களுக்கு இன்னின்ன அதிகாரங்கள் என்று வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஸ்டேட் அட்டானமி என்பது வேறு. கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுது இங்கே மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். அதை எதிர்த்தார்கள். எனவே, இப்பொழுது கேட்பது அதிக அதிகாரமா அல்லது மாநில சுயாட்சியா? ஐளக்கம் தேவை.

1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் இதை வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞரை முஜிபுர் ரகுமானுக்கு ஒப்பிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய நினைவு. மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்பதும், மாநிலத்திற்கு அதிக சுயாட்சி தேவை என்பதும் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கான வழிவகைகள்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். பிரிந்து போகின்ற நிலையை எதிர்ப்போம், ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். சுயாட்சி என்றாலும், அதிக அதிகாரம் என்றாலும் மாநிலத்தில் உள்ள மக்களுடைய நலன்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வழி என்று தான் நாங்கள் கருதுகிறோம்.

[பிற்பகல் 12-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. அம்பிகாபதி அவருடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறார். மற்றவர்கள் பேசும் போது அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். இரண்டு உறுப்பினர்களுக்குள்ளே வாதம் போய்க்கொண்டிருந்தால் வேறு யாரும் பேச முடியாது. (திரு. நா. சுந்தரராஜ் நின்று கொண்டிருந்தார்). உங்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பிலே நீங்கள் நன்றாகப் பேசங்கள். ரஷியாவைப் பற்றி அவர் சொல்கிறார். சொல்லட்டும். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் இந்தியாவைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். இப்பொழுது விவாதமாக்க வேண்டாம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : பாய்ன்ட் ஆஃப் ஆர்டர், உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, சுயாட்சி வேறு, அதிக பவர் வேறு என்று சொன்னார். எதைக் குறிப்பிடுகிறார்? சுயாட்சி வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறாரா? அல்லது அதிக பவர்ஸ் வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறாரா? அதை அவர் விளக்கமாகக் கூற வேண்டும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எங்களுக்கு அதிக அதிகாரமும் மாநிலத்திற்குச் சுயாட்சி இரண்டும் ஒன்றுதான். பிரிவினை என்பது இல்லை என்கிறபொழுது, எங்களுக்கு இரண்டும் ஒன்று தான் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது தன்னிலை விளக்கம் தான். ஏனென்றால், நானே அதிகமாக அவருடைய உரைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் தன்னிலை விளக்கம் இன்றைக்குப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. அதனால் தன்னிலை விளக்கமாக அவரிடத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரிந்து போகும் உரிமை, பிரிந்து போகும் உரிமை என்று சொல்கிறார். மாநில சுயாட்சி கேட்கின்ற யாரும் பிரிவினை கொள்கையை அதிலே உள்ளடக்கி மாநில சுயாட்சி கேட்கவில்லை. மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கின்ற

[டாக்டர் மு.கருணாநிதி]

[1980 ஜூலை 31]

பொழுதே இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சுயாட்சி என்றுதான் கேட்கிறோமேயல்லாமல், தமிழ்நாட்டிற்கு மாத்திரம் சுயாட்சி என்று அல்ல. சுயாட்சி என்றாலே, தன் ஆட்சி என்று பொருள் படுமே தவிர, தனிஆட்சி என்கிற பொருள் படாது. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், சோவியத் ரஷ்யாவில், அங்கே ஸ்டேட் அட்டானமி, மாநிலத்திற்கான சுயாட்சி, பிரிந்து போகும் உரிமையோடு கூடிய மாநில சுயாட்சி, சோவியத் ரஷ்யாவிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 11.55-க்கு ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது சற்றே குறைய 12-30 ஆயிற்று. நீங்களே, ஓரளவுக்கு, உங்கள் மனதிற்குள் கட்டுப்பாடு வைத்து, முடித்து விடுங்கள். ஏனென்றால் முழுநேரமும் பேசிக் கொண்டே போய் விடலாம் என்றால், மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ரொம்ப நன்றி. மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் சொன்னது சரியானது தான். நான் சோவியத் கான்ஸ்டிடியூஷனை வைத்திருக்கிறேன். அதிலே, அது இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நிலைமை அந்த ஸ்டேட்டஸ் நம் முடைய நாட்டிலே இல்லை. அங்கு யாரும் பிரியவில்லை. கத்தி இருக்கிறது என்பதற்காக யாரும் அதை எடுத்துக் குத்திக் கொள்வதில்லை. அங்கே யாரும் பிரியவில்லை. ஆகையினாலே,...

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தவறான தகவல் தருகிறார். சோவியத் ரஷ்யாவிலிருந்து மாநிலங்கள் பிரியவில்லையென்று சொல்கிறார். போலந்தும், பின்லாந்தும் சோவியத் ரஷ்யாவிலிருந்து பிரிந்திருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி சொல்வதை நீங்கள் கேளுங்கள். நீங்கள் பேசும் பொழுது உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தவறான தகவல் தருகிறார்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் பிராக்ஸிஷன் தரப்பில் வாதாடுகிறார். நீங்கள் டிஃபென்ஸ் தரப்பில் வாதாடுகிறீர்கள். பிறகு, நீங்கள் பேசும் பொழுது, உங்கள் கருத்தைக் குறிப்பிடுங்கள். அவருடைய கருத்தை அவர் சொல்லட்டும்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தோழர் லெனின் பிரிந்து போகும் உரிமையை அளித்தார். ஒரு ஸ்டேட் பிரிந்து போயிற்று. பிரிந்தது மீண்டும் சேர்ந்து விட்டது. பிரிந்து போகிற உரிமை உண்டு. ஆனால், அங்கே யாருக்கும் பிரிந்து போக வேண்டுமென்கிற மனப்பான்மை கிடையாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : போலந்தும், பின்லாந்தும் பிரிந்திருக்கின்றன. ஐ.தா. வில் அவை தனியாக உட்கார்ந்திருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான், அவர் சொல்வதை முழுவதும் கேளுங்கள். அவர் கருத்தை முழுவதும் சொல்லட்டும். பிறகு, நீங்கள் முழுவதையும் வேண்டுமானாலும் மறுத்துச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் பேசும் பொழுது, பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இந்தியா என்பது சோவியத் யூனியன் அல்ல. இங்கேயிருக்கிற பெரு முதலாளிகளைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். டாடாவும், பிர்லாவும், கோயாங்காவும் சோவியத் யூனியனில் கிடையாது. இந்த நாட்டைத் துண்டாடுகின்ற அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும், 'நியூ காலனியிசம்', புதிய காலனி ஆதிக்க சக்திகளும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற மல்ட்டி நேஷனல் கார்ப்பரேஷன் இவைகள் ஊடுருவி இருக்கக்கூடிய இந்தியா போன்ற நாட்டில், பிரிந்து போகும் உரிமை பேரபாயத்தை அளிக்கும் என்கிற காரணத்தால், இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் பிரிந்து போகின்ற உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வலியுறுத்திக் கேட்காது. ஆனால், மிகுந்த அதிகாரம் தேவை என்று கேட்போம். மாநிலத்திற்கு நிதி வசதிகளிலே, வேளாண்மை, மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி போன்றவற்றிலே, அதிகமான அதிகாரம் தேவை என்பதை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வலியுறுத்துமே தவிர, சோவியத் யூனியனிலே இருப்பதைப் போல, இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லமாட்டோம். அது சோவியத் யூனியன், இது இந்தியா. அது சோஷலிச நாடு, இது முதலாளித்துவ நாடு. எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலை நமக்கு ஒத்து வராது. (திரு. நா. சுந்தரராஜ் எழுந்து நின்றார்) ஐ எஸ் நாட் யில்டிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ், நீங்கள் பேசும்பொழுது அதுபற்றி சொல்லுங்கள். இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேச ஆரம்பித்தால், நீங்கள் 3 பேர்கள்தான் இன்று இந்த அவையிலே பேசுகின்ற நிலையிருக்கும். மற்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கல்லாம் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். நான் தெளிவாகச்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1980 ஜூலை 31]

சொல்லிவிடுகிறேன், எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு வேண்டும், தீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள். முன்னாலே இருப்பவர்கள் மட்டும் எழுந்து கொண்டிருந்தால், பின்னால் இருப்பவர்களுக்கு யார் சான்ஸ் கொடுப்பது?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அவர் பேசிக் ஸ்டர்க்கரையே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுந்தரராஜ் உட்காருங்கள். இங்கே 20 பேர்கள் பேசவேண்டும். நீங்கள் 3 பேர்கள் மட்டுமே பேசிக்கொண்டு இருந்தால் மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தயவு செய்து நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்று கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன பேசப்போகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். (குறுக்கீடு) (திருவாளர்கள் நா. சுந்தரராஜ், மு. அம்பிகாபதி, பொ. உத்திராபதி, ஜி. மூர்த்தி, என். ஏ. பூங்காவனம் ஆகியோர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.)

தயவு செய்து அனைவரும் உட்காருங்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். காலத்தைப் பார்க்காமல் நேரத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இடையிலே இன்டர்வென்ஷன் வந்து விட்டால், மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். நீங்கள் முன்னாலே இருந்து எழுந்து பேசுகிறீர்கள். பின்னாலே இருப்பவர்களும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள்தான். அவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். நீங்கள் பதில் சொல்லும்போது உங்களுடைய கருத்துக்களை சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு) இது முறையல்ல. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்பு தரவேண்டும். திரு. சுந்தரராஜ் ரெலவன்டாக இருந்தால் பேசுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இரண்டு நாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சோவியத் நாடு சோசலிச நாடு என்றும், இந்தியா முதலாளித்துவ நாடு என்றும் சொன்னார்கள். இந்திய நாடு Democratic Socialistic என்பதுதான் அதனுடைய பெயர். அந்த வகையிலே நம்முடைய நாடு மதசார்பின்மை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையிலே மாற்றுவதற்கான முயற்சியிலே நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் கூறியதை நீங்கள் அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. ஜி. மூர்த்தி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டத்திலே இப்படித்தான் எழுதி இருக்கிறது. முதலாளித்துவ நாடு மட்டுமல்ல. இந்த நாடு ஜாதி வெறி பிடித்த நாடு. அதற்கு வக்காலத்து வாங்குவதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலத்துக்கு சுயாட்சி வருகிறதோ இல்லையோ, என்னைக் கொஞ்சம் காப்பாற்றுங்கள். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் சொன்னால், டெமாக்ரடிக், செக்குலர், சோசலிஸ்ட் ரிபப்ளிக்கா? இது ஜனநாயக, மத சார்பற்ற, சோசலிச குடியரசு அல்லவா? எங்கு பார்த்தாலும் கலவரம், மதத்தின் பேரால் கலவரம், ஜாதியின் பேரால் கலவரம், பணத்தின் பேரால் கலவரம், இத்தனை கலவரங்களும் நடைபெறுகின்றதே; சர்க்கரை என்று எழுதி இருக்கிறது. அது இனிக்குமா, போர்டு போட்டிருக்கிறது. ஆனால் கீழே பஞ்சம் இருக்கிறது, வறுமை இருக்கிறது. சோசலிசம் என்றால் சுகல பேருக்கும் வேலை இந்த நாட்டிலே உண்டா? 33 வருடங்களுக்குப் பிறகு. below the poverty line, வறுமையின் எல்லைக் கோட்டிற்குக்கீழே என்று கேட்கிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்களா? சோசலிசம் என்று போர்டிலே போட்டிருக்கிறதே தவிர, வறுமை இல்லை, பஞ்சம் இல்லை, பசி இல்லை, விபச்சாரம் இல்லை, இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை என்று காங்கிரஸ் நபர்கள் சொல்லத் தயாரா? லட்சக்கணக்கான பேர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் தான் பெற்ற பிள்ளையும் தானும் தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு செத்திருக்கிறார்கள். வெட்கம் கெட்ட நாடு, இதை மறுக்க முடியுமா?

(திருவாளர்கள் கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப், நா. சுந்தரராஜ், கே. எம். தங்கமணி நின்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவராக எழுந்து கேளுங்கள். உங்கள் கட்சியிலே எல்லோரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள். உங்களுக்குள் ஒரு முடிவெடுத்து எழுந்து நில்லுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : On a point of order, I want to know whether there is no unemployment problem even in Socialistic countries like China or Soviet Russia or any other country.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : சோவியத் யூனியனில், சோசலிச நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பதே இல்லை. நிறுபிக்கத் தயார். மாண்புமிகு திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் என்னுடன் புறப்பட்டு வரத்தயாரா (குறுக்கீடு) டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் என்னோடு வரத்தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

[பிற்பகல் 12-40]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் -தலைமை).

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அருமையான சந்தர்ப்பம். குறுக்கிட்டு கெடுத்து விடாதீர்கள். எங்களை எல்லாம் ரஷ்யாவுக்கு அழைத்துப்போக திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் முன் வந்து இருக்கிறார்கள். எத்தனை பேரை அழைத்துக்கொண்டு போகத் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஹாஜாஷெரிப் அவர்களும் அந்த நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க விரும்புவார்களானால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு, அங்கே போவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். நானும், திரு. கண்ணதாசன் அவர்களும் போய்விட்டு வந்து இருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) ஆளும் கட்சி சார்பில் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்று வந்து இருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் அங்கே சென்று வந்தால் நல்லது. ஏனெனில் அந்த நாட்டின் காணொலியுள்ளேயே, அந்தத்தேசத்தின்குடிமகனுக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை என்றால், அவர் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று இருக்கிறது. வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்பது 'பர்த் ரைட்'. வேலை என்பது பிறப்புரிமை. சோவியத் அரசியல் சட்டத்திலேயே அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்திய நாட்டின் அரசியல் சட்டத்தில் அந்த உரிமை கிடையாது. அந்த நாட்டு அரசியல் சட்டத்தில் தொழில் செய்ய உரிமை உண்டு.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் முக்கியமான ஒரு விளக்கத்தை இங்கே சொல்லியாகவேண்டும். நான் ஏதோ சோவியத் ரஷ்யாவைப் பற்றி பெருமை குறைவாக பேசியது போலவும், அழைத்துச் சென்று காட்டினால் தான் தெரியும் என்பது போலவும் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் நினைப்பது சரியல்ல. சோவியத் ரஷ்யா மீது எனக்கு மிகுந்த பெருமையான எண்ணங்கள் உண்டு என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ரொம்பவும் நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அம்பிகாபதி, டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார், நீங்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசக் கூடாது என்று. அமைதியாகப் பேசுங்கள்.

1980 ஜூலை 31]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, ரொம்பவும் நன்றி. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சோவியத் யூனியன் மீது ரொம்பவும் அன்பும், ஈடுபாடும் உள்ளவர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவரைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. சாட்சியமாகத்தான் அவர்களை அழைத்துப் போகவேண்டும் என்று சொன்னேன். எனவே சோவியத் யூனியனில் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்து இருக்கிறது என்பது சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல எல்லா சோசலிச நாடுகளிலும் இருக்கிற அரசியல் சட்டங்களில் வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அரசியல் சட்டம் நம்முடைய நாட்டிலே உருவாக்கப்படவேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாம் கேட்கிற முறையிலே, இந்தத் தீர்மானத்தை இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை நாம் வலியுறுத்துவதற்காக இங்கே இருக்கும் அனைத்துக் கட்சிகளும் தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அடையவும், விவசாய மேம்பாடு அடையவும், பாசன வசதிகள் மேம்பாடு அடையவும், பல்வேறு துறைகளில் தமிழகம் வளர்ச்சி அடையவும் என்கிற முறையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்குமானால் அத்தகைய அதிகாரத்தைக் கொண்டு சிறப்பான வகையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற அடிப்படையில், இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றுகிற முறையில் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

தி. இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த நாட்டில் பிறந்து விட்டு அவர் இந்த நாட்டையே குறைத்துப் பேசலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய சுதந்திர நாடு. அந்த உரிமை உண்டு. இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. உமாநாத், மு. அப்பிகாபதி, ரா. கிருஷ்ணன், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் ஆசியவர்களால் தனியார் அலுவல்கள் என்ற தலைப்பில் தனி நபர் தீர்மானம் என்ற வகையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தின் மீது, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளை எதிரொலிக்கும் வகையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே, இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி சொல்கிற போது, எங்கள் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 31]

கழகத்தின் கொள்கை—கட்டுண்டு வாழோம், பிரிவினை நாடோம், சமநிலையில் இணைவோம் என்ற கருத்தாகும். அது தான் எங்களுடைய ஆட்சிக்கட்சியின் கொள்கை என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் மாநில அரசு இல்லை என்றால், மத்திய அரசு ஒன்றேது? அதைப் போலவே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, மத்திய அரசு என்று ஒன்று இல்லாவிட்டால், மாநில அரசுகளுக்குப் பாதுகாப்பு ஏது என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும். உறவுக்குத் துணையிருப்போம்; உரிமைக்கு உயிர் கொடுப்போம் என்று சொல்லக்கூடிய அண்ணாயிசத் தத்துவத்தின் கருத்துப்படி, பிறர் வலிவையும், மாற்றான் வலிவையும், தனது வலிவையும் துணை வலிவையும் தூக்கிச் செல்லக்கூடிய வகையில் இந்த நாட்டின் உணர்வுகளை இங்கே வெளிப்படுத்துவது நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி இங்கே பேசும்போது இதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக, மத்திய அமைச்சர்களை அல்லது பிரதமரைக் கண்டு கேட்பதற்கு முன்பாக, பிற மாநில முதலமைச்சர்களை அல்லது அரசியல் தலைவர்களை அல்லது மேதைகளை எல்லாம் கருத்து கேட்பதற்கு முன்பாக, தமிழகத்தினுடைய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், ஏற்கெனவே அனுபவம் பெற்றவர்கள், இந்த நாட்டின் மேதைகள் இவர்களை எல்லாம் ஒன்று திரட்டி அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாம் கேட்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்போதுதான் இது ஒரு ஆட்சியின் கொள்கையாக இல்லாமல், ஒரு கட்சியின் கொள்கையாக இல்லாமல் இந்த நாட்டின் உணர்வுகளாக இருக்க முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான, திடமான கருத்தாகும்.

அந்த அடிப்படையில் இன்றையதினம் தமிழக அரசு இந்தத் தீர்மானத்தை பரிசீலிப்பதற்கு முன்பாகவே, ஏற்கெனவே இந்த அரசை இது வரையிலே ஆண்டு அனுபவித்தவர்களுடைய நல்ல அனுபவங்களை நாம் பெறவேண்டும். மேலும் ஒரு அரசு எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று மேதைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ அதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கிற ஒரு மாநிலம் எப்படி வாழ வேண்டுமென்று யார் யார் என்னென்ன வகையில் ஒரு வரைகோடு அமைத்திருக்கிறார்களோ அதைப்பற்றி தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி பரிசீலிப்பது மிக நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

இங்கே பேசும்போது திரு. உமாநாத் அவர்களும், திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்களும் பலபல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதிலே பல கருத்துக்கள் நமக்குக்கூட உடன்பாடு உடையது தான்; இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. இந்தியாவுக்கு வந்த ஒரு பெரிய அறிஞர் சொன்னார்: நான் இந்தியா முழுவதும் சுற்றிப்பார்த்தேன்; ஆனால் இந்தியனைக் காணவில்லை என்று

1980 ஜூலை 31]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

இங்கே சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியராக வாழ்வோம், இந்தியராக ஒன்றுபடுவோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, இந்தியாவில் இந்தியன் இருக்கிறானா என்பது கேள்விக்குறியாக, ஆச்சரியக் குறியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்தியாவைச் சுற்றிப்பார்த்த ஒருவர் சொன்னார்: நான் கேரளாவுக்குப் போனேன்; கேரளியனைப் பார்த்தேன்; நான் கர்நாடகத்திற்குப் போனேன்; அங்கே கன்னடியனைக் கண்டேன்; வங்காளத்திற்குப் போனேன்; ஒரு வங்காளியைப் பார்த்தேன்; தமிழ்நாட்டுக்குப் போனேன் அங்கே தமிழனைப் பார்த்தேன்; ஆனால் இந்தியாவில் நான் இந்தியனைக் காணவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் பேசுகிறோம். காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை ஒன்றே, நாம் இந்தியராக இருப்போம், வாழ்வோம் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, சர்க்கரை என்று ஏட்டில் இருக்கிறதே தவிர அது நாட்டில் நம்முடைய உள்ளத்தில் இனிக்கவில்லை என்பதை நாம் ஒத்துக் கொண்டு ஆகவேண்டும். அந்த வகையில் இன்று இருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினையை நாம் அணுகுவது சாலப்பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

[மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.]

அதுமட்டுமல்ல. சுதந்திரம் எதற்காகப் பெறப்பட்டதோ, இந்திய நாடு விடுதலை பெறவேண்டுமென்று எதற்காக போராடினோமோ அந்த போராட்டம் இன்று நமக்கு சுபிட்சம் பெறத் தக்க வகையில் 33 ஆண்டுக்கால வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் நிலை இல்லை என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் வேங்கையிடமிருந்து மீட்ட மாண வேடன் அபகரித்துக் கொண்டதைப்போல ஒரு உணர்வு மாநில மக்களுக்கு பொதுவாக, தென்னக மக்களுக்கு குறிப்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. 'வடக்கு வாழ்கிறது தெற்கு தேய்கிறது' என்று முன்னால் ஓர் சுலோகம் சொன்னோம். அது வளர்ச்சி, வறட்சி என்ற தத்துவத்திலே இல்லாவிட்டாலும் கூட, அதிகார வரம்பு என்ற வகையிலே இன்றையதினம் வடக்கு வாழக்கூடிய வகையில், மாநில உணர்வுகள் ஸ்தம்பிக்கக்கூடிய வகையில் மத்திய அரசு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்தியா முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியனுடைய செல்வம் இன்றையதினம் எப்படி இருக்கிறது, பொருளாதாரம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் வலிவாக உள்ள இரண்டு கானைகளை விட்டு, 8 பசு மாடுகளை கட்டிவைத்த நிலையிலேதான் இந்திய பொருளாதாரமும் இருக்கிறது. இதைச் சொன்னால் யாரும் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலையை நாம் நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 31]

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் மொழிப் பிரச்சினை இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சினை என்று வரும்போது இருமொழித் திட்டம் என்று நாம் சொல்கிறோம். உலகத் தொடர்புக்கு ஆங்கிலம் போதும். நாம் வீட்டை விட்டு வெளியே போகும் போது எல்லாயிடத்திலும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்கிறோம். அது மாநில மக்களுடைய உரிமை என்று சொல்கிறோம். ஆனால் மும்மொழித்திட்டம் தேவை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இது நியாயம்தானா? மாநில மக்களை அவமதிக்கக்கூடிய செயல் ஆகாதா? எதற்காக சுதந்திரம் பெற்றேமோ அந்த உணர்வுகளைக்கூட நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியாமல், அனுபவிக்க முடியாமல் இன்னொரு கொத்தடிமைக்கு அல்லது வேறு ஒரு அடிமை வாழ்வை ஏற்படுத்துவதற்குள்ள சூழ்நிலை இருக்கலாமா என்பதைப்பற்றி அனைவரும் சிந்தித்தாக வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

மொழி என்று வருகின்றபோது பலர் பல மொழிகளைக் கற்றிருப்பது பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றுதான். பலர் பல மொழிகளைக் கற்று இருப்பதை பெருமையாகக் கருதக்கூடியவன் நான். பன்மொழிப் புலவராக ஒருவர் இருப்பதைப் பற்றி எனக்குக்கவலை இல்லை. ஆனால், இந்த மொழியைப் படித்தால் தான் இந்தியனாக இருக்க முடியும். வாழ முடியும், பதவி பெற முடியும், உயர முடியும் என்று சொன்னால் அது தேவைதானா, நியாயம் தானா? இதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தங்களுக்கு கருத்துகளை விளக்குவதற்கு இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி விளக்கவேண்டும் என்று கூட நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசு, மாநில அரசு இதுவரையிலும் பல கொள்கைகளிலே ஒற்றுமையில் வேற்றுமை, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்று எப்படி எப்படியோ இருந்து வந்திருக்கின்றன. இப்போது நாள் ஆக ஆக நிலைமை எப்படிப் போகிறது என்று சொன்னால் மாநிலத்தின் உரிமைகளை மைய அரசு பறிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஒவ்வொன்றாக வந்துகொண்டிருக்கின்றது. கல்வியை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளலாமா, மின்சாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளலாமா, அலுமினியத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளலாமா, தொழில்களை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளலாமா, உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தையே மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை படிப்படியாக போய்க்கொண்டிருக்கின்ற ஆபத்தினை தமிழக மக்கள் நிச்சயமாக உணருவார்கள். தமிழக மக்களின் மீது உரிமை கொள்ளக்கூடிய, அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் தெளிவு பெறுவார்கள் என்றும், அந்த வகையிலே முன்னின்று போராட முன்வருவார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன். அந்த வகையில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்கு

1980 ஜூலை 31]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

நம்முடைய உணர்வுகளை, தேவைகளை நாமே எந்த வகையில் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துகொண்டு ஆட்சி செய்யவேண்டுமோ அப்படிச் செய்வதற்குரிய வகையில் நாம் இருக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை பெறத்தக்க வகையில் நாம் ஈடுபட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கொள்கையாகும்.

இன்றைய தினம் மின்சாரம் மத்திய அரசுக்குத் தேவை என்ற நிலை வந்தால் மாநில அரசின் கதி என்னவாகும்? அது எங்கே போய் முடியும்? அவர்கள் ஒதுக்கித் தருகின்ற கோட்டா சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டால் நம்முடைய தொழில் நிலைமை என்ன? இந்த நாடு இருளில் மூழ்காதா என்பதைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்தேயாகவேண்டும். மேலும் அவர்கள் அரிசன நலத்துறையைக் கூட எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று இருக்கிறார்கள். ஒரு நாடு என்று சொல்லும்போது இந்தியா முழுவதும் ஒரே மொழி, ஒரே கலாசாரம், ஒரே பண்பாடு, ஒரே நாகரிகம் கொண்டதாக இல்லை. “சீர்கொண்ட நெடிய கடல் சூழ்கின்ற உலகத்தில் ஜெயஹிந்து வாழ்கின்ற சுயஹிந்து தேசத்தில், சிந்தைமகிழ் அங்கமொடு, வங்கம், கலிங்கம், கொந்தளம், குடகு, காஷ்மீரம், சிங்கார மலையாள நேபாள மானவம், செப்பறியும் ஆந்திரம் திராவிடம், மராடம், பற்பரம், கூர்ஜரம், விதற்பம், விராடம், திதில்லாக் கர்நாடக காமபோஜர் முதலான ஒதும் 56 தேசங்கள் என்று விக்டோரியா மகாராணி நம் நாட்டுக்கு விடுத்த அறிக்கைக்கு முன்பு பிரிந்து இருந்தது. கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகம், மொழி இவைகள் எல்லாம் வெவ்வேறாக இருந்தன. ஆட்சிக் கட்டிலில் வந்து அமர்ந்த காரணத்தால் அதை ஒன்றாக இணைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கொள்கைகளுக்கு சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நாம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு நாட்டினுடைய கலாசாரத்தை இன்னொரு நாடு அடிமைப் படுத்த வேண்டிய நிலைமை வந்தால் பாதிக்குமா பாதிக்காதா? அரிசன் என்று சொன்னால்கூட அவர்களுடைய நடைபுடை பாவனை வடக்கே இருப்பதற்கும் இங்கு இருப்பதற்கும் வேறு வேறாகத்தான் இருக்கும். இன்னும் சொல்லப் போனால் மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய நீதி பதிகளைக்கூட மத்திய அரசு நியமனம் செய்யலாம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை வந்திருக்கின்றது. அப்படி ஒரு நிலைமை வந்தால் நீதி எப்படி இருக்கும் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். ஆங்கிலத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும், பேச முடியும். ஆனால், உணர்ச்சிகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாது. தமிழிலே உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளுவதுபோல் ஆங்கிலத்திலே பேசக்கூடிய பேச்சினாலும், எழுத்தினாலும் என்னுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு என்னால் முடியாது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையில் தமிழ் நாட்டில் நீதிபதியை இந்திய அரசு நியமனம் செய்யலாம் என்ற நிலை வந்தால் மராட்டியத்திலே, வங்காளத்திலே, காஷ்மீரிலே யிருக்கக்கூடியவர்களைப் போட்டால் அவர்களுக்கு தமிழ் உணர்வு

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 31]

தெரியாத காரணத்தினால், இவர் என்ன சொன்னார், அவர் என்ன சொன்னார் என்ற நிலை தெரியாமல் இடையிலே சொல்லக்கூடியவர்களின் கருத்தை வைத்து நீதி வழங்கினால் நீதி நிலைக்குமா என்பதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் இப்படிப்பட்ட மிகத் தெளிவான அடிப்படையான, நியாயமான நம்முடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி, நம்முடைய ஆட்சியை நாம் நடத்திச் செல்லத்தக்க வகையில் நாம் சில உணர்வுகளைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கலாமா கூடாதா என்பதைப் பற்றி ஒரு மாநில முதல்வர், ஒரு கட்சி, ஒரு அணி — இப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, காந்தி காமராஜ் காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகள் சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருந்த மாதிரி ஒரு அணி — என்று இல்லாமல் எதிர் அணி, புதிர் அணி என்று இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்போதுதான் இது நல்லமுறையில் தீர்வு காண முடியும். அப்போதுதான் உட்பூசல் இல்லாத ஒரு நிலையை உருவாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்தாகும்.

ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் எது எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்வதற்கு நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே பல்வேறு அறிவாற்றல் பெற்ற, பிரசித்தி பெற்ற அரசியல் தலைவர்களும் முன்னோடிகளும் முன் வர வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், மத்திய அரசையும் மக்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். மாநில அரசுகளையும் மக்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசுகளை மத்திய அரசு நினைத்தால் கலைக்கும் என்கிற ஒரு நிலை தேவைதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களையும் மக்கள் தான் ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள், இவர்களையும் மக்கள் தான் ஓட்டுப்போட்டு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இப்படி அதற்குரிய காலங்கள் முடியுமுன்பே ஒரு அரசை மத்திய அரசு நினைத்தால் கலைக்கலாம் என்ற ஒரு நிலை ஒரு அரசியல் வாதியின் அரசியல் வாழ்க்கைக்கு தேவைதானா? அல்லது அரசியல் கட்சிக்கு தேவைதானா என்பதை இங்குள்ள எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் நாங்கள் இருக்கலாம், கால கட்டங்களில் வேறு ஒருவர் இருந்திருக்கலாம். இன்னும் அப்படி வரக்கூடியவர்கள் பலர் 20 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு கூட இருக்கலாம். ஆனால், யார் வந்தாலும், அவர்கள் என்னென்ன மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ அதை

1980 ஜூலை 31]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

செய்து முடிக்கக்கூடிய அளவில் உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்த உரிமை பெறாதவர்கள் யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதை செய்ய முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். அந்த அடிப்படையில், அந்த உணர்வினை பெறத்தக்க வகையில், நாம் மத்திய அரசோடு, பல்வேறு விஷயங்களில் முக்கிய முடிவுகளை எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் நாம் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, “வாங்கிய தாய்க்கே மகன் என்றால், அதை தாங்கிய தாயின் பெயர் என்ன” என்று சொல்லக் கூடிய வகையில் பொது மக்கள் கண்ணீர் வடித்த காட்சியினை நாம் இடையிலே பார்த்தோம். அதிகாரத்தை அதிகமாக கொடுத்த காரணத்தினால், இன்னொரு அதிகாரம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பெற்ற காரணத்தினால் இடையிலே ஏற்பட்ட இன்னல்கள் என்னவென்று நாட்டுக்கு தெரியும். ஆகவே, அது போன்ற இன்னல்கள் தொடர்கதையாக இல்லாமல், நல்லமுறையில் முடிக்கத்தக்க வகையில் நாம் நம்முடைய உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், நிதி ஒதுக்கீடு என்று சொன்னால், 1947-க்கும் 1980-க்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறபோது வரிகள் பெருகியிருக்கின்றன. ஆனால், அதே அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உதவித் தொகை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு மாநிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய வருவாயை மிகப் பெரிய அளவில் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, திருப்பிக் கொடுக்கிறபோது, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துக் கொண்டே போகக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே உள்ள சர்வகட்சித் தலைவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வேடிக்கையாக ஒன்றை சொல்வார்கள். பூஜை செய்யக் கூடிய ஒருவரிடம், கோயிலுக்கு ஒரு வெல்ல உருண்டையை எடுத்துக் கொண்டு போய் கொடுத்தால், அபிஷேகம் செய்து விட்டு, ஒரு துளியை நைவேத்தியம் காட்டிவிட்டு, இந்தா பிரசாதம் என்று திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல நாட்டிலே ஒரு பெரிய உருண்டை அளவு வருவாய் என்கிற வெல்லத்தை மத்திய அரசு வாங்கிக் கொண்டு, மாநிலங்களுக்கு பிரசாதமாக ஒரு துளியைக்கொடுத்து அனுப்புவதைப்போன்று நிதி ஆதாரங்கள், ஒதுக்கீடுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் மறந்து விட முடியாது.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 31]

ஆகவே, நேர்மையான முறையில் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து எவ்வளவு நிதி வசூலிக்கிறோம், எத்தனை சதவீதம் அதன் அடிப்படையில் அந்த மாநிலத்திற்கு திருப்பித் தரவேண்டும் என்று வரையறுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அது தமிழகத்திற்கு மட்டும் அல்லாமல், இந்திய துணைக்கண்டத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே அந்த வகையில் நிதி ஒதுக்கீடுகளை அமைத்துக் கொள்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஆக்கபூர்வமான பல திட்டங்களை நாம் இங்கே பேசியிருக்கிறோம். இந்தியா ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமானால் என்னென்ன வழிகளைக் கையாளலாம். இந்திய துணைக்கண்டத்தில் வறுமை நீங்கி வாழ்வு மலர்ந்திட வேண்டும் என்று சொன்னால் எந்தெந்த வகையில் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

“காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு, வைகை தாமிரபரணி
பொருளை நதி, என மேவிய ஆறு பல ஓட நல்ல
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு”

என்று நாம் புகழ்ந்து பாடுகிறோமே அந்த தமிழ்நாட்டின் நிலை இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது. தண்ணீரே இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் தண்ணீர் வளம் வேண்டும் என்று சொன்னால், பஞ்சம் ஒழிந்து பசுமை ஏற்பட்டிட வேண்டும் என்று சொன்னால், கங்கை காவிரி இணைப்புத் திட்டம் வர வேண்டும். கங்கை-காவிரி இணைப்பு மகமிகத் தேவையான ஒன்று. நம்முடைய நாட்டில் ஒற்றுமை வளர வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள், நாங்கள் எந்த ஒரு மாநிலத்தையும் அடிமைப் படுத்தவில்லை என்று சொல்லக் கூடியவர்கள், அதி வேகமாக செயலாற்ற வேண்டிய ஒரு திட்டம், இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டமாகும்.

அப்படி கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது பொருளாதார குறைவு பற்றி பேசப்படுகிறது. 12 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு ஆகும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய ஆலோசனையாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது; இந்தியதுணைக்கண்டத்திலே ராணுவம் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ராணுவத்தை நாம் உண்மையிலேயே கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துவோமேயானால் அது மிக நன்மையாக இருக்கும். ராணுவத்தை ஏதோ ஒரு புயல் காலங்களில், ஏதோ ஒரு வெள்ளக் காலங்களில் யாரோ மாண்டு மடிந்தபோது பயன்படுத்துவதைப் போல, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களுக்கு,

1980 ஜூலை 31] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

இந்திய துணை கண்டத்தின் பாதுகாப்பிற்காக மட்டுமல்லாமல், வளர்ச்சிக்கும் ஆக்சுபூர்வமான திட்டங்களுக்கும் ராணுவத்தை நாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்துவோமேயானால் கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் சிறந்ததாக அமையும், வெகு சர்வ சாதாரணமான அளவிலேயே முடித்துவிட முடியும் என்பதை என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும்.

[பிற்பகல் 1.00]

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் ஏராளம் உண்டு. திரு. காமராஜ் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்தான். அவர்கள் எப்போதும் தமிழர் என்ற உணர்வோடுதான் இருந்தார்கள். ஆனால் அவரால் இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கு ஆபத்து வந்ததில்லை. இது மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட ஏற்கனவே திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்று பேசியவர்தான். ஆனால் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வந்த பிறகு தமிழ்நாட்டின் தனித்தன்மை கெடாமல், திராவிட கலாசாரம் பாழ்படாமல், இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாடு உருக்குலையாமல் எப்படி வாழ்வது என்பதுபற்றித்தான் அவர்களுடைய அரசியல் இருந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது நம்முடைய கொள்கையாக இருந்தாலும், நம் நாடு நம் வீடு என்று வருகிற போது கொள்கைகளை நாம் வரையறுத்துக் கொள்வதில் விட்டுக் கொடுத்து பெற வேண்டியதைப் பெறத்தக்க வகையில் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பது என் கருத்து....

இன்னும் சொல்லப்போனால் இன்றையதினம் சமய நெறி— ஏற்கனவே இந்த நாட்டினை சமய நெறியும் சமூக நெறியும் தான் ஆட்சி செய்தன. சமய நெறியும் சமூக நெறியும் பலவீனமடைந்த காரணத்தால்தான் சட்ட நெறி இன்றையதினம் ஆட்சி செய்கிறது. சட்ட நெறி ஆட்சி செய்கிற காரணத்தாலே ஒரு நாட்டின் ஒற்றுமை அல்லது வளர்ச்சியைக் கட்டம்போட்டு தடுத்துவிட முடியாது என்பதை அனைவரும் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே சட்டம் போட்டு ஆளுகிற நேரத்தில்கூட சமயத்தையோ அல்லது சமூகத்தையோ பாதிக்காத வகையில் அதையும் காப்பாற்றக்கூடிய வகையில் அது இருக்கவேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் இரண்டுவிதக் கருத்துக்கள் இருக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான—கருத்தாகும். ஆகவே அந்த வகையில் இருக்க வேண்டும்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1980 ஜூலை 31]

இன்றையதினம் மத்திய மாநிலச் சட்டங்கள் பல வகைகளில் பல வினப்பட்டிருக்கிறது. மொட்டை அடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டமிருக்கிறது, ஆனால் உணர்வுகள் பூ வைத்துக் கொள்வதில் தவறு இல்லை என்று சமூக நெறி கூறுகிறது என்று சொன்னால் பொதுமக்கள் கணக்கு என்ன? நிலை என்ன? தெரிந்து கெட்டான் இராவணன், தெரியாமல் கெட்டான் துரியோதனன் என்று சொல்வார்கள். இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இன்று நாட்டு மக்கள் தவிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடமுடியாது. இந்த நிலையில் எந்த உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும்கூட அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூட மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். பலமுள்ளது பலவீனமானதோடு இணைந்தால் அது பஸ்பமாகிவிடுகிறது, ஷீனித்துவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நடைபெற்ற தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸ் கட்சியோடு இணைந்து 48, 38 ஆயிற்று, அது 20 என்பது 30 ஆயிற்று. இது அங்கே போய்விட்டது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாநிலச் சுயாட்சியை விட்டு விட்டு எங்கேயோ போய்விட்டார்கள். அதாவது இந்திரா காங்கிரஸோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சேர்ந்த காரணத்தால் 48, 38 என்றாகிவிட்டது என்றார்கள். நேற்று ராஜ்ய சபாவிற்கு இந்திரா காங்கிரஸோடு சேர்ந்து வாக்களித்தீர்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னவாகும்?

டாக்டர் கே. சமரசம் : எதற்காக வாக்களித்தோம் என்பதும் எதற்காக கூட்டு அமைத்தோம் என்பதும் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே நான் அதைப்பற்றி விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன்.

ஆக இன்றிருக்கக்கூடிய நம் நாட்டு நிலையை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். இங்கே பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அண்ணன் அம்பிகாபதி, திரு. உமாநாத் ஆகியோர் பேசுகிற போது இடையிடையே சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நான் அப்போது எழுந்து பதில் அளிக்க விரும்பவில்லை,

மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று இந்த மன்றத்தில் நாங்களெல்லாம் பேசுகிறபோது, இன்றையதினம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை. மாநிலச்சுயாட்சி அல்லது தன்னாட்சி என்று பேசுகிறபோது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஒத்துழைத்தோம் என்று சொல்லவில்லை. காரணம் என்ன? நீங்கள் மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று சொல்கிறபோது எடுத்து வைத்த வாதங்கள் என்ன? மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன

1980 ஜூலை 31]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

வாதங்கள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல. இந்தியாவிற்கு ஆபத்து தரைவழியாகவும் வரலாம், கடல் வழியாகவும் வரலாம் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவியில் இருந்தால் தண்ணீர் இருக்கக் கூடிய பாஸ்பரஸ், அது கீழே இறங்கிவிட்டால் கூரைக்கு மேல் இருக்கும் பாஸ்பரஸ். தனி நாடு வேண்டும். தனி கொடி வேண்டும். ஷேக் முஸ்பீர் ரக்மான், இப்படியெல்லாம் சொன்னார்கள். இருந்தால் முதல்வர், இறங்கிவிட்டால் பிரதமர் என்றார்கள். இந்த நிலைக்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துவரவில்லை. அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொள்கையை விட்டு அன்று போனதில்லை, இன்றும் போகவில்லை, நாளையும் போகாது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தினுடைய விவாதம் இந்த அவையிலே இரண்டு, மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றிருக்கிறது. பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை மிக ஆழமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் சொன்னதைப்போல், இந்த அவையிலே நடைபெற்ற விவாதத்தில் கொள்கையை முதலாக வைத்து விவாதம் நடைபெற்றதே அல்லாமல், அதிலே முஜிபூர் ரகுமான் இவைகள் எல்லாம் இடம் பெறவில்லை. முஜிபூர் ரகுமான் கூட மாநில சுயாட்சி சேட்டார் என்ற மேற்கோள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கலாம், இன்னும் சொல்லப் போனால், எடுத்துக்காட்டியவரே இன்றைக்கு மின்சாரத்துறை அமைச்சராக அமர்ந்திருக்கின்ற நண்பர் பண்டுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள்தான். மாநில சுயாட்சி கேட்ட முஜிபூர் ரகுமான் அவர்கள் வேறு பல முற்போக்கான சீர்திருத்தங்கள் செய்திருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆகவே, பிரிவினை நோக்கத்தோடு மாநில சுயாட்சி தீர்மானம் இங்கே வைக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்த சட்டப் பேரவையில் நடந்த மாநில சுயாட்சி பற்றிய தீர்மான விவாதத்தைச் சொன்னார்கள். அதிலே நான் தலையிட்டுப் பேசியது முஜிபூர் ரகுமான் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு அல்ல. மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்களா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி விவாதம் வந்தபோது, மாநில சுயாட்சிக் கொள்கைக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசியதைத் தான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். முஜிபூர் ரகுமான் அவர்களைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. இதை என் நினைவின்ப்படையிலே நான் தெரிவிக்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 31]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் அவருடைய நினைவுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொன்னது, இந்த அவையிலே நடந்த விவாதத்தைப் பற்றி அல்ல என்று சமரசம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். வெளியிலே யார்யாரோ பேசுவதை வைத்து, அதையெல்லாம் ஒரு கொள்கையாக வைத்து அந்தக் கொள்கைக்கு ஏற்ப நாங்கள் ஒரு முடிவேடுத்தோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன்; முஜிபூர் ரகுமான் செய்த முற்போக்கான சீர்த்திருத்தங்களை இங்கே அவர் குறிப்பிட்டதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். அதாவது தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்திலே பங்கு, அவர்களுக்கு லாபத்திலே பங்கு என்பது போன்ற அந்தக் கொள்கைகளை வங்கத்திலே முஜிபூர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அந்த வழியைப் பின்பற்றி இங்கே அந்த அறிவிப்பைத் தருகிறோம் என்று இந்தக் குறிப்பை நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அன்றைய தினம் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது அறிவித்ததைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல், முஜிபூர் ரகுமான் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடுகின்ற காரணத்தினாலேயே மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் ஆபத்தானது என்று கருதிவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, விடுதலை நான் வெள்ளிவிழாவின்போது, சில திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டபோது, சட்ட மன்றக் கூட்டத்தொடர் நடுநிசியில் நடந்தது. அப்படி சில திட்டங்களை அறிவித்தபோது இது முஜிபூர் ரகுமான் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால், தேர்தல் அறிக்கையிலே அறிவித்த சில திட்டங்களையும் எடுத்துக்காட்டி, அந்த திட்டங்களை நாம் அறிவித்திருக்கிறோம் என்ற வகையிலே அதை அறிவித்தோம். அதற்கும், மாநில சுயாட்சி விவாதத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்) : டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் மேற்கொண்டு பேசலாம். விரைவாக முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : தலைவர் அவர்களே, எப்படியோ, அப்பேர்ப்பட்ட சேக் முஜிபூர் ரகுமான் நிலை நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய யாருக்கும் வரக்கூடாது என்ற எண்ணத்தினால்தான், அதை எதிர்த்தோம் என்பது மட்டும் தான் எங்களுடைய கருத்து என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 31]

[டாக்டர் கே. ரமரசம்]

(மாண்புமிகு பேரவை துணைத்தலைவர் தலைமை)

இங்கே பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை எப்போது நடத்தியாக வேண்டும் என்று மத்தியிலே இருந்து ஒரு அமைச்சர் கடிதம் எழுதி, 6 மாதங்களுக்குள் முடித்துவிட வேண்டும் என்று இங்கே பேசப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு கடிதம் எழுதவில்லை. உள்ளாட்சித் துறை நிலையிலே இருக்கின்ற மத்திய அமைச்சர் மாநில அரசுக்கு கடிதம் எழுதவில்லை. ஆனால், வேறு ஒரு துறையிலே பணியாற்றுகின்ற ஒருவர் மாநில அரசுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? பரமன் கழுத்திலே இருக்கின்ற பாம்பு கருடனைப் பார்த்து, கருடா சவுக்கியமா என்று கேட்டதாம். அதைப்போல், அங்கே இருந்தாலேயே இந்தக் கேள்வியை எழுப்பலாம் என்ற நிலையை மத்திய அரசு அமைத்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே, மாநிலத்தில் இந்த அடிப்படையிலே அச்சநிலைக்கு வருகின்றபோது, நம்முடைய உணர்வுகளை தெளிவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியக் கட்டத்திலே இருக்கிறோம் அடிப்படையிலேதான் மாநில அரசு என்னென்ன உரிமைகளை உணர்வுகளைப் பெற்றிருக்கிறதோ அவைகளை மாநிலங்கள் பெற்றாக வேண்டும். இந்த வகையில் மாநில அரசுக்கு என்னென்ன தேவை என்று தமிழகம் மட்டும் சொல்லவில்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை மாநிலங்களும் மிக நல்ல முறையில் அவர் அவர்களுடைய உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொண்டு, நாட்டில் என்ன நினைக்கிறார்களோ, எதைச் செய்வதற்காக இங்கே அவர்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ, அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டார்களோ. அந்த கொள்கைகள் நிறைவேற்றத்தக்க வகையில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையிலே தமிழகத்திலே உள்ள சில கட்சித் தலைவர்கள், மேதைகள், அனுபவசாலிகள் ஆகியோர்களுடைய ஆலோசனைகளை முதல் முதலிலே கேட்டு, ஒரு முடிவுக்கு வந்ததற்கு பிறகு இந்த தீர்மானத்தைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வது அரசுக்கு நல்லது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்,

[பிற்பகல் 1-10]

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை விமர்சித்தும், அதையொட்டி வேறுபல உறுப்பினர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மைய மாநில உறவு குறித்த தீர்மானங்களை ஒட்டியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பார்வையில், சில கருத்துக்களை இந்த முன்றல்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு.ஜே.எஸ். இராசு] [1980 ஜூலை 31]

தீர்மானத்தை முதலில் முன்மொழிந்த மதிப்புக்குரிய நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானம் ஏன் இங்கே வைக்கப் படுகிறது என்றால், நாட்டுக்கு அபாயகரமான நிலை உண்டாகக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தியப் பொருளாதாரம் 'அம்மோ' என்று நடுத்தெருவுக்கு வந்துவிட்ட நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் மிக அவசரமான தேசியப் பிரச்சனையாக ஆகி விட்டது. ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் வைக்கிறேன் என்ற கருத்தை தன்னுடைய நீண்ட சொற் பொழிவுக்கு முன்னுரையாக அமைத்துக் கொண்டார். அதே நேரத்தில் தன்னுடைய முன்னுரையிலேயே கூட, எப்போதும் மாநில சுயாட்சி என்றும், மத்திய மாநில உறவுகள் சீரமைக்கப் பட வேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏன் இந்த நேரத்தில் சற்று அமைதியாக அல்லது அதிகமாக அதை வலியுறுத்தாமல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை என்றெல்லாம் வினா எழுப்பினார். அதற்கு எங்களுடைய கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அழுத்தத்திருத்தமாக பதில் கூறியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசியல் முடிக்கம் மத்தியில் கூட்டாட்சி. மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்பதுதான். எந்தெந்த நேரத்தில் அவைகளை எழுப்ப வேண்டுமென்று இயக்கத்திற்குத் தெரியும் என்று அதற்குப் பதிலிறுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் திரு. சமரசம் அவர்கள்—எனக்கு முன்னால் பேசியவர், ஏதோ இந்தியாவில் மத்திய அரசே இருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானம் வந்திருப்பது போலவும், இந்தத் தீர்மானத்தைத் தருவதே தவறு என்று கருதுகிற அளவிலும் தன்னுடைய வாத்தத்தை வைத்தார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தில் இருப்பது—மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்று இருப்பதற்குக் காரணம் மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய மத்திய அரசு—இந்தியத் திருநாடு இருக்கிறது இந்திய நாடு இருப்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இந்திய நாட்டுக்குள்ளே இருக்கும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை, அல்லது மாநில சுயாட்சி தேவை என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகவேண்டுமே தவிர மத்திய அரசு கூடாது என்ற கருத்து அனேகமாக இந்தியாவில் இருக்கும் எந்த அரசியல் கட்சிக்கும் இல்லை, எந்த அரசியல் தத்துவவாதியும் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சமரசம் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய மாநில உறவுகள் குறித்துப் பேசுவதற்காக மேதைகள் கொண்ட குழுவை அமைத்தால் பரவாயில்லை என்று மிகவும் கவலைப்பட்டு அக்கறையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மேதைகள் எல்லாம் இதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தாகிவிட்டது. கல்வியாளர்கள், சட்ட

1980 ஜூலை 31] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

இயல் நிபுணர்கள், அரசியல் ஆர்வம் கொண்டவர்கள், நாட்டுக் காக உழைத்தவர்கள் ஆகியோர் அனைவரும் இந்த நாட்டினுடைய தற்கால நிலையை உத்தேசித்து முறைப்படி ஆராய்ந்து

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்ற கருத்தில் முழுமையான முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். நிச்சயமாக மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை. அதற்கு புதிதாக நிபுணர் குழுவைப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த பிரச்சினையில் நாம் நீண்ட தொலைவுக்கு வந்து விட்டோம்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இருக்கின்றவர்கள் இணைந்து அப்படிப்பட்ட பரிசீலனை செய்வது மிக நல்லதாக இருக்குமென்று சொன்னேன். ஒரு காலத்தில் உருவாகக் கூடிய நீதி பின்னொரு காலத்தில் மாறுபடுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் சூழ்நிலையில் மத்திய மாநில ஆட்சியில் உறுதியான சூழ்நிலை ஏற்பட கலந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னேன். தனியாகக் குழு அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு ஜே. எஸ். இராசு: ஒரு காலத்தில் உருவானது என்ற கருத்தை வைக்கிறார். ஏற்கனவே ராஜமன்னார் குழு இதுபற்றி முடிவு கூறியதைக் குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையைக் குறிக்கிறாரா என்று தெரியவில்லை. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தேவை—அதற்கு மாநில சுய ஆட்சி தேவை என்ற பிரச்சினை பேரறிஞர் அண்ணா காலத்திலேயே எழுப்பப்பட்டது.

1967 இல் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய அரியணையை அலங்கரித்தபோது மிகுந்த ஆர்வத்தோடு மிகுந்த நம்பிக்கையோடு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படி ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்திலே தமிழ் நாட்டுக்கான பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கருதி அதற்காக முனைப்பாக அவர் பணியாற்றிய நேரத்திலே சட்ட திட்டங்களால் அரசியல் அமைப்பில் இருக்கிற விதிகளால், விதிமுறைகளால் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள்:

Although I am the Chief Minister and although I am interested to do enormous good for my people, my hands are tied. More powers are necessary for the State. To get those powers we have to fight with the Central Government.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1980 ஜூலை 31]

நான் முதல்வராக இருந்தாலும்கூட மக்களுக்கு அதிகமான நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன், என்றாலும்கூட, நிச்சயமாக அதற்கான திட்டங்களை எல்லாம் என்னால் நிறைவேற்ற முடியாது. ஒரு மாநிலத்திற்கு வழங்கப் பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தேவைகளை என்னால் பூர்த்தி செய்யமுடியாது, அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமானால் அதற்கான அதிகாரங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து போராடிப் பெற்றாகவேண்டும் என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் பழைய நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பெருமைப்படுகிறேன். அண்ணா இயற்கை அடைந்து, நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்தார்கள். பிப்ரவரி 9 ஆம் நாளன்று அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வருகிறார்கள். 17 அல்லது 19 ஆம் நாளன்று என்று கருதுகிறேன். முதல் முறையாக முதல்வர் என்ற முறையிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் டெல்லிக்கு செல்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே 50க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிக்கையாளர்கள் டெல்லியிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே வினாக்களைத் தொடுக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் பற்றி, இந்திய நாட்டுப் பொருளாதாரத்தைப்பற்றி, இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி எல்லாம் அந்த ஒரு மிகப் பெரிய கூட்டத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை கேள்விகள் கேட்டார்கள். அப்போதுதான் நம்முடைய இந்திய நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும், இன்றைய சூழ்நிலையில் மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் போதாது, ஆகவே அதுபற்றி ஆராய ஒரு குழு தமிழகத்திலே அமைக்கப்படும். சட்ட அறிஞர்கள், கல்வியாளர்கள் அடங்கியதாக அந்தக் குழு இருக்கும் என்று கலைஞர் அவர்கள் டெல்லியில் தெரிவித்தார்கள். அதன்படி ராஜமன்னார் தலைமையிலே அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. கல்வித் துறையிலே அனுபவம் பெற்ற ஏ. எல். முதலியார் அவர்களும், நீதித்துறையிலே பணியாற்றிய சந்திரா ரெட்டி அவர்களும் அந்தக் குழுவிலே உறுப்பினர்களாக இருந்து மிகப் பெரிய அறிக்கையைத் தயாரித்துத் தந்தார்கள். அந்த அறிக்கையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே திரு மாறன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து விவாதித்து ஒரு தீர்மானத்தை வடித்தெடுத்தனர் அந்தத் தீர்மானம் இந்த அவையின் முன்பு வைக்கப்பட்டது. அப்படி வைக்கப்பட்ட நேரத்திலே இந்த மன்றத்திலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒருபெரும் தலைவராக இருந்த நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தற்போதைய முதல்வர் “மாநில சுயாட்சி வேண்டாம், மக்கள் சுயாட்சி வேண்டும்” என்று கூறினார். மக்கள் சுயாட்சி என்றால் என்ன என்று அன்றும் கேட்டோம், இன்றும் கேட்டோம், இதுவரையிலே விளக்கம் வரவில்லை. மாநில சுயாட்சி தேவையில்லை. மக்கள் சுயாட்சி தான் தேவை என்று இன்று கூட பேசப்படுகிறது, ஆனால்

1930 ஜூலை 31] (திரு. ஜே. எஸ். இராசு)

அதற்கான முழுமையான விளக்கத்தை இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெறவில்லை. ஆனால் மாறனின் மாநில சுயாட்சித் தீர்மானம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டது. அனுப்பப்பட்ட பிறகு அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டு அகில உலகமும் வரவேற்றது என்று சொன்னால் மிகையாது. நிச்சயமாக மாநில சுயாட்சி பற்றி, கழக அரசு நிறைவேற்றிய தீர்மானம் இந்திய அரசியலுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வழங்கிய மிகப் பெரிய நன்கொடையாகும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய மாநில சுயாட்சி கொள்கைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு மிக பெரிய வடிவத்தைத் தந்தார்கள். கழக அரசின் நிபுணர் குழு அறிக்கையினை பாபு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அப்போது காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த அசோக்மேத்தா அவர்கள் பாராட்டினார்கள், வீரேந்திர பாட்டில் பிஜு பட்நாயக் ஆகியோர் பாராட்டினார்கள். மறைந்த பெரியவர்கள் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். நாட்டிலே உள்ள பல்வேறுபட்ட தலைவர்களும் கூட அத்தீர்மானத்தைப்பார்த்து “மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள்தரப்பட்டவேண்டும்” என்ற கருத்துக்காக ஒரு நல்லகாரியம் என்று அந்தக் காலத்திலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய மரியாதை, டாக்டர் கலைஞர் ஆட்சிக்கு கிடைத்த மிகப் பெரிய வெற்றி என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையை நான் வேறு ஒரு கோணத்திலே ஆராய விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

இந்தியத் திருநாட்டிற்கு ஒரு அரசியல் சட்டம் போட்டார்கள், “கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆஃப் இந்தியா” அதை எழுதுவதற்கு முன்னால் நிச்சயமாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் சட்டத்தைப் போலவோ, சோவியத் ரஷ்யா சட்டத்தைப் போலவோ, மாநில சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அமைந்திருக்குமேயானால் இந்த விவாதமே கூட இந்த மன்றத்திலே வந்திருப்பதற்கான வாய்ப்பில்லை. பண்டிதநேரு அவர்களும், சந்தானம் அவர்களும், கண்ணியத்திற்குரிய மறைந்த காயிதே மில்லத் இஸ்மாயில் அவர்களும், பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்ட தேசியத் தலைவர்களும் நாட்டிலே ஃபெடரல், ஃபெடரலிசம், கூட்டாட்சியியல் அரசியலமைப்பு இந்தியாவிலே உருவாக வேண்டுமென்று அன்றைக்கே எழுதினார்கள். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக நிராகரித்துவிட்டு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் தயாரித்த வரைவாளர்கள் 1935-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தியச் சட்டம், மத்திய அரசுக்குத் தந்திருந்த அதிகாரங்களைவிட மிகக் கூடுதலான அதிகாரத்தை, மிக

(திரு. ஜே. எஸ். இராசு)

[1980 ஜூலை 31]

வலிவு வாய்ந்த அதிகாரங்களையெல்லாம் புதிய சட்டத்திலே உருவாக்கி டெல்லியிலே—மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலே கொடுத்து விட்டார்கள். அதனால்தான் விடுதலை பெற்ற உடனே இந்தியாவினுடைய, அரசியல் சட்டம் வகுக்கப்பட்ட நேரத்தில் அப்பொழுது இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய தலமைச் செயலாளராக இருந்த வி. பி. மேனன் இந்தச் சட்டத்தை மனத்திற்கொண்டு. அதிகாரம் இலண்டனிலிருந்து டெல்லிக்கு மாறியிருக்கிறதே தவிர மற்றபடி இந்தச் சுதந்திரந் தாலோ, இந்திய அரசியல் சட்டத்தாலோ இந்திய நாட்டுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை என்ற கருத்தை அன்றைக்கு அவர் தெரிவித்தார்.

நான் வேறொரு கருத்தையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய சட்டமேகூட திருப்தியளிக்கக் கூடிய சட்டமாக அப்பொழுதே போடப்படவில்லை. ஐவர் ஜின்னிங்ஸ் என்பவர் அரசியல் சட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கவர்; விடுதலை பெற்ற நாடுகள் தங்களுடைய சட்டங்களைப் புதிதாக நிறைவேற்றும்பொழுது அவரிடம் காட்டி எப்படியிருக்கிறது என்று விளக்கம் கேட்கத் தக்க அளவிற்கு ஆற்றல் மிக்கவர். அரசியல் சட்டத்திற்கு அவர் ஓர் உரைகல். அவரை இந்தியாவிற்கு வரவழைத்து, பண்டித நேரு அவர்கள், 1950 ஆம் ஆண்டிலே உருவாக்கிய இந்திய அரசியல் சட்டத்தை அவர் கையிலே எடுத்துக் கொடுத்து “எப்படியிருக்கிறது இந்தச் சட்டம், படித்துப் பாருங்கள்” என்று கொடுத்தார். அதைப் படித்துப் பார்த்த ஐவர் ஜின்னிங்ஸ் ஒரே வரியில் சொன்னார்,—

It is uncommentable

என்று இதில் இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. “இதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது” என்றால் அது ரொம்பப் பிரமாதம் என்று அர்த்தம்: அல்லது “இதிலே என்ன இருக்கிறது இதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு” என்று ஒரு அர்த்தம். ஆகவே எந்த அர்த்தத்திலே சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. இரண்டு அர்த்தத்திலேயும் அவர் சொல்லி விட்டுப் போனார். என்ன காரணம் என்றால், இந்திய நாட்டுக்கு உகந்த அரசியல் சட்டமாக அது அவருக்குப்பட வில்லை. தேவைப்படுகிற நியாயங்களை மாநிலங்களுக்கு வழங்குகின்ற சட்டம் அல்ல என்ற பொருளிலேதான் ஐவர் ஜின்னிங்ஸ் அன்றைக்கு அப்படிச் சொல்விவிட்டுச் சென்றார்

ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தை எழுதுகிறபொழுது சொன்ன அறிவுரைகளையும் சட்டவரைவாளர்கள் கேட்கவில்லை. அதற்குப்பிறகு விவரம் தெரிந்தவர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்கள், சிலநேரங்களில் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்துக்

1980 ஜூலை 31] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

களையும் அதற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்கள் கவனிக்கவில்லை. அப்படிச் கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால்தான் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல இன்றைக்கு ஒரு தேசியப் பிரச்சனையாக அவசரப் பிரச்சனையாக இந்தப் பிரச்சனை மக்கள் மத்தியிலே வந்து விட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டம் அல்லது இந்தியத் திருநாட்டுக்கு இருக்கின்ற சட்டம் என்ன தன்மையுடையது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதிலேதான் இவ்வளவு தகராறுகள் வருகின்றன. இது பெயரளவிற்கு ஃபெடரலிசம், ஃபெடரல் செட்-அப், அவ்வளவுதான். அதாவது கூட்டாட்சியியல் என்பது ஒரு அரசியல் ஆட்சி முறை தத்துவம் அந்த முறைப்படி இந்திய அரசியல் சட்டம் தரப்பட்டிருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். ஆனால், உண்மையிலே அது ஃபெடரல் செட்-அப் அல்ல; ஃபெடரல் அல்ல. இந்தத் தத்துவம் உண்மையிலேயே ஃபெடரலிசம்-கூட்டாட்சி இயல் அரசியல் முறை ஒரு நாட்டிலே செயல்பட வேண்டுமானால் இரண்டு முக்கியமான அம்சங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒன்று, கூட்டாட்சி அமைப்புகள்,

That is Federal Machinery, அதாவது Parliament, Assembly and Panchayat Union

போன்ற பல்வேறு அமைப்புகள் ஜனநாயக ரீதியாக இருக்கின்றனவே அதாவது ஃபெடரல் மெஷினரி இந்தியாவில் இருக்கிறது; சட்டத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஃபெடரல் ஸ்பிரிட், கூட்டாட்சி இயலினிடைய உண்மையான தன்மை, உண்மையான உணர்வு இன்னும் சொல்லப்போனால் அதன்மூலம் வருகிற உரிமை உணர்வு இந்த அரசியல் சட்டத்திலே வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

இந்த இரண்டும் முழுமையாகச் செயல்பட்டால்தான் அது முழுக் கூட்டாட்சியாக இருக்க முடியும். ஆனால் நம் நாட்டில் மத்திய அரசிடம் அதிக அதிகாரங்கள் குவிந்து விட்ட காரணத்தால் மாநிலங்கள் பிற்போக்கான நிலையை ஒவ்வொருநாளும் எய்தி வருகிற காரணத்தால், நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற இந்திய அரசியல் சட்டம் அரசியல் விற்பன்னர்களால் “குவாலி ஃபெடரல்” என்றுதான் இன்றைக்கு அழைக்கப்படுகிறது.

அண்ணா அவர்கள்கூட இதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவிற்கு ஒரு ஃபெடரல் செட்-அப் இருக்கிறது ஒரு ஃபெடரல் மெஷினரி இருக்கிறது; ஆனால் ஒரு ஃபெடரல் ஸ்பிரிட்-ஃபெடரல் உணர்வு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்திலே இல்லை என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராகு] [1980 ஜூலை 31]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நான் துவக்கத்திலே சொல்லியபடி அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வருகிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயன்றாலும், விரும்பினாலும் முடியாமல் அவர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முடியாமல், இதற்கு மாற்று வழி என்ன என்று பார்க்கிறார்கள். அந்தக் காலகட்டத்திலே அண்ணா அவர்கள் மாநில சுயாட்சியை மீண்டும் மிகத் தீவிரமாக எழுப்ப ஆரம்பிக்கிறார். அதற்குப் பிறகு, நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல், கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள். ஆளுகிற பாறுப்பை அவர் ஏற்றவுடன், அதிக அளவுக்கு அதிலே அக்கறை காட்டிய ஒரு சூழ்நிலையில் கலைஞர் அவர்கள் மிக மனம் வெதும்பிச் சொன்னார்கள். மாநில அரசு அதிகாரம் இல்லாத அரசாக இருக்கிறது.

We have no power to set up Industries

We have no power to collect Income tax;

We have no right to float loans for developmental purpose; and

We have to get consen from the President for all such measures passed in the State Assembly.

நமக்கென்று ஒரு மன்றம்—சட்டமன்றம் இருக்கிறது, உயர்ந்த அதிகாரத்தை உடைய மன்றம் என்று நாம் பெருமைப்படுகின்றோம் என்றாலும் ஒருமுற்போக்கான திட்டத்தை, பஸ் தேசிய மயமாக்கும் திட்டமாக இருந்தாலும். அர்ச்சுனர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்த ஜாதியராக இருந்தாலும் கோயில்களிலே படைக் கலாம் என்ற எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், மொழி ஆதிக் கத்தை எதிர்க்கின்ற சட்டமாக இருந்தாலும் குறைந்தபட்சம் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற வரலாற்றுச் சின்னங்கள், கோயில்கள், ஆகியவற்றின் மீது நாம் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருந்தாலும், நம்முடைய தமிழ் மன்னன் ராஜராஜன் கட்டிய தஞ்சாவூர் பெருவுடையார் கோயிலுக்கு முன்னால், அவனுடைய சிலையை வைப்பதற்கு விரும்பினாலும் அதைக் கூட நம்மாலே நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு உபயோகமில்லாத சட்டங்கள். அதிகாரமில்லாத சூழ்நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம் என்பதை கலைஞர் அவர்களும் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார் என். மிகச் சாதாரண காரியங்களுக்குக் கூட மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கையை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அளவுக்கு அதிகார கமிடில்லாத சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதை கலைஞர் அவர்கள் வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள்.

1980 ஜூலை 31] [திரு. ஜே. எஸ்., இராசு]

மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எத்தனை அதிகாரங்கள்? 90: மாநில அரசாங்கத்திற்கு எத்தனை அதிகாரங்கள்? இரண்டிற்கும் சேர்த்து எத்தனை அதிகாரங்கள் என்று நம்முடைய உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் நான் அவைகளைப் பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால், அவைகளைப் பற்றி ஒரு கருத்து என்னவென்றால், இந்த மூன்று அதிகாரத்திலேயும். மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான அதிகாரங்கள், மாநிலங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள், இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்டு மிச்சம் இருக்கிற அதிகாரங்கள், இந்த 3 அதிகாரங்களிலே, மாநில அரசாங்கத்திற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பதை ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன்.

மாநில அரசாங்கத்திற்கு உண்டான சட்டத்தின்படி ஒரு மாநில அரசாங்கம் இணங்க ஆரம்பித்தாலுங்கூட, அதைப் பயன்படுத்துகிற நேரத்திலே, அதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திடைய அனுமதி தேவைப்படுகிறது. அல்லது மிச்சம் இருக்கிற அதிகாரம்—ரெசிடரி பவர்ஸ்—அதையும் நாம் பயன்படுத்த முற்பட்டாலும், அதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஒப்புதலைப் பெற வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் மிகப் பெரிய அரசாங்கம், எல்லா அதிகாரங்களையும் உள்ளடக்கிய அரசாங்கம். தன்னுடைய அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும், மாநில அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தின்படி காரியம் ஆற்றினாலும், அதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெறவேண்டுமென்ற ஆணையைப் பிறப்பித்துவிடும். எஞ்சிய அதிகாரங்களின் மீது மாநில அரசாங்கம் இயங்க ஆரம்பித்தாலுங்கூட, அதற்கு மத்திய அரசு தன்னுடைய அனுமதி தேவை என்று சொல்லிவிடும்.

ஆகவே, உமாநாத் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானம் இருக்கிறதே அதிக அதிகாரம் தேவை என்ற தீர்மானம், அதைப்பற்றி சரியாகச் சொன்னால் நமக்கு அதிகாரமே இல்லை. இருந்தால்தானே கூடுதலாக அதிகாரம் கேட்க முடியும். ஆகவே, இப்பொழுது இருப்பது முழுமையான அதிகாரம் அல்ல. ஏதோ மேலுக்கு இருக்கிறது. எனவே இருக்கிற அதிகாரத்திற்கு மேலும் வேண்டுமென்று கேட்பது வாதத்திற்கு நியாயமாக இருக்குமே தவிர, We are powerless. We are totally powerless. அண்ணா அவர்கள் மனம் வெதும்பி சொன்னார். கடலிலே விளைகிற மீன்—அண்ணா அவர்கள் இலக்கிய ரீதியாக

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1980 ஜூலை 31]

சொன்னார்-கடலிலே விளைகிற கனி என்று—அந்தக் கனியை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்ப நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? மிளகாய் நிறைய விளைகிறது, வெங்காயம் நிறைய விளைகிறது. மிளகாயும், வெங்காயமும் தேவைப்பட்டால் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மிகச் சாதாரண விஷயங்கள். ஆகவே, சின்ன விஷயங்களில்கூட, உரிமையற்ற நிலையில், இன்றைக்கு இந்திய நாட்டு அரசியல் சட்டம் நம்மை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் ரஷியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—திரு. ராஜு, அடுத்த, கனிநபர் அலுவல் நாளன்று தொடர்ந்து பேசுவார்.

[பிற்பகல் 1.30]

4. அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(இ) பேரவையின் அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுத்த முடிவுகளின் படி ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட பேரவை நிகழ்ச்சிகளில் கீழ்க் கண்ட மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-8-1980

(வெள்ளிக்கிழமை)

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—ஆய்வு செய்தலும் நிறைவேற்றத்தலும் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட இனங்களுடன் கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(1) தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு வணிகப் பயிர்கள் வரி விதிப்பு (ரத்து) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 18/1980).

(2) தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நன்செய் தீர்வை கூடுதல் தண்ணீர் மேல்வரி, தனி நன்செய் தீர்வை தனித்தண்ணீர் மேல்வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 24/1980)

1980 ஜூலை 31]

பேரவைத் தலைவர்

2-8-1980

சனிக்கிழமை

முதல்

4-8-1980

திங்கட்கிழமை முடிய

} ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டபடி பேரவைக் கூட்டம் இல்லை.

15-8-1980

செவ்வாய்க்கிழமை

6-8-1980

புதன்கிழமை

} ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட இனங்களில் 1-8-80 எடுத்துக் கொள்ளப்படும் இரண்டு இனங்கள் தவிர மற்ற இனங்களும் மற்றும் இரண்டு அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

7-8-1980

வியாழக்கிழமை

8-8-1980

வெள்ளிக்கிழமை

9-8-1980

சனிக்கிழமை

} ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டபடி

பேரவைக் கூட்டம் இல்லை. காலை 11.00 மணிக்கு சட்டமன்றப் பேரவை யில்—

1. தந்தை பெரியார்
2. டாக்டர் அம்பேத்கார்
3. திரு. காய்தே மில்லத்
4. திரு. பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர்

ஆகியோரின் திருஉருவப் படங்கள் திறந்து வைக்கப்படும்.
விடுமுறை

10-8-1980

ஞாயிற்றுக் கிழமை

11-8-1980

திங்கட்கிழமை

12-8-1980

செவ்வாய்க்கிழமை

} அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—ஏற்கனவே அறிமுகம் செய்யப்பட்டனவும் இனி அறிமுகம் செய்யப்பட இருப்பனவும் ஆய்வு செய்தலும், நிறைவேற்றத்தலும்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை (1-8-1980) காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

[1980 ஜூலை 31]

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

72. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு பாசன (மேம்பாட்டுப் பங்குத் தொகை விதித்தல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, வருவாய்த் துறையின் 26-11-1979 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 2553-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு பாசன (மேம்பாட்டுப் பங்குத் தொகை விதித்தல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1955) 1 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவையுள் வைக்கப்பெற்றது.)

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய. தாள்கள்

எதுவுமில்லை.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

- 1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
- 2 The City Book Company, Madras-4.
- 3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
- 4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
- 5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
- 6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
- 7 C. Sitharaman and Company, Madras-14.
- 8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
- 9 C. Venkatesan Chetty and Company No. 8-C, Pycrofts Road, Madras-5.
- 10 The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, (Tirunelveli) Limited, Madras-1.
- 11 The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras-1.
- 12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
- 13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponnamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFFASIL OF TAMIL NADU.

- 1 A. Venkat Subban and Company, Velore (North Arcot) District.
- 2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Tanjore District).
- 3 P. V. Nathan and Company, Kumbakonam (Tanjore) District.
- 4 Appar Book Stall, Thanjavur.
- 5 P. N. Swaminathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
- 6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
- 7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
- 8 B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
- 9 Visantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore-12.
- 10 Mercury Book Company 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
- 11 S. M. Jegannatham Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-1.
- 12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
- 13 Mary Martin, Booksellers, Kotagiri (The Nilgiris).
- 14 A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
- 15 Parameswari Book Shop, No. 45D, Old Market Street, Salem.
- 16 Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
- 17 K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai District.
- 18 Javakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
- 19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
- 20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18.
- 21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
- 22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
- 23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
- 24 Arianha Book Centre, Salem-1.
- 25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchy-2.
- 26 Sri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi Madurai-1.

IN OTHER STATES

- 1 Main Book Agency, New Delhi-1.
- 2 International Book House, Trivandrum.
- 3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
- 4 Labour Law Publications, Hyderabad.
- 5 Puthaghaleyam, Pondicherry.
- 6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
- 7 K. P. Bagchi and Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-17.